Costo 30. Rs

[illegible] ... n. epig. 2º. 12. et 19. Ducis infelicem exitum describit. ... 22. ... fi. fructum pro fruitum. 15. 3. sym. 88. Lutinis aquam ... imaginem sic ... pictor efinxit ut extra aquam ipsam apparere videatur.

El P. Josef de Leiva de la Compª de Jesus compro este lib.

Nº [illegible]

Biblioteca [illegible]

Costo 20. Rs

Symb. occasionis 72. epig. 2º. 12. et 15. duorum infoelicem exitum descripsit.
L. 1. symb. 21. insi. fructurus pro fruiturus. lib. 3. sym. 88. Iustiniani aquam inspicientis imaginem sic inepte pictor effinxit ut extra aquam ipsam apparere videatur.

El P. Josef de Leiva de la Compª de Jesus compró este lib.

Nº 1 23-33

Biblioteca Universitaria
[illegible]
4
30
384

R-10927

ACHILLIS BOCCHII BONON. SYMBOLICARVM QVÆSTIONVM,

De vniuerſo genere, quas ſerio ludebat,

LIBRI QVINQVE.

BONONIAE,
Apud Societatem Typographiæ Bononienſis.
MDLXXIIII.
Curiæ Epiſc. & S. Inquiſit. conceſſu.

SENATVI BONON. S.

QVA ingenij elegãtia prædìtus, quaq;
doctrinæ copia inſtructus Achil-
les Bocchius eques, & ciuis Bono-
nienſis fuerit, norunt nimirum om-
nes, quorum animus, vel tenui ali-
qua bonarum ſit artium cognitione
imbutus. Nam & publicè per mul
tos annos in hoc gymnaſio profitendo, & multa induſtriæ ſuæ
monumenta poſteritati prodendo illud eſt aſſequutus, vt nomen
eius non ijs ſolum hominibus, qui nunc ſunt, ſed etiam ijs, qui
poſt multa ſæcula erunt, clariſſime illuceſcat. Ex omnibus au-
tem, quibus virtus eius illuſtris, ac clara fuit, nulli vnquam eam
inſignius, quàm vos Patres Ampliſſimi, extulerũt, qui honeſtã
illius in gymnaſio operam non veſtris ſolum ſuffragijs approba-
ſtis, ſed honorificis etiam præmijs affeciſtis. Ob eam rem facile
fieri arbitramur, ut cuius uiuentis laudes ſtudioſe amplexi eſtis,
illius quoque mortui memoriam eximiè diligatis. Itaque cum
quæſtiones eius ſymbolicas typis iterum mandaremus, gratum
vobis facturos iudicauimus, ſi veſtro illas nomini ſacraremus.
Nam ſi genus hoc totum Nuncupationis ſpectatur, ea conſue-
tudo increbuit, ut eiuſmodi officiũ nõ niſi honoris cauſſa, aut
ſummis viris, aut amiciſsimis tribuatur; ſi res ipſa, quæ diuul-
gatur, reſpicitur, has quæſtiones vobis in primis dignas cenſe-
mus, vt in quibus humanæ vitæ ratio, & ciuilis ipſius pruden

tiæ imago non ſolum elegantiſſimis verſibus depingatur, ſed picturis etiam eruditiſſimis deſcribatur. Nos autem cum honorare vos volumus, à quibus in hoc noſtræ induſtriæ genere plurimum adiuuamur, tum eo maxime munere exornare, quod veſtræ conueniat dignitati, quæ in noſtra ciuitate ampliſſima eſt, cupimus. Quamobrem quod libentibus animis facimus, vt gratam animi noſtri voluntatem in veſtra quoquo modo colenda auctoritate prodamus, id ipſum vt æque vos benigno animo accipiatis, oramus. Bene Valete. VI. Kal. Sept. MDLXXIIII.

Amplitudinis Veſtræ ſtudioſiſſima

Societas Typographiæ Bononienſis.

FATERIER PER QVEM PROFECERIS DECET.

A

Abamnon philoſ.
Acarion.
Aceſander.
Aceſtodorus.
Acro grammaticus.
Actius poeta.
Acuſilaus.
Aelius Gallus quem Varro audiuit.
Aelius ſtilo.
Aemilius probus.
Africanus.
Agallius Cercireus.
Agametor poeta pharſalius.
Agathon Samius.
Agathocles.
Agroetus rerum ſcriptor.
Alceus.
Alcman poeta Lyricus.
Alexander Cocieus.
Alexander Mendeſius.
Alexander p' i'oſ.
Alexāder pleuronius
Alexāder polyhiſtor.
Ambroſius Theolog.
Ammianus Marcellinus.
Anacreon.
Anaxagoras.
Anaximander.
Andreoclides.
Andro Teius.
Andromacus ἐν ἐτυμολογικοῖς.
Androtio.
Anticlides.
Antigonus.
Antimacus Colophonius.
Antiochus Hiſt.
Antipater poeta.
Antiphon.
Aphtonius Rhetor.
Apollodorus, qui de temporibus græcè ſcripſit.
Apollonius Grammaticus ĩ catalogo nauium.
Apollonius Moloniſ.
Apollonius poeta.
Appianus Hiſtoricus
Appio. Apriſius.
Apronianus.
Apuleius gramm.
Apuleius philoſ.
Aratus poeta.
Archadius Antiochenus grammaticus.
Archemachus.
Ariſtanetus.
Ariſtarchus.
Ariſtides Orator.
Ariſtodemus.
Ariſtonicus.
Ariſtophanes gram.
Ariſtophanes veteris comœdiæ poeta.
Ariſtoteles.
Ariſtus Salaminus.
Arrhianus philoſophus, & ſcriptor rerum.
Artemidorus, qui fecit Epitomen Geographiæ.
Artemon.
Aſclepiades.
Aſconius Pedianus.
Aſinius Capito.
Atheneus.
Atrometus.
Atticus.
Aufuſtius.
Auguſtinus Theologus.
Auienus.
Aulus Gellius.
Auſonius poeta.

B

Bacchylides poeta.
Baſilius Magnus.
Bembus.
Beroſus.
Bocchus Rex.
Boethus Seuerinus.
Budæus.

C

Cælius Hiſtoricus.
C. Cæſar.
C. Flaccus, qui ſcripſit indigitamenta.

Caius

Caius iuriſconſ.
Callias, qui res Agathoclis hiſtoria complexus eſt.
Callimachus.
Calliſthenes.
Calliſtratus.
Caluus poeta.
Caper grammaticus.
Capitolinus.
Carcinus tragicus poeta.
Carminius. Caſtor.
Caſtor. Cato. Catullus
Celſus iuriſconſ.
Cenſorinus.
Cephalo Gergythius.
Charax.
Charon Lãpſacenus.
Chœrilus Athenienſis poeta tragicus.
Chæris.
Chryſippus.
Cicero. Cintius.
Claudianus.
Cleanthes.
Clemens Sidonius.
Cleomedes.
Clidemus hiſtoricus.
Clitopho.
Columella.
Conon Heracleæ ſcriptor.
Cornelius labeo.
Cornelius Nepos.
Corn. Tacitus.
Coruilius. Coſmes.
L. Craſſus Orator.
Crates. Cronius.
Q. Curtius de geſtis Alexand.
Cyprianus.

D

Damaſtes.
Demagoras Samius.
Demetrius.
Democritus philoſophus.
Demoſthenes Orator
Dexippus.
Dicearchus.
Didymus grãmaticus
Diocles.
Diodorus Siculus.
Diogenianus.
Dion Caletianus.
Dion Pruſieus.
Dionyſius Apher.
Dionyſius Halicarnaſeus.
Dionyſius Mileſius, qui ſcripſit Argonautica.
Dioſcorides.
Diotimus, qui Herculis certamina græcè ſcripſit.
Donatus. Doſitheus.
Doxapater.
Duris Samius.

E

Egeſãder. Egeſippus.
Egnatius.
Elius græcus autor.
Empedocles.
Ennius poeta.
Epaphroditus.
Ephorus. Epicurus.
Epigenes.
Epimenides.
Eratoſthenes.
Eubulus.
Euemenis Meſſenius.
Euenus.
Eumelus Corinthius.
Euphorion poeta.
Euripides. Euſebius.
Euſthatius.
Eutropius.

F

Fabius Quintilianus.
Fauſtus. Frontinus.
Fulgentius.

G

Galenus. Gaudentius.
Gauradas poeta.
Gellius grammaticus.
Germanicus Cæſar.

H

Hæcatæus.
Harpocration.
Helianus hiſt.
Hellanicus.
Hepheſtion grammaticus.
Heracletus ponticus.
Hermias platonicus.
Hermippus qui de ſyderibus græce ſcripſit.
Herodianus hiſtoricus.
Herodorus.
Herodotus.

Heron

Heron mathem.
Heſiodus.
Hieronymus Theologus.
Higynus Aſtrol.
Hilarius Theologus.
Hippias Delius.
Hiſter qui de Tragœdia.
Homerus. Horatius.
Horus.
Hoſthanes.
Hyllus, qui de Dijs opus condidit.

I

Iamblicus phil.
Idomenæus qui Troica ſcripſit.
Innominatus interpres Homeri.
Interpres Apollonij.
Interpres Arati.
Interpres Lycophronis.
Interpres Nicandri, quem pro Diphylo quidam citant.
Ion Dithyramborum poeta.
Ioſeppus. Iuba rex.
Iulianus Cæſar.
Iulianus iuriſconſultus.
Iulius Firmicus.
Iulius Maternus.
M. Iunius Nypſus.
Iunius philargirius.
Iuſtinianus.
Iuuenalis Satyr. poeta.
Iſagoras hiſt.

L

Leon.
Lepidus, qui græcè ſcripſit hiſt. Epitomen.
Libanius Rhetor.
Licentius poeta.
T. Liuius hiſt.
Lucanus poeta.
Lucianus Samoſatæus.
Lucilius poeta.
Lucilius Tarrheus grã.
Lucretius poeta.
Lutatius placidus.
Lycis.
Lycophron.
Lycus Rheginus.
Lycus, qui Thebanam ſcripſit hiſtoriam.

M

Macrobius.
Manilius, cuius meminit Plinius.
Martialis poeta Epigr.
Martianus capella.
Maximus gramm.
Maximus Tirius phi.
Menander.
Menelaus.
Metrodorus.
Minutius felix.
Mnaſeas pataræus.
Modeſtus. Muſæus.

N

Nearchus.
Nica gramm.
Nicander.
Nicanor.
Nicator, qui græcè ſcripſit nomenclaturas oppidorum.
Nicetes Rhetor.
Nicocrates.
Nicolaus Damaſcenus.
Nicophorus Rhetor.
Nigidius Figulus.

O

Opilius. Oppianus.
Orpheus. Ouidius.

P

Pallas, ui Mithræ myſteria græce ſcripſit.
Pamphos ante Homeri tempora poeta.
Paniaſis, qui cecinit Heraclea.
Parmenes.
Parthenius, qui de amãtibus.
Paulus Aegineta.
Pauſanias hiſt.
Pedianus.
Perſii innominatus interpres.
Perſius poeta Satyr.
Petellides Gnoſius.
Petronius arbiter.
Phanocles poeta.
Phanodicus.

Phano-

Phauorinus philoſ.
Pherecides. Phileas.
Philetas. Philiſtus.
Philo phil. Philoconus
Philoponus phil.
Philoſtephanus.
Philoſtratus.
Philoxenus.
Phocyllides. Pindarus
Piſides. Piſo. Plato.
Platonius gram.
Plautus.
Plinius hiſt. nat. autor
Plinius Iunior.
Plotinus.
Plutarchus hiſt.
Polemon.
Polycretus poeta, qui res Siculas cecinit.
Pomponius iuriſconſ.
Pomponius Mella.
Porphyrio gramm.
Porphyrius philoſ.
Poſsidippus poeta.
Praxillas.
Priſcianus gramm.
Probus gram.
Proclus philoſophus.
Procopius.
Proculus iuriſconſ.
Propertius poeta.
Proxenus. Prudētius
Pythagoras. Pythocles

Q

Quintilianus.
Quītus Calaber poeta
Quintus Curtius hiſt.
Quod vult Deus, qui ad Auguſtinū ſcripſit

R

Rhemnius Fannius.
Rhianus.
Rhinton poeta.
ufinus.

S

Salluſtius. Scamnon.
Sedulius. Seleucus.
Seneca philoſophus.
Seneca trag. poeta.
Serapion Aſcalonites
Serenus Sammonicus.
Seruius gram. Seſtius.
Seuerianus Theolog.
Sextus philoſophus.
Sibila. Sidonius.
Silenus. Silius Italicus
Simonides. Socrates.
Solinus.
Sophocles poeta.
Sophocleus gramm.
Sophron mimograph.
Soſitheus.
Soſtratus, qui res Turchanicas ſcripſit.
Sozomenus philoſ.
Speuſippus Platonicus
Statius poeta.
Stephanus, qui de vrbibus ſcripſit.
Strabo.
Suidæ commentarij.
Suidas hiſt.
Symmachus.
Synchus Rhetor.

T

Terētius. Tertullianus
Thætetus. Themiſtius.
Theocritus Theologus
Theogenes, qui de rebus Macedonicis ſcripſit.
Theon gramm.
Theophylactus Theol.
Theophraſtus philoſ.
Theopompus.
Thoas poeta.
Thraſibulus.
Thucydides hiſt.
Tibullus. Timæus.
Timagnetus.
Timonax, qui Scythica ſcripſit.
Tranquillus. Triphō.
Triphiodorus poeta.
Trogus Pompeius.

V

Valerius Flaccus.
Valerius Maximus.
Varro. Vegetius
Virgilius Maro.
Verrius Flaccus.
Vibius ſequeſter.
Vlpianus Iuriſconſ.

X

Xantus Lydius.
Xenagoras.
Xenophō Epheſ. hiſt.
Xenophō philoſophus

Z

Zeno ſtoicus.
Zenobius Hadriani tēporibus Rhetor.
Zenodotus gramm.
Zoſimus.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ SYMBOLICARVM QVAESTIONVM CLI. IN CLASSES QVATTVOR DISTRIBVTIO THEOLOGICA SEV ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ

PRIM. CLAS.

EX LIBRO PRIMO.

pag. 7.
In Bocchianis Symbolis
Intelligi pluſquàm exprimi.
pag. 15.
Pura mente Deum omnibus colendum.
pag. 26.
Sapientiæ ſpecies inenarrabilis.
pag. 44.
Nihil magè expetendum amore diuino.
Platonico cupidini. 45.
pag. 52.
Non vinci potis eſt, neque fingi Regia virtus.
Virtus virtutem fingere ſola poteſt. 53.
pag. 60.
Prima tenet primas rerum ſapientia cauſas.
Materiam primam mens notha ſola tenet. 61.

EX LIBRO SECVNDO PRIMAE CLAS.

pag. 74.
Nunquam beari poſſe auarum diuitem.
Sententia ex oraculo
Chriſti Dei de diuite. 75.

pag. 84.
Quærens nimis ſubtiliter
Arcana, nil prorſus ſapit.
pag. 116.
Quæ ſunt ſupra nos pertinere ad nos nihil.
Qui ſcire ſcit ſe nil, ſapit. 117.
pag. 131.
Opinionibus ſopitis firmiter
Tenenda capta ueritas.

EX LIBRO TERTIO PR. CLASS.

pag. 138.
Silentio Deum cole.
Sæpe loqui nocuit, nunquam nocuit tacuiſſe. 139.
Reuocanda mens à ſenſibus.
Diuina cui mens obtigit. 139.
pag. 160.
Omnia cui cedunt diuino cedat amori.
Pan victus à cupidine in lucta cadit. 161.
pag. 166.
Vera in cognitione Dei cultuq; voluptas.
Sic fruimur dulci nectare & Ambroſia. 167.
pag. 168.
Sculptoris iam nunc Ganymedem cerne Leocræ,
Pacati emblema hoc corporis, atque animi eſt.
Pax eſt læta pijs vſque domi atque foris. 169.

EX LIBRO QVARTO. PR. CLAS.

pag. 28.
Arcana quærens curioſius, perit.

EX

EX LIB. V. PR. CLAS.

pag. 284.
Summum bonum præſtat fides.
Fidem intimus amor in Deum.
Ritè ipſe cultus omnia.
Summa petat quicunq; bonum ſummū expetit. 285.
pag. 292.
Mens orbem illuſtrat, retinet ſapientia mentem.
Hæc eſt lucerna penſilis Farneſij. 293.
pag. 308.
Præſeferens librum Leo
Alatus ille quid notet,
Hoc nanque Venetum eſt Symbolum.
Pax tuta eſt ſemper auſpice iuſtitia. 309.
pag. 324.
'ΕΝΤΕΛΕΧΕΙΑ ΨΥΧΉ.
pag. 336.
Fert tacitus, viuit vincit diuinus amator.
pag. 338.
ἝΝ ΑΠΑΝΤΑ.
pag. 351.
αβλαβὴς ἀσφάλεια.
Securitas veriſſima innocentia. 352.

IN SECVNDA CLAS. SVNT PHYSICA.

EX LIBRO PRIMO.

pag. 16.
Riualitas cupidinis duriſſima.
Magno ex amore ſæpe magnus eſt timor. 17.
pag. 18.
Amor negocioſus eſt in ocio.

Quantũ poſsit amor, qui vitã in morte miniſtrat. 19.

pag. 20.
Medio de fonte leporum, ſurgit amari aliquid
Comes voluptatis dolor.

EX LIB. II. SECVND. CLAS.

pag. 86.
Cæcus qui pulchri non cernit lumina ſolis.
Luce caret pulchri qui cauſam neſcit amoris. 87.
Ad Andream Alciatum amicorum optimum. 87.

EX LIB. III. SECVND. CLAS.

pag. 196.
In paruulis vim ſæpe ineſſe maximam.

EX LIB. IIII. SECVND. CLAS.

pag. 240.
Magnam parua facit fauilla flammam.
Hæc pulueris inuentio eſt Bombardici.
Pag. 256.
In corde puro vis ſita prudentiæ.

EX LIB. V. SECVND. CLAS.

pag. 354.
Ει θεὸς ὑπερ ἐμοῦ, τις κατ' ἐμοῦ.
A me Deus ſi eſt ecquis aduerſum me erit?
Fabella bella pinus ex Pauſania. 355.
Omnia mens ſpeculatur, agit prudẽtia & arte. 356.

IN TERTIA CLASSE SVNT MORALIA.

EX LIBRO PRIMO.

pag. 1.
Sapientia prima eſt ſtultitia caruiſſe.
pag. 31.
Paſtoris optimi ſcopus.
Referre debent in Deum omnes omnia. 12.
pag. 22.
Conſtantia hic effingitur.
pag. 24.
Cum virtute alma conſentit vera voluptas.
pag. 28.
Cupidini cæco puello haud credito.
pag. 30.
Amoris antipharmacum,
Sententia memorabilis. 31.
pag. 32.
Sors inſtabilis haud expetenda eſt admodũ.
pag. 36.
Laboris onus honos leuat.
Onus Ducis minus graue eſt, ac militis. 37.
Item aliud pag. 37.
Qualis boni ſit militis
In Imperatorem metus.
pag. 38.
Nonnulla eſt etiam cæcis in nocte voluptas.
pag. 40.
Magnanimus ſanctis paret vir legibus vltrò.
pag. 48.
Omnia ſunt præſtò, cui præſtò eſt inclyta virtus.
pag. 50.
Aurea ſors Regum eſt, & velle, & poſſe beare.

pag. 63.
Deprehenſus artibus ſuis.
pag. 64.
Non multa poſsidens, ſed imperans ſibi
Dicendus eſt ditiſsimus.
pag. 66.
Pecunia haud corrumpitur
Vir fortis, & frugi, nec acie vincitur.
pag. 68.
Sat extat ipſa veritas
Vana abſit oſtentatio.
Ne te pudeat facere parum rectè illa, quæ
Non poſſe melius noueris. 69.
Scopus bonorum veritas eſt omnium. 70.

EX LIB. II. TERT. CLAS.

pag. 72.
Virtus veſtibulum eſt Honoris alma.
pag. 80.
Muliebris inconſtantia.
Verſa ex Homero nobilis ſententia. 81.
pag. 82.
Formicæ aratra non ſibi: ferunt boues.
pag. 88.
Virtutis haud vna, atque opum æſtimatio eſt.
Hoc ex Platone Symbolum. 89.
pag. 90.
Virtutis vmbra Gloria.
pag. 96.
Vt iuſtus effici queas
Nulli nocebis, commodabis omnibus. 97.
pag. 98.
Non extra, at intus audio.
Certum

Certum eſt iudicium Rationis.
Obediant huic ſubdita. 99.
pag. 100.
ΟΥΔΕΙΣ ΕΡΑΣΤΗΣ ΟΣΤΙΣ ΟΥΚ ΑΕΙ ΦΙΛΕΙ.
Non eſt amicus hic, qui amare deſinit.
Biantis hæc ſententia
A Scipione exploditur. 101.
pag. 102.
Malè parta, malè dilabier
De auaro, & eius exitu. 103.
pag. 104.
Reſurgit ex virtute vera gloria.
Dignum magnanimo viro ſepulchrum. 105.
pag. 106.
Diſce pati quiſquis vincere ſemper aues.
Victricis patientiæ memento. 107.
pag. 110.
Fortuna forti ſubleuanda induſtria
Sors Palladi ſalutis habet gratiam. 111.
pag. 112.
Dij ſuperi præſtò facientibus omnibus adſunt.
De Agaſone, & Diuo Hercule.
Curans nihil prorſum eſt nihili. 113.
pag. 114.
Imago iuſti iudicis.
De magno Alexandro & reo.
Partem audias prius aliam, dein Iudica. 115.
pag. 118.
Fortis modeſtus & potens
Heſperidum Alcides victor fert aurea mala. 119.
pag. 120.
Non inuidet qui iure confidit ſibi.
De Scipione & Martio. 121.
pag. 122.

pag. 122.
Tenere medium ſemper eſt prudentia.
Rerum menſura eſt optima. 123.
pag. 124.
In ſordidos, numarioſq; iudices.
Cambyſis exemplum inclytum. 125.
pag. 126.
En viua è ſpeculo facies ſplendente refertur,
Hinc ſapies poteriſq; omnia dum ipſe velis
Ipſum te noſcens dubio procul omnia noſces. 127.

EX LIB. III. TERT. CLAS.

pag. 142.
Bellua fit cœca ſtatuit qui credere ſorti.
Quàm ſtulta ſit ſuperbia. 143.
pag. 144.
Quodnam ſit veri principis officium
Hæc Rhamnuſia diua principalis. 145.
pag. 146.
Puluiſculi ſcriptorij
Et horologij commoda.
Semper videndum quid ſat eſt in omnibus. 147.
pag. 148.
Stultus malo accepto ſapit.
Terebra Gallica vtilis. 149.
pag. 150.
Rationis & libidinis certamina.
pag. 152.
Occaſionem qui ſapis ne amiſeris.
pag. 156.
Ferendam egeſtatem, & ſenectam humaniter.
Confectus ſenio Ennij equus quieſcit.
Culpanda non externa ſed mores malos. 157.
pag. 158.
pag. 158.
Res conſilij ope haud viribus magnas geri.
Quietus in puppi tenet clauum ſenex. 159.
pag. 164.
Amabitur qui amauerit.
Ipſum qui ſeſe vincit facilè omnia vincit
Finis principiumq; amor bonorum eſt. 165.
pag. 174.
Nec nil, nec nimium.
ΠΑΝΤΑ ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ.
Matura feſtinatio.
pag. 175.
Ingens animus errata corrigit ſua
Syncera veri Hippocratis confeſsio. 179.
pag. 182.
A publica re exterminandum eſſe ambitum.
pag. 185.
Fœlicitas prudentiæ
Et diligentiæ vltima eſt.
pag. 190.
Iudex ineptus peſte peior peſsima
Coccygis & luſciniæ contentio.
Offenſio aſpera ex inepto iudice. 191.
pag. 192.
Compendioſa fama quæ & pulcherrima
Talis qualis haberi amabis, eſto.
Cupido nimia gloriæ.
Pleroſquè tranſuerſos agit. 193.
pag. 194.
Obruit inuidiam non vltio ſed benefacta
Votum Herculi Ferrariæ duci inclyto. 195.

EX LIB. QVART. TERT. CLASS.

pag. 202.
Valere plurimum celeritatem ad lucrum
pag. 204.
Semper ſuorum curam habendam regibus.
pag. 206.
Quateſieri nullo impetu mentem bonam.
pag. 210.
Non appeti debere gloriam, at ſequi veram
Inuidia enim peſſima hac vincitur.
pag. 211.
Vita eſt ſine querela optima.
pag. 218.
Fides ex bonitate charitasq́;.
Ac ſpes, eſt decus inde ſempiternum.
pag. 222.
Vulgò eſt minor lucello Honor.
Frequentiam ad ſpectacula
Lucrum excitat magis, quàm honos. 223.
pag. 224.
Ibi eſt ſalus, tutelaq́;.
Vbi reuerentia, & pudor.
Iuſta Sophocleo ſententia digna cothurno. 225.
pag. 226.
Et linguam & iram contine.
pag. 228.
Acumine, ratione, diligentia
Bearier quiuis poteſt.
pag. 230.
ΜΗΔΕ ΔΟΜΟΝ ΠΟΙΟΝ ΑΝΕΠΙ-
ΞΕΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙΝ.
Ne linque ædificans domum impolitam. 231.
pag. 232.

pag. 232.
Eſt nulla vita lautior,
Domeſtica nec lętior
pag. 236.
Virtutis omnis eſt in actione laus.
Pro maximo Farneſio. 237.
pag. 238.
Virtus ſat ad fœlicitatem ſtoica eſt.
pag. 246.
Semper libidini imperat prudentia.
pag. 248.
Sperne voluptates, nocet empta dolore voluptas.
pag. 250.
Arcana continebis & calumnias.
Exemplum Alexandri inclytum.
Humanitatis & fiduciæ. 251.
pag. 252.
Diſce citò, nam vita breuis, ſpinoſa faceſſant.
pag. 262.
Miſeriam honoratam eſſe curialium.
Nec expetendam vllatenus.

EX LIB. QVINTO TERT. CLASS.

pag. 274.
Virtutis & fœlicitatis formula.
pag. 280.
Vſum magiſtrum vnum optimum.
Et decus, & pretium rectè fert experiens vir. 281.
pag. 298.
Nec vixit malè, qui natus moriensq́; fefellit.
pag. 299.
ΛΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ.

pag. 308.
Træ ſe ferens librum Leo
Alatus ille quid notet.
Hoc nanque Venetum eſt Symbolum
Pax tuta eſt ſemper auſpice iuſtitia. 309.
pag. 310.
Scenæ (quod aiunt) ſeruiendum, & tempori.
pag. 343.
Qui fidit ſperat, qui ſperat proficit inſtans:
Faſtum is deſidiam pigritiemq; fugit.
pag. 344.
Ex myſticis Aegyptiorum literis.
Iuſtè, innocenterq; Genium colas tuum. 345.

IN QVARTA CLASSE SVNT PHILOLOGICA.

EX LIBRO PRIMO.

pag. 8.
Pictura grauium oſtenduntur pondera rerum,
Quæq; latent magis hæc per mage aperta patent.
pag. 38.
Vita immortalis ſtudio mors temnitur atra.
pag. 42.
Mors fortib. finis malorum eſt omnium.
pag. 46.
Principium ac finem Princeps habet ab Ioue ſummo
pag. 54.
Suſpecta iure eſt in ſuperbo comitas.
Εἰς ὄγκον τοῦ ἀσεβῶς πλεονεκτικοῦ. 55.
pag. 56.
Intempeſta dies: vt nox eſt deſidioſo,
In lentum inertem; & ocioſum turpiter. 57.
pag. 58.
pag. 58.
Tabula læta animi hæc ne ſperne, beaberis vltrò.
Hoc illud Bocchi eſt nobile ſympoſium.
Menſæ domeſticæ decem hæc ſunt Symbola. 59.

EX LIB. SECVNDO CLAS. IIII.

pag. 76.
Ille Dei facile eſt quiſquis ſapientiæ amator.
Dura pati didicit plurima quiſquis amat.
pag. 78.
Ars docta naturam æmulatur, ut poteſt.
Quin vincit, vſus dum adſit, & durus labor.
Quis agere menſuram vllius rei poteſt.
Si neſcit ipſemet ſui? 79.
pag. 92.
Hic Hercules eſt Gallicus
Intelligat qui aures habet.
Cura & labore perfici eloquentiam. 93.
pag. 108.
Ex diſputatione veritas patet,
Contentione euertitur.
In diſputatione turpis eſt.
Rixoſa concertatio. 109.
pag. 128.
Concipiunt ignes ſpecularia concaua Solis.
Mens pura, quæ Deum colit, amat, & ſtatim.
Diuini amoris igne adurit cæteros. 129.
pag. 332.
Dialecticæ præſtantia, & diuiſio.

EX LIB. III. QVART. CLAS.

pag. 137.
Fortuna Alexandri inclyta

Farneſij minoris, atque maximi.

pag. 140.

Inanis eſt infructuoſa gloria,
Palladis hoc peplum eſt, inſpice proficies. 141.

pag. 154.

Accommodanda verba rebus eſſe, nec
Vim vllam afferendam inuentis.

pag. 162.

Mens ſepienda robore ſuo in optimis
Petenda ab optimo optima. 163.

Aliud 163.

Quæ ſit precatio omnium ſtultiſsima,
Mali Deum colunt modò ob pecuniam.

pag. 171.

Hic Ἀντίρως *quid eſt, niſi*
Verum eſſe amorem mutuum.

pag. 173.

Amor laborem fert; eum Admiratio

pag. 180.

Speranda eſt ſummi principis benignitas
Maligna vbi vrget temporum neceſsitas

pag. 186.

Luſciniæ haud deſit cantio.
Contentio luſciniæ ob victoriam. 189.

pag. 188.

Semper iuuat pios Deus.
Iuſtus iuuatur à Ioue. 189.

EX LIB. IIII. QVART. CLAS.

pag. 200.

Vis eloquentiæ poteſt vna omnia.

pag. 214.

In malarum perfidos ſatores litium.

pag. 216.

pag. 216.

Sapientiam modeſtia.
Progreſsio eloquentiam
Fœlicitatem hæc perficit
In Hermathenam Bocchiam. 217.

pag. 220.

Auguſta ſpes hæc Sforciæ eſt.

pag. 234.

Illæſus candor ſemper vbiq; manet.

pag. 241.

Quadrato numero patrum beanda eſt
Libertas populi Bononienſis.
Fortis ſalutem affert ſibimet ipſe imperans. 243.

pag. 244.

Conſultum malè conſultori peſsima res eſt.
In obloquutores loquentes barbarè. 245.

pag. 254.

Fortuna noſtri ſæculi
Ferenda quamuis peſsima.

pag. 258.

Sit cum negocio otium.
Sit cum otio negocium
Vita eſt beata iuſta temperatio. 259.

Item aliud. 260.

Fœlix cui vigilat pietasq; fideſq; perennis.

EX LIB. QVINT. QVAR. CLASS.

pag. 266.

Qualem virum præſtare principem decet.

pag. 273.

Nemo abſque temperantia à diuina ope.
Ritè impetrata præfici putet ſibi. 273.

pag. 278.

pag. 278.

Aduerſus iram Symbolum

Mos eſt nocentum lædere innocentiam.

Agni innocentis vindici integerrimo

Iure hoc dicatur Reginaldo Nerlio. 279.

pag. 290.

Ineptijs hominum voratis vnica

Intelligenda veritas.

pag. 304.

Quam ſeſe cunque in partem ſapiens dederit, ſtat.

pag. 314.

Ars Rhetorum triplex, mouet, iuuat, docet.

Sed præpotens eſt veritas diuinitus.

Sic monſtra vitiorum domat prudentia.

pag. 316.

Summa omnia tenet, ſcire qui ſcit ſe nihil.

pag. 318.

Contemptio mortis metu cor liberat.

pag. 327.

Prudens ac fortis ratio, meditatio, & vſus

Edocet omnipotens omnia dura pati.

pag. 334.

Mors norma vitæ eſt optima.

pag. 340.

Magnam hiſce habendam gratiam laboribus.

FINIS.

INDEX PERSONARVM ET RERVM QVAE IN HOC OPERE CONTINENTVR.

A

HAARON domus quæ. 349
Academia Bocchiana. 257
Academica domus cępta auſpicijs Pauli III. 231
Achantis. 197
Achates. 204
Achilles Bocchius. 6
Ἄχος Comes Regum. 205
Actæa terra. 141
Acumine, ratione, diligentia beari quenuis poſſe. 228
Adamante mõſtra regit amor. 217
Adamus ſecundus Chriſtus. 279
Admiratio fert amorem. 173
Adoraturi ſedeant. 162
Aedificans ne linque domum impo litam. 231
Aegyptiorum ſacræ literę. 344
Aeneas. 23. & 204
Aeris Symbolum. 61
Aeſculapius cur filius ſolis, & me dicus. 116
Aeſopus Vates Phrygius. 9
Affectatio vitanda. 155
Agaſo. 113
Aiax. 224
Alberici Longi Salentini Symbolum. 341
Alce. 175
Alciatorũ inſignia. 175
Alcides monſtrorum domitor. 237
Alcumiſtæ imperiti exẽplum. 241
Alexander Cæſar. 183
Alexander Campegius Card. 259
Alexander Ferneſius. 137. 219. 221. 267
Alexander Magiolus. 275
Alexãder magnus. 115. & 142
Alexander Zambeccarius. 120 vide in fine operis.
ΑΛΗΘΕΙΑ. 68
Altercando veritas euertitur. 108
Alterem librans funerepus. 123
Amabitur qui amauerit. 164
Amantium ſors. 355
Amator diuinus fert, viuit, vincit. 336
Amator verus qui. 77
Ambigua. 133
Ambitio malorum altrix, & cauſa. 183
Ambitioni et libidini ſemper moderatur prudentia. 247
Ambraciota Cleombrotus. 35
Ambroſia quid ſit. 167
Amet qui vult amari. 165
Amicitię conſtantia. 101
Amicus non eſt qui amare deſinit. 100
Amor dei præſtat fidem. 284
Amor æternus omniũ creator. 267
Amor diuinus oculatus. 44
Amor igne ſuo vincitur. 165

Amor laborem fert. 173
Amor oculatiſsimus. 216
Amor reficit. 119
Amor verax, fidesq; pura, iuſtitiæ conſortes. 270
Amor verus mutuus. 171
Amor verus & vnus pietati ſatis eſt. 288
Amoris admiranda vis. 19
Amoris antipharmacum. 30
Andreas Alciatus iuriſconſ. 87
Andreas Caſalius Senator Bonon. 285
ΑΝΕΧΟΥ ΑΠΕΧΟΥ. 58. & 122
Anima ignis. 357
Anima Pitys. 355
Animaduertere callidi eſt. 79
Animæ natura abdita procul à naturis cæteris. 325
Animæ vis intima. 287
Animi contentionem adhibendam eſſe. 131
Animi curatrix ſapientia. 117
Animi excelſi læta quies. 229
Animi intenti obſiſtunt remiſsi vrgentur. 332
Animi pabula læta beant. 58
Animi vitia pleraque tollit gloria. 211
Animorum præparatio ad diuina myſteria. 288
Animus Deus. 257
Animus Deus pura mente colendus. 325
Animus hominis diuinus ipſum ſe uidens. 285
Animus potiſsima noſtri portio. 279
ΑΝΤΕΡΟΣ. 170
Anticipatæ notitiæ ſunt cæleſtia dona. 277
Anticyræ. 1
Antipater. 251
Antipater Cyrenaicus. 39
Antiſthenes. 76
Antonius Bernardus Mirand. phil. 132
Antonius Ruinus. 342
Anubis latrator. 260 vide in fine operis.
Anulum ſignatorium ori Hepheſtionis appreſsit Alexãder. 251
Aperta maximè conciliant. 9
Apex ſummus diſcendi dialectica. 133
Αφροδιτη. 171
Apis Matina. 10
Appellatio luſciniæ ad hominem. 191
Aprilis deſcriptio. 193
Aquæ caput illimis. 187
Aquæ Symb. 61
Aquila biceps Cæſaris Aug. 46
Aquilæ ſuis pennis confixæ Symbolum. 63
Arbitrium impotens. 151
Arcana continebis, & calumnias. 251
Arcana non omnia perſequēda. 9
Arcana non quærenda ſubtilius. 85
Arcana curioſius qui quærit, interdum perit. 208
Arcas Pan. 355
Ardor amoris laborem leuat. 93
Ἀρετὴ. 79
Ariſtæus. 131
Ariſtotelis reſponſum. 89
Arma agreſtia tropæo affixa. 79
Arpinas. 327
Ars arte deprenditur. 62
Ars æmula naturæ. 78
Arte ſua pereant necis artifices. 245
Artibus lumen affert dialectica. 133
Aſcanius Sforcia Card. 221
Aſellus iudex. 191
Aſellus luto infixus. 113
Aſino carduos comedēte riſit Craſſus. 253
Aſinum odit Achantis. 197
Aſtra cur fulſiſſe dicatur Atlas Herculis auxilio. 237
Aſtræa plenis lilia fert calathis. 219
Aſtragali quattuor ſub pyramide. 207
Aſtrorum conuerſiones æternæ. 21
Atlas cælifer. 85
Atlas ſydera fulſit ſuppoſito Hercule. 317
Attica auis noctua attice loquitur. 177
Auari exitus. 103
Aucta ſeneſcunt. 320
Audire intus non extra. 98
Augur in ſaxo quadrato. 163
Auguſta ſtora caput medium, & finis bonorum. 221
Auguſta grauitas Deorum. 141
Auguſt. CAROLVS V. IMPER. Auguſtior pietate. 47
Aura zephyri diuini. 295
Aurea Norma. 15
Aurea planities quid ſit. 260 vide in fine operis.
Aurea ſapientum decreta. 10
Aurea ſpicula amoris. 29
Aurem alteram integram eſſe ſeruandam reo. 115
Auribus belluinis nil credendum. 191
Auriculæ aſini quid. 191
Auriferæ artis quid proprium. 241
Auro vir fortis imperat. 67
Aurora Farneſij. 267
Aurum cæleſte. 301
Authoritas imperatoria. 49

B

Baiardus Heros. 357
Balthaſſar Ruſticellus. 155
Barba Panos ſplendidiſſ. 161
Bartholomæus Volteius. 23
Beata vita quæ. 213
Beata vita iuſta temperatio. 259
Beati quicunque Deo confidunt. 288
Bellua multorum capitum. 143
Benedictus Accoltus Arretinus. 197
Benefacta quæque ſunt in luce collocanda. 329

Benemerendum ſemper eſt de quocunque. 195
Bene mori beata vita. 335
Bene parta ſæpe perduntur. 103
Benignitas Aug. 301
Benignitas creat. 347
Benignitatem Principis ſpera in neceſsitatibus. 186
Bernardus Berguncius. 229
Ber. Mapheus Cardinalis. 184. & 205
Biantis ſententia exploſa. 101
Bocchiorum inſignia gentilitia. 14
Boccus Rex. 14
Bombarda fulminis æmula. 201
Bombardici pulueris condendi ratio. 241
Bonarota pictor. 296
Bona vera quæ. 257
Boni paſtoris officium. 13
Bonis temporariis vtendũ vt fruamur æternis. 163
Bonitas creat. 219
Bonitatis filia iuſtitia. 267
Bononia Docet. 242
Bonum. 78
Bonum ex celeritate eſt lucrũ. 202
Bonum extra. 79
Bonum vnum eſt. 104
Boreas Pitym amauit. 355
Bouis βρύχημα. 79. & 107
Bupalus Smyrneis fortunæ ſtatuam primus fecit. 127

C

Cæcorum voluptas in nocte. 38
Cæcus amor vulgaris. 45
Cęcus qui pulchri non cernit lumina ſolis. 86
Cæſar Cataneus. 325
C. Fabricius. 64
Calamuſcus fluuius. 333
Calcaria iuncta lupatis. 175
Calcaria Nemeſis. 145
Callidus animaduertit. 79
Calua occiput occaſio. 153
Camaterus. 173
Cambyſis Exemplum. 125
Camelus funis anchorarius. 75
Camillus Vrſinus. 37
Campegiorum inſignia gentilitia. 260
vide in fine operis.
Candor illæſus. 234
Candor vitæ illæſus olore notatur. 15
Canis fidiſsimus cuſtos. 259
vide in fine operis.
Canis latratus quid. 167
Cantus luſciniæ. 187
Capilli collecti in nodum quid ſignificent. 320
Capiſtris equi capti innodantur ad palum. 247
Capra ideſt chimæra. 315
Caput Leonis ingens. 309
CAROLVS V. IMPER. ſemper Aug. 47. & 49
Carolus Craſſus. 189. & 247
Carolus Ruinus. 342
Caſtor. 215
Catena aurea cœlo demiſſa. 107
Catena

Catena aurea Homeri. 69. & 293. & 294
Cato Ciceroni fuit pro cẽtum millibus. 339
Centrum circini parte altera perficit. 79
Centrum profundum mentis. 286
Cerberus ab Hercule ſuperatus. 23
Certi nihil ex ſorte volueri. 239
Cæruleum ſpatium. 17
Ceruus fugax. 174
Charitatem à iuſtitia eſſe. 269
Charitas allicit. 347
Charitatis Symbolum. 165
ΧΑΡΙΤΕΣ. 170
Chimæra monſtrum prudentia domat. 315
Chœnici ne inſideas. 57
CHRISTI innocentis afflictiones. 279
Chriſtophorus. 85
Chromis Ariſtoteles. 25
Cibus ſimplex ſaluberrimus. 59
Circinus duplex. 81
Citò diſcendum. 252
Claua Herculis quid. 119
Claudius Ptolemæus Orator. 201
Clauiger Ianus. 347
Clauum fortuna cur teneat. 137
Clauum fortunæ regiæ copia tenet. 51
Clauus dextra fert. 255
Clearchus Dux Lacedæmonum. 37
Cleombrotus Ambraciota. 35
Cleoneus Leo. 227
Cluſius Ianus. 357
Coccygis & luſciniæ cõtentio. 191
Coclear Hamatum. 249
Cogitationem ab aſſuetudine abducendam. 139
Cognoſce, elige, matura. 229
Columnæ geminæ in dorſo Leonis quid ſignificent. 259
Comitas ſuperbi ſuſpecta. 55
Commodandum omnibus. 97
Compendioſa fama quæ, et pulcherrima. 192
Compoſiti crines quid. 255
Concordia diſcors Amoris. 19
Conditione ſua vti quenque debere. 213
Confeſsio libera Hippocratis de ſutura capitis. 179
Confidens ſibimet non inuidet. 120
Conſcia mens. 151
Conſequentia. 133
Conſilio non viribus magna geri. 158
Conſilium malum conſultori peſsima res eſt. 244
Conſtanti ratione nil fortius. 330
Conſtantiæ robur inuictæ eſt hoſtes diligere. 279
Conſtantiæ Symbolum. 22
Conſtat ſibi lætaturq; ſapiens, quod medium teneat. 123
Contemnenda omnia nihil ad nos ſpectantia. 279
Contentio fida cuſtos officij tuendi. 332
Contentione veritas euertitur. 108
Con-

Contentus ſuis rebus qui dicatur. 65
Continentia beat. 59
Continentia Fabricij. 65
Contraria. 133
Copiæ cornu. 175. & 292. et 293
Cor oculatum quid. 229
Cor ſi animus ergo Deus. 257
Cor venarum fons. 257
Cor vitæ principium, fons, & origo animi. 229
Cordatus homo vnde. 257
Corde caſto, atque integro, Deo gratiſsimus eſt. 258
Cordis harmonia. 99
Cordis ſcrutatorem Deũ eſſe. 256
Cordis ſummam religionem apud Hetruſcos fuiſſe. 257
Cornix garrula crocitare quid ſit. 231
Cornu læua amiſſum quid. 251
Cornua Panos ridenti fronte. 161
Cornucopiæ fortunę. 137
Corona aurea cœleſtis. 301
Corona iuſtitiæ fœlix. 337
Corona virtutis aurea. 91
Corpus teres leonis. 309
Corpus vmbra ſequitur, virtutem gloria. 91
Coruus cor rapuit Hermocrati litanti. 257
COSMVS MEDYCIVS DVX FLORENTIAE. 27
Cras non expectandum. 253
CRASSVS ΑΓΕΛΑΣΤΟΣ. 253
Crates. 31
Crepido immota continet ſenſus intrepidos. 207
Critias. 318
Crocodillus Nili bellua. 211.
Crucem ſub crucis ſigno ferre quid. 279
Crux purpurea albo interſecta quid. 243
Cucullus & luſcinia. 191
Cunctandum nimis non eſſe. 175
Cupidini cæco haud credendum. 28
Cupido bruta canis obſcæna. 167
Cupido nimia gloriæ pleroſque trãſuerſos agit. 193
Cupiendum quod amandum. 59
Cupiendum quod ſatis eſt. 59
Curam ſuorum habere oportet principes. 204
Curas expellit ſapientia. 328
Curialium miſeria non expetenda. 262
Curſor in ſtadio exclamat. 330

D

Dædala ars. 79
Dædala cogitatio. 325
Dædala prudentia. 247
Dædala rerum creatrix. 316
Dæmon Socratis. 8
Danaeius heros. 23
Dauidis pſal. xv. 353
Decuma vis ignis. 306
Definitio. 131. & 133
Deformitatem corporis forma animi redimendam. 127
Dei gratiam ſolam ſufficere. 301
Dei loco habẽdus qui bene diuidit. 133
Deliberatiuũ genus draconis Symbolo notatur. 315
Delphino vehi quid. 229
Demens impetus. 268
Democritus Abderites phyſicus. 339
Denus numerus quadrato perficicitur. 243
Deo conciliamur per ſapientiam. 286
Deo nihil immobilius, nil ſeiunctius à materia. 285
Deo ſimilis paſtor. 24
Diſipit non ſapit qui archana Dei curioſius inquirit. 85
Deum cole, & omnia facies rectè. 128.
Deum, & naturam fruſtra nil agere. 321
Deum imitandum. 97
Deum purè colendum. 15
Deum quiſquis amat, & ſapientiam. 77
Deum teſtem ſemper habendum. 59
Deum verum noſcere, & colere pietas. 167
Deus rite cultus omnia. 284
Deus vnus verus. 301
Dij facientes adiuuant. 112
Dialectica. 132. & 133
Dice fortuna. 137
Dies nox eſt ignauis. 56. & 57.
Digitum ad fontes intendere. 317
Diligentia. 185
Dimidium plus toto. 273
Diogenes Cynicus. 212
Diogenis Cynici dictum. 76
Diomedis equi. 23
Dioptra. 335
Dis duobus ſacra fieri religio fuit. 73.
Diſcendi ſtudium ex admiratione. 173.
Diſcors concordia amoris. 19
Diſertus. 93
Diſploſa Bombarda abſterret aues. 201.
Diſputantium Symbolum. 109
Ditiſsimus non multa poſſidens, ſed imperans ſibi. 65
Diues glorioſus. 33
Diuina humanis potiora. 77
Diuina miſteria nõ vulganda. 287
Diuina pietas beat animam. 355
Diuina quo conſilio tractanda ſint à pijs. 288
Diuina ſimplicitas. 287
Diuinæ bonitati accepta omnia referenda. 117
Diuiſio. 133
Diuitem auarum beari nunquam poſſe. 74
Diuitiarum, & virtutis trutina. 89.
Diuus Marcus. 309
Doctrina cyclica cordis honos. 229
Dolor voluptat. comes. 21
Dolorũ medicina optima quæ. 327
Dolus

Dolus virtus in hoſte. 207
Domeſtica vita nulla lautior, nec lætior. 232
Domi manere, & apud ſe eſſe quid 233.
Domum ante hyemem eſſe abſoluendam. 231
Domus amica fida, & cenſus optimus. 231
Domus amica ſēper, et optima. 233
Dormitare domi quid ſit. 276
Draco in nobis cupido. 119
Dulcia vtilibus miſcenda. 10

E

Echidna mater Chimæræ. 315
Egeſtas pannis obſita. 157
Eloquentia fœlicitatem facit. 216
Eloquentiæ ſimulachrum. 92
Emblema Leocræ ſculptoris. 168
ἘΝ ἍΓΑΝΤΑ. 338
Ennius. 156
ἘΝΤΕΛΕΈΧΕΙΑ ΨΥΧΗ. 324
ἜΝΤΙΜΟΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΊΑ. 262
Ephori. 41
Epictetus ſtoicus. 69
Epicuri verba. 339
Epimetheus. 262
Equi indomiti diſcurſant. 247
Equos ad celeritatem mutare non eſt ſatis. 185
Equus è ſaxo ictu tridentis exiluit. 141
Equus fortis ſenex quieſcit. 156
Errorum, & impietatis cauſæ quæ ſint. 285
Eunomia Fortuna. 137
Eurymnus. 214
Experientia fert, & decus, & pretium. 281
Experientia omni arte maior. 283
Externa non culpanda, ſed mores malos. 157

F

Fabella Pinus ex Pauſania. 355
Fabellæ bellæ Aeſopi. 9
Facienti numina inuocanda. 113
Facies fortunæ. 137
Facit nedum dicit Sapiens. 157
Fama. 190
Fama virtutis comes. 192
Fames. 31
Famis ſimulachrum. 57
Farneſius. 10
Faſtum, & deſidiā quis fugiat. 343 vide in fine operis.
Faſtus comiter ſuperbi. 55
Fauilla parua ſæpe magnum ignem excitat. 241
Felicitas à iuſtitia eſt. 269
Felicitas virtute ter maxima. 347
Felicitas imperatoria. 49
Felicitas paucis conceſſa expetenda omnibus. 185
Felicitatis corona perſeuerāti. 180
Felix cui vigilat pietaſque fideſq; perennis. 259 vide in fine operis.
Felix, & beatus qui ſummus in aduerſis, & fortunatus in ſecundis. 239
Felix
Felix qui dicendus. 104
Felſina docta. 243
Fidei dona immortalia. 280
Fidei ſimulachrum. 284
Fidei vincula. 131
Fides ex bonitate, charitaſque, ac ſpes, & decus. 218
Fides omni ſcientia, & meditatione præſtantior. 288
Fiducia inepta. 91
Fiducia præpoſtera. 91
Fiducia tenax iuſti. 353
Fiducia virorum illuſtrium. 179
Figura tricuſpis, an quadricuſpis 306.
Filicina domus. 343
Finem vnum conſtanter qui reſpicit conſequitur. 163
Fines quatuor rerū publicarū. 243
Fiſtula Panos. 99. et 161
Flammæ ſemina ex ſilice. 109
Flora Dea. 220
Florum gratia breuis, præcepsq; rapina. 253
Flos mentis pulcherrimus. 286
Fomes igne comprenſus. 129
Fomitis aridi materia. 109
Foris ſapere. 276
Forma animi capitur Deus, non corporis. 167
Forma caret materia prima. 61
Forma hominis veriſſima. 131
Formæ generis. 133
Formicis boues arant. 83
Formoſi dedecus fugiendum. 127
Fortis, iuſtus, & propoſiti tenax Hercules dictus. 119
Fortis, modeſtus, & potens. 118
Fortis ſalutem affert ſibimet ipſe imperans. 243
Fortuna. 235
Fortuna aduerſa ferenda. 254
Fortuna Auguſta. 137
Fortuna Auguſta colenda. 255
Fortuna aurea. 50. & 292. et 293
Fortuna forti ſub leuanda induſtria. 110
Fortuna non timetur à mente. 207
Fortuna optima hebetatur ingenium. 75
Fortuna victrix vincitur à virtute. 53
Fortuna vulgaris. 51
Fortunæ cæcæ minimè credendum. 143
Fortunę cedere neſcia virtus. 105
Fortunæ, & virtutis differētia. 87
Frāciſcus Baiardus Parmenſis. 357
Franciſ. Bolognetus. 241
Franciſcus Campanus. 319
Franciſcus Valeſius Rex Galliarum. 53. et 105
Frenum Nemeſis. 145
Frequentiam ad ſpectacula quid excitat. 223
Frigent homines ſine Pallade. 235
Fronte comata occaſio. 153
Fuga ſalutis præſidium quærere. 151
Fulgor olympi radiantis quid notet. 229
e Fulgu-

Fulgurat, tonat, Periclis eloquentia. 201
Fulmen perterricrepum. 201
Fumo pereat qui fumum vendit, & emit. 183
Funambulus. 222

G

Galeæ pennicomæ Symbolum. 117
Galli ſacrificium. 116
Gallus gallinaceus implumis. 212
Ganymedis Leocræ. 169
Ganymedis honores. 167
Gaſpar Argillenſis. 176
Gemellus caſtor, & Gemellus caſtoris. 215
Generationis, & corruptionis cauſa venus. 61
Genium innocenter colendum. 345
Genius bonus. 155
Genius malus. 155
Genius malus impetum ſignificat. 155
Genius maturè celer. 175
Genius proteruus. 151
Geometria. 272
Germana veraq; gloria. 91
Gloria Crocodilli. 211
Gloria ex virtute. 140
Gloria frugiferens. 141
Gloria inanis eſt, quæ infructuoſa. 140
Gloria nixa virtute. 207
Gloria non nobis, ſed Deo. 347
Gloria ſequi non appeti debet. 210
Gloria virtutis comes eſt. 90
Gloriæ ſitis impetus magnos habet. 193
Gloriæ Symbolum Pyramis. 105
Gloriæ vtilitates præcipuæ. 211
Gratiæ. 170
Græculorum in diſcordiæ verbi cõtrouerſia. 25
Guido Pepulus Philippi F. 170

H

Hadriani Moles. 206
Hamatam voluptatem non amandam. 249
Harmonia iuſtitiæ. 91
Hebdomadis connubia. 295
HENRICVS Valeſius Galliarum Rex. 51
Hepheſtion. 251
Hercules. 23
Hercules agit, Atlas ſpeculatur. 236
Hercules amphytrioniades. 195
Hercules Gallicus. 92
Hercules II. Dux Ferrariæ. 195
Hercules victor imperat ſenſibus. 119
Herculis ædes. 298
Herculis labor. 227
Herculis reſponſum. 113
Herculis ſimulachrũ pro virtute. 74
Hermathena Bocchia. 211
Hermathenæ nuptiæ. 233
Hermes Triſmegiſtus. 158
Hermocrates. 257
Heroicæ vitæ beata ſimplicitas. 267
Heſiodus vates heliconius. 231
Heſperidum victor Alcides fert aurea mala. 119
Hierony. Ferrius Bon. 213
Hieronymus Saulius Archiep. Genuen. 272
Hippocratis confeſsio. 179
Homerica ſententia. 71
Homerus de Vliſſe. 9
Hominem qui ſcit effingere ſcit omnia. 79
Hominis interioris forma. 131
Hominis vita non in ſolo pane. 58
Homo ad virtutem natus, ac decus. 321
Homo Platonis. 220
Honeſti cognitione nil præſtantius, nil melius. 277
Honeſtis ſtudijs, & moribus diuinam opem implorari. 273
Honorata miſeria. 262
Honorem lucro minorem facit vulgus. 222
Honoris veſtibulum. 72
Honos onus leuat. 36
Honos triplex extincta cupiditate. 119
Horologij commoda. 146
Hoſtem minus quam Imperatorem metui debere. 37
Humanitas fiduciaque Alexandri. 251

I

Iacobus Caſonius Centanus. 253
Iani templum. 357
Ianitor orbis Ianus. 357
Ianus Ruſticellus. 103
Ianus Vitalis Panormitanus. 339
Ignis ætheria domo ſubductus à Prometheo. 287
Ignis beatus quis. 337
Ignis graius quis. 195
Ignis homines primo conciliauit. 165
Ignis omnia corrumpit. 165
Ignis Symbolum. 61
Ignis veritas. 69
Ignis vis decima. 306
Immortale aurum. 260
Vide in fine operis.
Immortalitas pietate comparata. 168
Immortalitatis ſpes, & decus. 229
Imperatoris labores leuiores quàm militis. 37
Imperatorem timendum non hoſtem. 37
Imploratio diuum ex timore profecta. 73
Inanis gloria præcurrit. 91
Inchoando, & remittendo, rerum euentus profertur. 185
In corde vis prudentiæ. 256
Ineptias hominum vorandas eſſe. 290
Infamia comes ſceleris. 193
Infelicitas ab iniuſtitia. 269
Infinito ad finitum nulla proportio. 286
Ingenia leuia nil habent quod detrahunt. 179
Iniuriam nemini faciendam, neque ſibi

ſibi factam putandum. 211
Iniuriam non inferendam humillimis. 197
Innocentiam lædi grauiſſ. malum. 279
Innocentius Card. Montanus. 351. & 353
Inops vita beata. 267
Inſequentem fugit fugientem inſequitur Crocodillus. 211
Inſtrumenta duo maxima data homini à natura. 357
Intellectus humanus non agendo, ſed patiẽdo Deũ aſſequitur. 286
Intempeſta dies, uti nox eſt deſidioſo. 56
Interior harmonia. 91
Inuentibus vim non afferendam. 154
Inuentis gratiam, omiſsis ueniam repoſcebat Ariſt. 10
Inuentum ſimul, & perfectum nil vnquam fuiſſe. 10
Inuidia vincitur à gloria. 210
Inuidia virtute ſuperatur. 195
Inuidia vritur igne graio. 195
Io. Baptiſta Camotens. 305. & 315
Io. Baptiſta Egnatius. 211
Io. Baptiſta Pigna Ferrariẽſis. 355
Io. Baptiſta Pius. 281
Ioannes Hangeſtus Pont. Nouiodun. 317
Ioannes Angelus Med. Cardi. 227
Ioãnes Iunius Antuerpienſis. 153
Ioannes Poggius Card. Bon. 249
Iouis ales armiger. 141
Iouis armiger ales biceps. 47
Iouis nuptiæ. 233
Iouis vrnæ. 20
Ira Leonis generoſa. 309
Ira nihil niſi quo lædimur dignum. 279
Iram vincit Fortis. 243
Iſabella Filicina Ruina. 341
Iter exequi diligentiæ eſt. 185
Iuba fulua Leonis. 309
Iudex à quo, & ad quem. 191
Iudex numarius. 124
Iudicio Rationis obediendum. 99
Iudicium formæ ſpeculum. 127
Iugum dulce. 107
Iulianus impoſtor. 64
Iulius Camillus Forojulien. 187
Iulius Medices Cardin. poſtea Clemens VII. Pont. Max. 235
IVLIVS III. Pont. Max. 181. & 346.
Iuriſperiti philoſophi. 276
Iuſta magnitudo amoris quæ. 171
Iuſti iudicis imago. 114
Iuſtitia innoxia innocentib. 169
Iuſtitia perficit. 219
Iuſtitia priuata in ſingulis hominibus. 99
Iuſtitia ſimilis Deo. 268
Iuſtitiæ imago. 266
Iuſtus iuuatur à Ioue. 189
Iuſtus vt effici quis poſſit. 96
Iuuenis Aemathius. 143

K

ΚΑΜΑΤΗΡΟΣ. 170

Labor

L

Labor in media quiete vigilat. 259
Labor omnia vincit. 79
Laboranti Deum adeſſe. 113
Labori, & vſui cedunt omnia. 330
Laboris Symbolum. 79
Laborem honos leuat. 36
Laboris dura improbitas omnia poteſt. 173
Labyrinthus. 341
Lacedæmonum fortitudo. 43
Lacena virgo. 330
Laconis dictum. 33
Laconis magnanimitas. 41
Laqueo laqueus amoris ſoluitur. 31
ΛΑΘΕΒΙΩΣΑΣ. 299
Latois alma. 111
Laudatiuum genus, cur capræ nota ſignificatur. 315
Laurea redimicula quid arguant? 229
Lautrechius Dux. 105
Leges Lycurgi. 43
Legibus fundari ciuitas ſine timore non poteſt. 225
Legum contemptio nepharia. 225
Legum poteſtas ex morali philoſophia. 275
Lentius approperare, ideſt maturare. 229
Leo X. Pont. Max. 167
Leo alatus librum præſeferens. 309
Leo ſacris cuſtos peruigil appoſitus 259
Leo ſignifer quid? 243
Leo vigilat oculis clauſis dormit apertis. 259
Leocras Sculptor. 168
Leonis ſpolium. 335
Leonis ſpolium quid notet. 119
Leonem Aegyptij ſub Apollineo ſolio pingebant. 309
Lerneus draco. 23
Lex prima naturæ. 99
Liberaleis arteis docere vetuit chriſtianos. 63
Libertas Populi Bononienſis. 242
Libido cæca. 131
Libido ſæpe armata. 151
Librã virgo tenens, quid notet. 229
Librum tenet Atlas 237
Lilia aurea. 51
Lilia cærulea felicia. 271
Lilia decus notant. 243
Lilia Farneſiorum. 292
Lilia liberalitatis Symbola. 219
Liliatum ſceptrum Adraſti. 144
Lingua dẽtibus implicita quid. 227
Linguæ vſu caret Crocodillus. 211
Linguam, & iram continendã. 226
Loqui non idem, ſed idem ſpectare ſemper oportere. 312
Luce nimia oculi caligant. 209
Lucerna penſilis Farneſii. 293
Lucernæ. 109
Lucis almæ vigor cælitus infuſus. 287
Lucius Martius. 121
Lucro magis quam honore vulgus excitari. 223
Lucta Panos & Amoris. 161

Ludo-

Ludouici XII. Gal. Reg. filia Renata. 130
Ludouicus Becatellus. 164
Lumen in lumine quid. 267
Luminis æterni beneficium inenarrabile. 286
Lumina flammifera Leonis. 309
Luſciniæ haud deſit cantio. 186
Lux in tenebris lucet. 295
Lynceus. 5

M

Magiſter ſagax vſus. 281
Magiſtra vitæ ratio. 330
Magnanimi ſepulchrum. 105
Magni animi eſt obtemperare legibus. 40
Magno vir animo errata corrigit ſua. 178
Magnos corpore à paruis ſæpe conſternari. 225
Maieſtatem qui ſcrutatur, opprimitur à gloria. 209
Mala aurea tria. 119
Mala fortuna colẽda ne noceat. 255
Mala omnia ex inerti luxu. 75
Malè parta, malè dilabuntur. 102
Mali Deum colunt modò ob pecuniam. 163
Malignitatis vindex Nemeſis. 145
Malis non cedendum. 195
Malorum omnium origo. 262
Malum nullum à natura uel à ſorte aduerſa. 157
Manſuetudinis vis. 97
Manus inſtrumentum maximum corporis. 352
Marcellus Ceruinus Card. 128
Marcellus conſul. 73
M. Antonius Flaminius. 263
Mar. Curius. 67
Marius Nizolius. 172
Marius VII. conſ. 239
Materia prima. 60
Materia tetra grauisq́;. 189
Matura celeritas. 175
Maximus Farneſius. 237
Medico propoſita ſalus. 13
Medicus ſupremus Chriſtus Deus. 117
Medijs conatibus ægra lumina deficiunt. 209
Meditationis, et moris potẽtia. 330
Medium inter duo extrema. 175
Memor cuſtodia rerum. 194
Memoria mater, vſus pater ſapientiæ. 283
Menelaus. 224
Mens animi maximum inſtrumentũ. 357
Mens immota manet. 207
Mens in labore quieſcit. 259
Mens in corde puro. 257
Mens lumen. 357
Mens mentis diuinæ imago. 139
Mens mentem intelligit. 7
Mens notha. 61
Mens nunquam exit ex ſe. 295
Mens omnia ſpeculatur, agit prudentia & arte. 356
Mens orbem illuſtrat retinet ſapientia mentem. 292
Mens pura. 129

M ens

Mens ſepienda robore ſuo in optimis. 162
Mens ſublimis triumphat. 167
Menſæ domeſticæ Symbola. 59
Mentem bonam non concuti. 206
Mentis caput quid. 287
Mentis felicitas. 288
Mentis humanæ origo. 325
Mentis, virtutis, & fidei templa. 139
Menſura optima rerum. 306
Mercedula mouetur vulgus. 223
Mercurius. 280
Mercurius Silens. 336
Merendo memores alios ſui facere. 219
ΜΕΣΗ vox. 99
Metus pudoris propugnaculum utiſsimum. 225
Miſeria honorata curialium. 262
Miſerum vni eſſe non poſſe quod omnibus eſt neceſſe. 322
Mixtum, & concretum nil eſt in animis. 325
Mnaſylus Plato. 25
ΜΟΛΥ 280
Modeſtia nil prius. 109
Modeſtia ſapientiam perficit. 216
Modus & pudor abſunt. 255
Molorchus Leo. 23
Momẽto præteruolat occaſio. 153
Monas in Senario. 173
Monas omnipotens. 305
Mons hæreditatis 347
Monſtra domat amor. 216
Montana familia. 349
Montis arx olympica. 353
Moralis philoſophiæ vtilitas. 275
Mores malos culpandos non externa. 157
Morionis Symb. 91
Mors finis malorum fortibus. 42
Mors immortalitatis cauſa contemnitur. 34
Mors norma vitæ. 344
Mors vita dulcior omni. 27
Mors viuens. 19
Mortalium artifex audacia. 315
Mortarium abenum. 241
Mortis contemptio metu cor liberat. 319
Mos Athenienſium in diuidenda ſacra pecunia. 223
Mugitus edat qui loqui neſcit. 244
Muliebris inconſtantia. 80
Mundi illecebræ doloſæ. 300
Mundi melioris origo Deus. 167
Mundus melior. 288
Myſteria cordi eſſe muſis. 117
Myſtica nequaquam inuentis hominum attribuenda. 287

N

Naiades riſere cur. 187
Naſicam corculum Roma dixit. 256
Natura mater inuentionis. 155
Naturæ munus maximum, mens. 357
Naturæ parens maximus Pan. 161
Naturam ducem vitæ ſequitor. 59

Naturam

Naturam imitandam. 10
Naturam rerum cognoſcere pulchrum pulchrius hominis. 276
Natus morienſque feſellit. 298
Nauium magiſtri propoſitum. 13
Nauticus funis. 75
Nebris Panos. 161
Nec nil, nec nimium. 174
Nectar quid ſit. 167
Negocia periculoſa. 255
Negotium cum ocio. 258
Negotium ſine periculo. 312
Nemeſis Fortuna. 137
Nemeſis titanicæ ſuperbiæ vindex. 145.
Neptunus. 141
ΝΕΘΗ vox. 99
Nihil difficile auſpice diuino numine. 273
Nil ſcire qui ſe ſcit, ſapit. 117
Nocendum nulli. 97
Noctua Palladis. 176
Norma aurea quid. 15
Norma temperantiæ. 145
Noſce te ipſum. 127
Noſcere ſe ipſum qui poteſt. 139
Notare docti. 79
Noxa primi parentis. 279

O

Obediendum principibus quamuis malis. 254
Obediētia abiecta Reſp. quæque corruit. 225
Obloquutores barbari. 245
Obſcura per aperta declarantur. 9
Occaſio amittitur inchoando, & remittendo. 185
Occaſionem ne amiſſeris. 152
Octauius Farneſius Dux. 91
Oculata fides, aurita prior. 10
Oculi ſunt in amore duces. 87
Oculus peruigil in pyramide. 207
Odium furiale ex amore. 355
Offenſio aſpera ex inepto iudice. 191
Officio perpetuo vincitur inuidia. 195
ΟΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣ, ΟΙΚΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ. 232
Oleæ inuentrix Minerua. 141
Olor roſtro ſydus vomens quid. 15
Omnia adſunt quem penes eſt virtus. 49
Omnia tenenda ad ſumma tendenti. 317
Omnia vincit ſapiens. 328
Onera duo maxima, paupertatis, et ſenectæ. 157
Operoſa muſa. 10
Opinio. 150
Opinio pluris diuitias fecit. 89
Opinionibus ſopitis tenenda veritas. 131
Opinionum turba fallax. 151
Optima ab optimis. 163
Optima non accerſita veris ſimillima. 155
Oratoris facultas admiranda. 201
Orbem circino perficere, quid ſit. 237
Orbē pars altera circini perficit. 79
Orbem

Orbem tullit in orbe Chriſtophorus. 85
Orbiculi reſoni. 91
Ordo XL. virorū Senat. Bonon. 243
Orta occidunt. 321
Oſtentatio fugienda. 68
Otho Car. & Pont. Au. 291
Otia digna viris. 255
Otia lenta pariunt amores. 19
Otia læta Leocr. 169
Otium cum negotio. 258
Otium honeſtum præponendum in Rep. 311

P

Pacati corporis atque animi Symb. 169
Pallada colit eloquens. 217
Palladis ędes in capitolio. 139
Palladis auxilium quod. 287
Palladis Peplum. 141
Palladis ſimulachrum. 306
Pallas. 234. & 192
Pallas ceruo inſidens fugit. 172
Pallas ſapientia Dei. 185
Pallas tritonia. 21
Pallas virtus. 25
Pallas virtus eſt. 45
Pallas Vlyſsis comes. 32
Pan. 76
Pan Capripes. 365
Pan vincitur ab amore. 160
Pandore vas. 260
ΠΑΝΤΑ ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ. 174
Panthoides Samius. 9 & 295
Paraphraſis carmine in Pſal. Daui. c vx. 347
Partem vtranque audiendam iudici. 115
Partes generis cuiuſque. 133
Partitio. 133
Paſſi crines quid. 255
Paſtor bonus quis. 9
Patientia antidotum vitæ. 107
Patientia nil pulchrius. 329
Patulcius Ianus. 357
Paulus III. Pont. Max. 12. & 326
Paulus Iouius Epiſ. Nucerinus. 187
Paulus Pinus Iur. Bon. Bonon. 215
Paupertatis Symbolum. 157
Pax albo colore ſignificatur. 243
Pax alma. 141
Pax eſt læta pijs vſque domi, atque foris. 169
Pax, & lætitia iuſtitiæ comites. 270
Pax humana, & diuina. 347
Pax Octauij. 357
Pax tuta duce iuſtitia. 309
Pecunia fruuntur mali, vt Deo vtantur. 163
Pecunia vir fortis nō corrūpitur. 66
Pedum Panos. 169
πελεκανος. 291
Pellacia fallacia. 131
Pellis direpta iudici. 125
Pennis ſuis Aquilam configere. 63
Peregrinatio Pythagoræ. 282
Peregrinus Zambeccharius. 337
Perfectio beat. 347
Perfectio ſumma animus. 325
ΠΕΡΙΚΛΗΣ. 200
Perillus. 244

f Peritus

Peritus notat. 79
Perſeuerantia. 182
Perſeus. 23
Perſica auis Gallus. 117
Perſpicuitas in verbis proprijs. 155
Petenda ab optimo optima. 163
Phalaris. 244
Philippus Carolus Ghiſilerius. 335
Philippus Macedo. 43
Philippus Pepulus. 105
Philologia ſymbolica. 340
Philomela garrula. 187
Philoſophia moralis. 274
Philoſophia natural. 264
Phlegræum fulmen. 241
Phocæ cupidineæ. 131
Phrygius Aeſopus. 9
Phryx plagis melior. 148
Pictura poeſis. 9
Picturæ vis. 8
Pietas auguſta. 48
Pietas quid. 167
Pietas ſumma volupt. 167
Pijs arcana plerunq; reuelatur. 287
Pios ſemper iuuat Deus. 188
Piper tolle primus è Camello ſitiente quid. 203
Piſtillum ferreum. 241
Pitys amatur à Pane. 355
Pitys in arborem verſa. 355
Pius Aeneas. 205
Pius poteſt ac vult. 127
Plataleæ natura. 291
Plato inſtar omnium fuit Antimacho. 339
Platonicus amor. 45
Platonis dogma de Genio piè colendo. 345
Platonis ſcripta de ĩmortalitate. 35
Platonis ſententia. 312
Platonis Symbolum. 89
Plumbea amoris tela. 29
Plutus pater malorum. 200
Poemata picta. 9
Pœna quæ ſine verſura graui diſſoluitur. 41
Pœnitentia. 150
Polus aſtrifer quid. 255
Polus ĩ capite fortunæ q̃d notet. 137
Pollus. 214
Pompeius Zambeccharius. 207
Pomponius Gauricus. 35
Popularis auræ captor. 91. & 183
Portus excelſus in medijs fluctibus 229
Poſteritatis curam habuit Hippocrates. 179
Præpetes pennas euellere de Aquila quid. 63
Præſentibus vtere. 253
Precatio ſtultiſſima quæ. 163
Prĩceps talis erit bonus piusq;. 264
Principibus parendum. 225
Principis officium. 144
Proficit ſperans. 343
Progreſſio eloquentiam parit. 216
Prometheus unde homines animaſſe dicatur? 287
Properandum non eſſe nimis. 175
Prophanum vulgus ſacris abſiſtat. 286
Proportio monados ad triada. 305
Propria

Propria verba optima. 155
Proſperus pictor. 7
Proteus. 130
Prudens eſto, non oĩbus dormio. 176
Prudens, & fidus Achates. 205
Prudens, & iuſtus ſolatium etiam capit ex acerbis. 213
Prudens (vt aiunt) foro ſcit vti. 311
Prudens ratio, fortis meditatio, doloribus medentur. 327
Prudentia Auguſta. 291
Prudentia circunſpecta. 229
Prudentia ex præteritis. 282
Prudentia imperat libidini. 246
Prudẽtia malũ genium repellit. 155
Prudentibus, & diligentibus felicitas a Deo. 185
Pulueris Bombardici inuentio. 240
Puluiſculi ſcriptorij commoda. 146
Pyramis. 207
Pyramis ſubrecta. 343
Pyramis Symbolum gloriæ. 95
Pyrrhus Bocchius. 344
Pythagoras. 9. & 162.
Pythagoras Samius. 282

Q

Quadrata penſilis lucerna. 294
Quadrata rotũdaq; penſare q̃d? 229
Quadrata ſedes virtutis. 95
Quadrato numero hæc fit vrbs beata. 242
Quadratum ſaxum auguris. 163
Quæ ſupra nos nihil ad nos. 116
Quærens, petens, inſtans omnia conſequitur. 343
Quæſtio cæcorum quæ. 89
Quater ſolida virtus. 207
Quatuor primordia rerum. 306
Quies irrequieta. 19. & 259
Quieto animo eſſe non poteſt, qui timet quod vitari nequit. 322
Quietus in puppi tenet clauum ſenex. 159

R

Rapti Ganymedis honores. 167
Ratio. 294
Ratio norma eſt. 15
Ratio oppugnatur, ab opinionum turba. 151
Ratione ſagaci verum tenendũ. 131
Rationis, et libidinis certamina. 150
Rationis humanæ q̃d proprium. 247
Rationis iudicium. 99
Raynutius Farneſius Card. 73
Rectum ſcopus rationis. 247
Reges ĩdefeſſa cura ſuorũ teneri. 205
Reginaldus Polus Card. 169
Reginaldus Nerlius. 279
Regnum verum hominis. 143
Regum fortuna quæ. 51
Reipub. moderatoris propoſitum. 12
Religio. 85
Religiõis calamitas ũde oriatur. 286
Religionũ admonẽt res aduerſæ. 149
Remex ſecat æquora tonſis. 159
Renata Ferrarię ac Carnuti Princ. 130
Reptillis perduelis. 103
Repulſæ impatiens amator. 355
Reſina ex lacrymis Pitys. 355
Rhamnuſia Nemeſis. 137
Rhetorica chimera. 315

Rhintonis prouerbium. 113
Riualitas duriſsima. 16
Robertus Magius. 167
Robore animi durandum. 163
Romulus Amaſæus. 293. 297. et 311
Roſæ pubeſcentes ſeneſcunt. 253
Rudentibus apta ſors. 33
Ruina familia. 343

S

Sacrificium Deo cor demiſſum. 128
Salum, ſolum, cœlum uenus urit 61
Salus omnium. 12
Salus tutelaq; eſt ibi, vbi reuerentia, & pudor. 224
Salutis ſymb. crux. 243
Samnitium legati. 67
Sapere foris. 79
Sapere intus quid. 79
Sapere intus, et extra. 273. & 276.
Sapere non oportet plus, quàm oportet ſapere. 117
Sapiens. 93
Sapiens, fortis, beatus, diues, pulcher, inuictus, liber. Rex Regum. 328
Sapiens, hominum ſtultitias deuorat. 291
Sapiens nil timet, nec dolet, neque cupit. 335
Sapientes cur laudantur. 282
Sapientia duce eloquentia comparatur. 217
Sapientia formoſior aurora, luna, ſole, venere, 27
Sapientia immortalis auguſta. 47
Sapientia nil pulchrius. 377
Sapientia prima. 1
Sapientia vera. 299
Sapientia vera Deus eſt omnipotens. 77
Sapientia vna ſemper eadem. 339
Sapientia vnigena eſt Dei Max. 117
Sapientia vſus filia. 283
Sapientiæ ſpecies. 26
Sapientiæ ſtudio nil prius. 327
Sapientiæ Symbolum eſt Aquila biceps. 47
Sapientum dogmata pietati Chriſtianæ coferenda, non miſcenda. 277
Sapina Torrens. 333
Satietatem vitandam. 10
Satis inter nihil & omnia. 175
Satis quid ſit videndum. 147
Saturni vrna. 20
Scapi pinnarum Symb. 93
Scenæ & tempori ſeruiendum. 310
Sceptrum Adraſti liliatum. 144
Scænobates. 123
Scientia rei militaris. 49
Scipio. 121
Sebaſtianus Corradus. 257
Sebaſtianus Pighinus Card. 209
Sebaſtianus Sceleupenerius. 46
Seculum fœlix quod. 69
Securitas innocens. 352
Securitas pacis ex iuſtitia. 309
Securitatis diuinæ lætitia. 167
Semiaquila. 260
vide in fine operis.
Senarij numeri vis. 295
Senatus. P. Q. Bon. 243
Senectutis ſymb. 156
Senex

Senex ingenio plus facit, ac iuuenis viribus. 159
Senſilia animum fallunt. 285
Senſus inſani. 131
Senſus quinque virtuti parent. 105
Sententiam, & voluntatem optimè mutari poſſe. 312
Sentes aſperos indoctorum vitandos 253
Septenario nil ſanctius. 229
Septengeminus orbis. 99
Serò potius, quàm nunquam ſapere eſt opus. 300
Serpentis Symbo. 306
Seruatrix fortuna. 157
Seueritas inuſitata. 125
Sic monſtra domantur. 216
Sic vos non vobis fertis aratra boues. 83
Sigillum aheneum fortunæ auguſtæ 136
Sigillum aheneũ malæ fortunæ. 255
Silentio Deum cole. 136
Silenus ſapiens. 25
Simplicibus peſsima contraria. 155
Simulachrum Franciſci Valeſii Regis Gal. 52
Socrates. 7 & 132. & 274
ΣΟΚΡΑΤΗΣ. 192
Socrates è cœlo ſapientiam in terras deduxit. 276
Socratis genium ſuũ piè coluit. 345
Socrates ſapiens, quia nihil ſe ſcire confeſſus eſt. 317
Socrates ſenex Hymeto nutritus. 117
Sol iuſtitiæ. 30
Solida gloria ſequitur. 91
Somnus quies animi. 1
Securitas. 121
Sophiſtæ. 109
Sophiſtas propulſat orator. 201
Sophoclis ſententia. 225
Sopor abſit à naui portum ſubeunte 203
Sors inſtabilis haud expetenda 32
Sors noua ſæpe uenit melior. 203
Sors Palladi ſalutis habet gratiam 111
Sorti cæcæ credulus bellua fit. 142
Spartæ pueri cæſi ad aram. 330
Spartani animi magnitudo. 41
Species rerum publicarum. 8. & 243
Species rerũ vertere profitentur Alcumiſtæ. 241
Specularia concaua flammas concipere. 129
Speculum Socraticum. 126
Specus errorum. 131
Speranda à ſuperis meliora. 111
Sperat qui fidit. 343
Spes Auguſti Sforciæ. 220
Spinis diuitiæ comparantur. 274
Spinoſa faceſſant. 252
Spiritus viuificat litera occidit. 284
Spreta in tempore gloria cumulatior redit. 211
Spuria cogitatio. 60
Stagyræus Ariſtoteles. 10
Stephanus Saulius. 217
Stercus Crocodilli, ſuaue, & morbis vtile

vtile. 211
Stoica virtus ſat eſt ad fœlicitatem. 238
Studia contraria vulgi. 286
Studia in mores abeunt, habituſq; perennant. 275
Studio, et labore perfici eloquentiam. 93
Stulti in contraria currunt, vitia dum vitant. 145
Stultitia triplex. 1
Stultum iudicium vulgi. 93
Stultus malo accepto ſapit. 148
Stratus humi ſumma tenet. 317
Sulphure, nitro, carbone Caligno, puluis Bombardicus conficitur. 241
Summa petat quicunque bonum ſummum expetit vltro. 285
Summa tenet quiſcit ſe nihil ſcire. 317
Summum bonum præſtat fides. 286
Superbia comis inuiſa. 55
Superbia nil ſtultius. 143
Superbus, & inſolens quis habendus. 225
Supremus dies de omnibus iudicat. 335
Suſtine, & abſtine Rex eris. 59
Sutura decepit Hippocratem. 179
Symbola. 1
Symbolis magnam habendam gratiam. 340

T

Talis qualis haberi amabis, eſto. 192
Taurus Herculis. 23
Taurus Perilli. 244
Temeritas non ſemper fœlix. 177
Temperies animi. 273 & 335
Templum aureum Dei. 347
Temporis modicum rebus agendis impartiendum. 147
Tempus. 31
Tempus noſce. 152
Tenebræ ex luce. 209
Tenere medium ſemper eſt prudentiæ. 122
Ter purè inſtituendum animum. 285
Terebra gallica vtilis. 149
Terræ Symb. 60
Teſtudo non niſi peracto conuiuio Iouis aduenit. 233
Teucer. 224
ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ 172
Thaumaſtus canis quid. 172
Theatrum amicus amico. 339
Theatrum nullum uirtutis, quàm conſciam mentem honeſti. 329
Theramenes. 318
Theſaurus rerum memoria. 294
Titianus Pictor. 296
Timet, temnitq; nihil qui ſapit. 123
Timor ex amore. 17
Timor religionis cauſa. 73
Tintinnare. 91
Tireſias Foſcerarius. 117
vide in fine operis.
Tirynthius. 113
Torques aurea quid notet. 229
Tottus Mutinenſis. 29
Transfiguratio CHRISTI Dei noſtri 208

Tres

Tres partes Rhetoricæ, leo forenſe genus. 31
Triados uires. 305
Tribulus qui murex. 306
Tumulus Cleombroti. 35
Tybris. 207

V

Veianius. 299
Venetis Adriatici maris cuſtodia diuinitus data. 309
Venetorum ſymbolum. 308
Venus. 150 & 170
Venus materia rima. 60
Venus voluptas. 25
Vera indaganda. 9
Verax oraculum. 299
Verba reb. accommodanda. 154
Verba ſimplicia, & coniuncta 31
Verbi cõtrouerſia torquet græculos homines. 25
Verbum Dei cib. animi. 59
Veri, falſi, probabiliſq; ſigna. 133
Veris deſcriptio. 187
Veritas. 131
Veritas ex diſputat. 108
Veritas intelligenda. 290
Veritas ſatis extat. 68
Veritatis confeſſio magnanimos decet 179
Veritatis diligens ſecurus. 353
Verum. 78 & 150
Verum è latebris excuſſum. 109
Verum intus. 79
Verum ex virtute decus. 73
Verum vbiq; captandum. 10
Veſtibulum honoris virtus. 72
Vexillũ crucis purpureæ Bonon. 243
Vexillum Iuliani imp. 63
Vgo Pepulus. 195
Victore à ſummo vinci victoria ſumma eſt. 161
Victoria duci propoſita. 13
Victoria victa. 150
Vigilare intus & exterius. 259
Vim maximam eſſe in paruulis. 196
Vim nec parẽtib. nec patriæ afferenda eſſe. 313
Vim ſtomacho appoſitam noſtro conpeſcendam. 227
Vincere ſe ipſum ſemper victoria ſũma eſt. 165
Vincit qui patitur. 106
Vindicta Dei eſt. 195
Violare genium quid ſit. 155
Violentum nil eſſe, nõ ruiturum. 247
Vir fortis acie non vincitur. 66
Vir ſapiens ſchænobati ſimilis. 123
Virga Mercurius animas euocat orco. 217
Virtus conſcia excitat hominem. 79
Virtus etiam claret in tenebris. 235
Virtus, honoris veſtibulum. 72
Virtus imperatoria. 49
Virtus ipſa ſibi ſufficit. 141
Virtus ipſa ſibi niſi conſtet nomen inane eſt. 239
Virtus magna, maior, maxima. 97
Virtus pan. 355
Virtus regia neque vinci neque fingi poteſt. 52

Virtus

Virtus ſatis ſibi pulchra merces. 211
Virtus ſumma petit. 105
Virtus ter maxima. 137
Virtus virtutẽ fingere ſola poteſt. 53
Virtutes præclareque geſtæ res iuſtitiæ ſorores. 267
Virtutis, & felicitatis formula. 274
Virtutis, & opum diuerſa ratio. 88
Virtutis ſpectaculo nil iucũdius. 277
Vis duplex mentis. 357
Vis eloquentiæ. 200
Vis memoriæ viuida. 325
Vita beata in bonis moribus. 59
Vita breuis. 252
Vita ſine querela optima. 212
Vitæ bona falsò credita. 302
Vitæ genus ſecurum. 299
Vitæ mortisque liberatio. 335
Vitium Boreas. 355
Viuit vt Deus qui mente viuit. 139
Vlyſſes. 280
Vlyſſes orator ſecurus. 9
Vlyſſes Polytropus. 283
Vngues per veſtem parcere quid? 69
V[illegible] Dea inuiſa cornix. 231
Vnus pro populo. 339
Voluntas imperioſa. 294
Voluntas corrupta fallitur. 127
Voluptas ſuprema imploranda. 127
Voluptas aliqua in nocte. 39
Voluptas cum virtute. 24
Voluptas empta dolore. 148
Voluptas non corporis, ſed animi. 167
Voluptas vera in cognitione, cultuq; Dei. 166
Vox matura. 276
Vrnæ duæ in Iouis limine. 21
Vrſina Craſſa Volteia matrona clariſſ. 107
Vſum magiſtrum vnum optimum. 280
Vſus rerum magiſter. 78
Vſus ſapientiæ pater. 283
Vtilitas artes omnes commendat. 275
Vtilitas ſimul, & Honeſtas attendenda. 59
Vulgi cohors indocta. 45

Υ

ΥΛΗ. 60
ΥΠΑΘΗ vox. 97

Z

Zephyri ſupremi aura. 337
Zephyrus genitabil. 187

FINIS.

SAPIENTIA PRIMA EST STVLTITIA CARVISSE.

AD LECTOREM.

Symbola lector habe: nunquam inſpexiſſe pigebit,
Ne te pœniteat, ſi potes inſpicere.
Non ſum: inquis: Lynceus: atqui collyria, lippus
Sis memor affectis poſcere luminibus.
Cæcus es? audire, & meliori credere diſce.
Irrides? opus eſt iam tribus anticyris.
Non vis? nunc actum eſt. caput inſanabile prorſum.
Ergo miſer vinclis dignus es, & baculo.

VICTORIA EX LABORE

HONESTA, ET VTILIS.

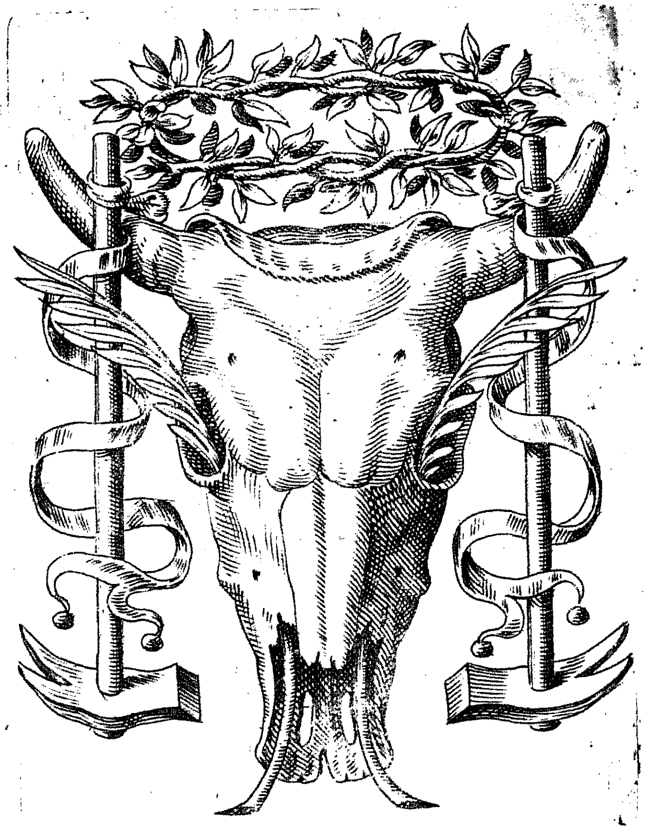

LECTORI STVDIOSO, ET ELEGANTI.

SYMB. SYMBOLORVM.

Qvid Symbolum ſit, ne amplius
Roges, breuiſsime, vt poteſt,
Conabimur nunc edere.
Eſt nanq; ſignum ΣΥΜΒΟΛΟΝ
Vt ſigna militaria.
Collatio etiam dicitur,
Quòd multi in vnum conferunt.
Hinc ſymbolum Terentius
Poeta dixit nobilis.
Orator ARPINAS *notam,*
Sed Anulum Graij vocant
Plærunq; ſignatorium.
Porrò omen, atq; inſignia.
Iſto quoq; ipſo nomine
Quædam notantur teſſeræ,
Quæ à ciuitatibus dari
Solent quibuſdam, publicè
Vt quenq; par ſit accipi,
In fœderatis oppidis,
Amicè, & hoſpitaliter.
Sic poſſumus iam teſſeras

Vocare collybiſticas,
Quaſi inſtitutas omnibus
Mutandam ad externam locis
Pecuniam, quæ litteræ
Vulgò feruntur cambij.
Pollux nomiſma paruulum,
Stagyræus ille maximus
Vocabulorum originem:
Quam originationem ait
Fabius. fuere ſymbola
Priſcorum in arcanis diu
Myſterijs, vt gratia
Verbi, papauer fertilem
Signabat annum. Huiuſmodi
Sunt Pythagorica Symbola
Ἀλληγορίαι, Αἰνίγματα,
VT ALCIATI *Emblemata*
Dicuntur & Συνθήματα,
Myſteriorum plena, quæ
Documenta commodiſsima
Illa omnium, & pulcherrima
Vitæ, atq; morum continent,
Sanis retecta, cæterùm
Incognita imprudentibus.

Nolim putes cariſsime
Lector, figuratè iſta, quæ
Diuinitus ſunt tradita,
Sic prodita eſſe de nihilo,
Et ſenſum in illum, quem indicant,
Exaudienda protinus,
Sed inuolucra eſſe abdita
Scientiæ haud erraticæ,
Nec peruagatæ, ſcilicet
Ne ſacra polluant mali,
Et ſancta quiq; perditi.
Patere quæ debent bonis,
Ac puritatem candidam
Tantummodo colentibus,
Qui ſummouere prorſus, &
Arcere procul à mentibus
Vulgi ſciunt, queunt, volunt
Senſus prophanos quoslibet.

IN BOCCHIANIS SYMBOLIS

INTELLIGI PLVS, QVAM EXPRIMI.

TIRESIAS FVSCÆRARIVS.

Symb. II.

PROSPERVS *os potuit, non mentem pingere Achillis.*
Res minimo pingi maxima in orbe nequit.
Pura tamen Mens ipſa poteſt comprendere Mentem.
Quiſapit, heic plus intelligit, ac legitur.

PICTVRA GRAVIVM OSTENDVNTVR PONDERA RERVM.

QVÆQ. LATENT MAGIS, HÆC PER MAGE APERTA PATENT.

AD ALEXANDRVM FARNESIVM CARD. AMPLISSIMVM.

Symb. III.

Iudicio Phœbi ſapientum maximus ille
Et fons, & lumen, ſi fortè obſcura prophani
Vulgi in cognitionem olim deducere vellet,
Quæque ſibi in primis notiſsima proponebat.
Sic etenim haud ab re firmiſsima cuncta putabat:
Ac tutiſsima, non modò lucida, de quibus ipſe
Diſſerere aggrediebatur. Sic magnus Homerus
Securum oratorem Ithacum laudauit Vlyſsem.
Quippè animos hominũ trahere his quocunq; liberet,
Concilians ſibi paſsim omnes per maximè aperta.
Propterea quicunq; bonis fœliciter eſsent
Progreſsim ſtudijs, non ſunt tam arcana ſecuti
Omnia, vt aſsequerentur prorſus: at eſse putabant
Quædam pauca ſatis, poſsent ſi attingere parcè,
Quæ ipſa irritamenta forent gratiſsima deinceps
Veri indagandi. Vates ſic condidit ille
Fabellas Phrygius bellas. ſua ſymbola quondam
Panthoides ſamius. Sic dia poemata vates
Pinxere, atq; homines mirè allexere, libenter
Auribus ut uellent aurire, & credere honeſta,

Quæ fuerant oculis ſubiecta fidelibus ante.
Ergò mihi nemo obijciat, quòd ſeria inani
Pictura grauium oſtendendo pondera rerum,
Miſcere annitar ſumma cura utile dulci,
Si quà fortè queam laudis punctum omne tuliſſe,
Ne ſatias quenquam capiat, Naturam imitari
Conſtitui, & varias ſenſis inducere formas,
Nil vt iners, nil non aliquid ſit agensue, loquensùe.
Me ſanè impediunt nullius vincula ſectæ.
Sed quocunq; trahit ſpecies pulcherrima Veri,
Deſeror hoſpes, apiſq; Matinæ moræ, modoq;
Lilia per multum libantis grata laborem
Fingo itidem tenui, aſt operoſa carmina Muſa,
Aurea depaſcens veterum decreta Sophorum.
Tu verò interea, Farneſi Maxime, noſtra
Ne rogo ne ſpernas hæc qualiacunq;: repoſco
Gratiam ego inuentis, ſed omiſſis, vt Stagyræus
Optime Ariſtoteles, ueniam. mihi ſat voluiſſe,
At facilem erratis par eſt te ignoſcere noſtris.
Nam ſimul inuentum, et perfectum nil fuit inquã.
Si rudia iſta polire aliquis dignabitur olim
Aut defecta explere, id forſitan efficietur
Quod cum fructu aliquo multos cognoſſe iuuarit.

REFERRE DEBENT IN DEVM OMNES OMNIA.

Symb. IIII.

PASTORIS OPTIMI SCOPVS.

Symb. III.

Cvrſus ſecundus vt magiſtro nauium,
Medico ſalus: ſummo Duci victoria,
Ita moderatori inclyto Reipublicæ
Primum omnium beata vita ciuium eſt
Propoſita, vt opibus firma ſemper, copijs
Prædiues, ampla gloria, virtuteq;
Honeſta ſit. nanq; huius operis ter maximi
Inter homines, atq; optimi, effector qui erit,
Hic ille erit paſtor bonus, ſimilis Deo,
Quò nemo non referre debet omnia.

INSIGNIA GENTILITIA BOCCHIORVM.

Symb. V.

PVRA MENTE DEVM OMNIB. COLENDVM.

Symb. V.

Avrea norma tribus ſtellis circundata ſignat
Ceruleo Bocchi ſtemma tuum in ſpatio.
At niueus galeæ paßis olor inſidet alis,
Roſtro aliud ſydus qui vomit aetherium.
Optima nimirum Ratio eſt illa aurea norma,
Quæ trino, atque vno à lumine lumen habet.
Hinc candor vitæ illæſus, diuinaq́; fandi
Copia: præſidio hinc additur omne decus.
Maurus auis quondam hæc veſtris inſignia Boc-
Et gentilitium nomen habere dedit. (chus,
Ad ſummam tota ſemper Ratione colendum
Eße Deum tota mente Nomiſma monet.

RIVALITAS CVPIDINIS DVRISSIMA.

Symb. VI.

MAGNO EX AMORE SÆPE MAGNVS EST TIMOR.

Symb. VI.

Avrea dum precibus miſeri exoratus amantis
Tenderet in Dominam tela Cupido trucem,
Illa dolos ſenſit, petosq́ retorſit ocellos,
Et ridens pueri tela ferocis, ait.
Nil opus eſt pharetra, ſinuoſo nil opus arcu.
Congredere, & vires experiare meas.
Dixerat. hæc tenero placuit ſententia Amori.
Tanta fuit Dominæ gratia, tanta Venus.
Aſt vbi ſunt arcus poſiti, poſitæq́ ſagittæ,
Has rapit vltrici protinus illa manu.
Nec mora protendens arcum furialiter acrem:
Incauti figit pectora nuda Dei.
Ictus Amor totus ſubito inflammatus amore
Victricem in Dominæ ſe dedit ipſe manum.
Prò dolor, ille mihi quem nuper adeſſe putaram,
Riualis iam nunc, durus & hoſtis erit?

AMOR NEGOCIOSVS EST IN OCIO.

Symb. VII.

QVANTVM POSSIT AMOR, QVI VITAM IN MORTE MINISTRAT.

Symb. VII.

Iam dudum in tenues ierunt mea corda fauillas,
  Iamq; cinis factus qui modo pruna fui.
Sed licet in tenues ierint mea corda fauillas,
  Iamq; cinis factus qui modo pruna fui,
Hæc tamen aſsiduis vruntur pectora flammis,
  Quoq; magis flagrant, hoc magis ipſe gemo.
Vnde igitur flagrant? rediuiui vnde ignis origo,
  Si ſunt in cinerem corda redacta ſemel?
Nempè faces ipſæ flagrant, non cordis imago,
  Quam vacuus nunquam figere ceſsat Amor.
Cur lacrymas augent incendia? liquitur igni
  Humoris toto corpore quicquid ineſt.
Vix credam tanto vitam ſupereſſe calori.
  Albia ſed vitam ſufficit vna mihi.
Vrenteis pariunt ſemper lenta otia amores,
  Vnde eſt mors viuens, irrequieta quies.

MEDIO DE FONTE LEPORVM SVRGIT AMARI ALIQVID.

Symb. VIII.

COMES VOLVPTATIS DOLOR.

Symb. VIII.

Ipſa dies pia nunc mater, nunc ſæua nouerca eſt
Nãnq; aliquid ſemper miſcet Saturnus amari.
Hinc geminas prudens vrnas in limine primo
Stare Iouis quondam pulchrè eſt cõmenta vetuſtas,
Ex quibus vna malis ſcatet: altera plena bonorũ eſt,
Vndè agitant ſuperi mortalia pectora, lætis
Triſtia miſcentes. ipſi lætantur, & omni
Aeternum mœrore carent, nulloq; ſeneſcunt
Tempore, ſed ſtabili curſus circùm æthera lege
Deproperare ſuos, nulloq; fatiſcere ſeclo
Hos iubet omnipotens ſummi regnator Olympi.

CONSTANTIA HEIC EFFINGITVR.

Symb. IX.

BARTHOLOMEO VOLTEIO.

BON. EQV. AVRATO.

Symb. IX.

Stat læto indefeſſa comes Conſtantia vultu,
Indomitum munita fero latus enſe, tenetq;
Aegida lemniaca ſudatam incude, nec vllas
Pertinet inſidias, nullis dat terga periclis,
Sed cunctis immota malis, animoſaq; ſemper
Rebus in aduerſis, pugnaci prœlia dextra
Exercet, validaq; ferox confidit in haſta.
Hac duce per varios caſus, longosq; labores
Aeneas olim fatis iactatus iniquis
Italiam profugus, lauinaq; regna petiuit.
Hac duce Gorgoneos angues Danaeius Heros,
Nec minus Alcides tot monſtra ingentia fudit.
Non hic Lernæi timuit fera colla Draconis,
Non ſæui Diomedis equos, non dira Leonis
Ora Molorchei, validi nec cornua Tauri.
Quin Stygij eſt auſus penetrare in regna Tonãtis,
Et trahere ad ſuperas captiuum cerberon auras.

CVM VIRTVTE ALMA CONSENTIT VERA VOLVPTAS.

Symb. X.

DE SILENO, ET CHROMI, ET MNASYLO.

Symb. X.

Sileno Pallas ſimul & Venus alma corolla
Dum caput exornant, ipſe beatus ait:
Quid diſcors te adeo torques de fine bonorum
Græculæ? res eadem eſt, verba ſonant aliud
Viue bene, atq; illud quod viuis viue, Voluptas
Vna etenim, & Virtus in ſtatione ſedent.
Suſtinet aſſenſum interea Mnaſylus vtranq;
In partem, & tutus neſcio quid meminit.
At Chromis irritans ſenſus, pateramq; Lyæi
Nequicquam expectans, ocia læta agitat.

SAPIENTIÆ SPECIES INENARRABILIS.

Symb. XI.

COSMO MEDICI DVCI FLORENTIÆ.

Symb. XI.

Qvænā ſeſe offert? Quænā hæc tam Lucida, tamq;
Formoſa exoritur? roſeiſne euecta quadrigis
Fulgida Tithoni coniux? an candida Phœbe?
An magè inexhauſta flammantia mœnia mūdi
Lampade qui luſtrat Sol aureus? an Venus ipſa,
Purpuream referans lucem mortalibus ægris?
Pace tua coniux Tithoni, & candida Phœbe,
Et Sol, atq; adeo Solis prænuncia dicam.
En maius iubar exoritur, cui ſydera cedunt
Omnia, cui ſuperi aſſurgunt, aſſurgit Olympus.
Huc ades ò ſecli decus: ah mihi pande ſerenam
Illam illam frontem, ſub qua duo lumina fulgēt,
Quæ triſteis animi tenebras, & nubila pellunt.
Pande illa illa roſis certantia tempora vernis,
Quæ ver perpetuum referunt, dulciq; pudore
Formā ipſam ſuperant, ſeu quid formoſius illa eſt.
Huc ades, & totum me dulcibus obrue flammis,
Traijce ſexcentis præcordia noſtra ſagittis,
Vulnera, adure, neca. ſic ſic iuuat vſq; perire.
Iſta mihi longe eſt vita mors dulcior omni.

CVPIDINI CÆCO PVELLO HAVD CREDITO.

Symb. XII.

DE TOTTO MVTINENSI.

Symb. XII.

Dvm ſæuam Tottus toto ardet corde puellam,
Nec valet hanc precibus flectere, nec precio,
Supplicibus tenerum lacrymis exorat amorem,
Illius vt feriat vulnere corda pari.
Aut ſua reſtinguat liuenti incendia plumbo.
Tunc Deus in Tottum plumbea tela iacit.
Quæ ſubitò ſeſe opponens, ac pectore duro
Excipiens, ſolitò obduruit illa magis.
Mox etiam inſultantis, & aurea ſpicula iam iam
Tendentis pueri vi rapit è manibus.
Inde ferox miſeri rurſum transfigit amantis
Saucia Lætiferis pectora vulneribus,
Atq; age, dixit, abei. iam te ſuſpende. Quid vltra?
Ille libens dominæ paruit imperio:
Sexcentasq́; neces vna nece vicit, & vno
Innumeros laqueos diſſoluit laqueo.
I nunc fide armis pueri. eius caſtra ſequaris.
Militiæ hæc referes præmia digna tuæ.

AMORIS ANTIPHARMACVM.

Symb. XIII.

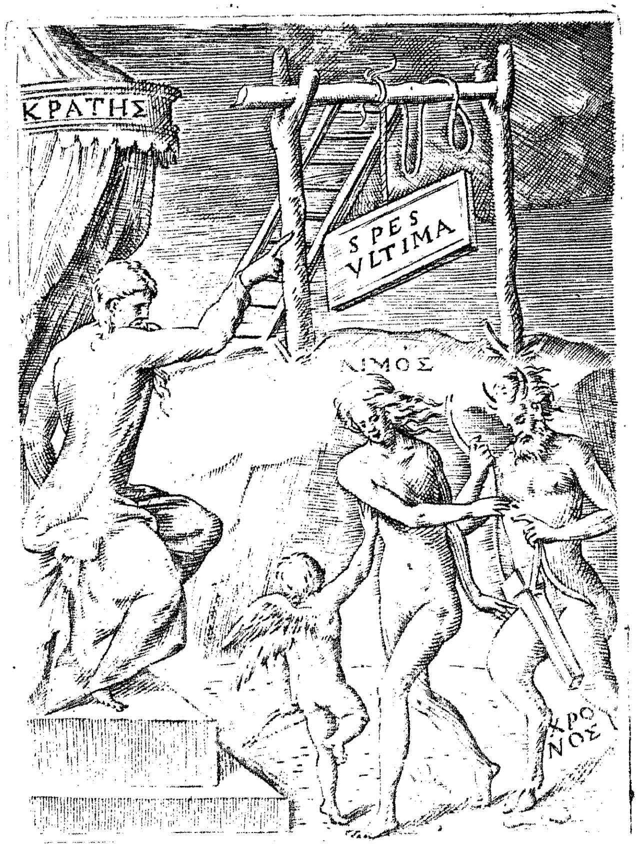

SENTENTIA MEMORABILIS.

Symb. XIII.

Fames amorem ſedat atra. ſin minus,
Tempus. niſi hoc: Laqueus erit tandem ſatis,
Sententiam hanc Crates tulit. Si quis negat
Probabit illicò, vt periclum fecerit,
Ita laqueo laqueum [illegible]um amoris ſoluier.

SORS INSTABILIS HAVD EXPETENDA EST ADMODVM.

Symb. XIIII.

DE MERCATORE, ET LACONE.

Symb. XIIII.

Qvum fortè diues gloriaretur nimis
Mercator olim, quippè qui dimiſerat
Naues in omnem oram maritimam plurimas,
Tunc ſic Lacon. haud iſta ſanè optabilis
Eſt admodum, inquit, apta ſors rudentibus.

VITAE IMMORTALIS STVDIO MORS TEMNITVR ATRA.

Symb. XV.

TVMVLVS CLEOMBROTI AMBRACIOTÆ.

Symb. XV.

Ambraciota mari ſitus ille Cleombrotus alto eſt,
Alto qui potuit temnere mortem animo.
Nanque vbi mellifluı legit diuina Platonis
Scripta, & ſi aduerſi tum nihil acciderat
Præcipitem è muro dedit huc ſe vt fluctibus iſtis
Curarum fluctus obrueret varios.
Felix ò pelagus titulo hoc: felicia & oſſa
Quo tumulo poterant nobiliore tegi?

CONTRA GRÆCVM ILLVD EPIGR.

ΕΙΓΑΣ ΗΛΙΕ ΧΑΙΡΕ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ
ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΗΣ
ΗΛΛΑΤ ΑΦ ΗΨΗΛΟΥ ΤΕΙΧΕΟΣ ΕΙΣ ΑΙΔΟΥ
ΑΞΙΟΝ ΟΥΔΕΝ ΙΔΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΚΟΝ
ΑΛΛΑ ΓΛΑΤΩΝΟΣ
ΕΝ ΤΩι ΓΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙ
ΑΝΑΛΕΞΑΜΕΝΟΣ.

Latine ſic Pomp. Gauricus reddidit.

Vita vale, muro præceps delapſus ab alto
Dixiſti moriens Ambraciota puer,
Nullum in morte malú credens. Sed dicta Platonis
Non ita erant animo percipienda tuo.

LABORIS ONVS HONOS LEVAT.

Symb. XVI.

CAMILLO VRSINO BELLI DVCI FORTISSIMO

ONVS DVCIS MINVS GRAVE EST, AC MILITIS.

Symb. XVI.

Iidem labores haud graues
Sunt imperatori æque, & militi,
Quòd ipſe honor magis leues
Semper labores imperatorum facit.

QVALIS BONI SIT MILITIS IN IMPERATOREM METVS.

Dux inclytorum nobilis
Lacedæmonum conſueuerat
Clearchus olim dicere.
Metui imperatorem magis
Debere, quam hoſtem à milite.
Rectè quidem ille. ego attamen
Miles metuat hoſtem meus
Nolim. Imperatorem velim.

NONNVLLA EST ETIAM CAECIS IN NOCTE VOLVPTAS.

Symb. XVII.

DE ANTIPATRO CYRENAICO CAECO.

Symb. XVIII.

Fortè Cyrenaicum Antipatrũ muliercula quædã
Luminibus captum vidit, & ingemuit,
Prò dolor, exclamans paſſos laniata capillos,
Quæ porrò in tenebris vita futura tua eſt?
Ille autem, Quid agis ſtulta? an nocturna voluptas
Eſſe tibi prorſus nulla videtur? ait.

MAGNANIMVS SANCTIS PARET VIR LEGIB. VLTRO.

Symb. XVIII.

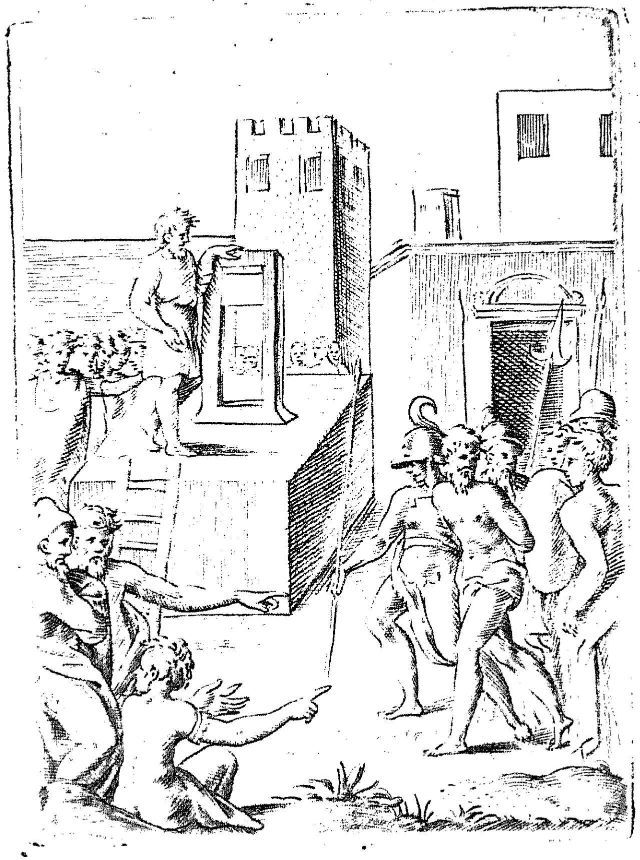

SPARTANI MAGNITVDO ANIMI.

Symb. XVIII.

Damnatus ab Ephoris Lacon
Cum duceretur ad necem, & vultu admodum
Hilari eſset, ac læto, tum eum
Quidam rogauit hoſtis, an contemneret
Leges Licurgi? Quin ego
Habeo: inquit: illi gratiam vel maximam,
Qui pœna ea multauerit
Me, quam abſque mutuatione, & fœnore
Et abſque verſura graui
Poſſem illico diſsoluere. O digniſsimum
Sparta virum: vt mihi quidem
Quicunque animi magnitudine præditus
Tanta fuerit, is per nefas
Damnatus eſſe cenſeatur innocens.

MORS FORTIB. FINIS MALOR. EST OMNIVM.

Symb. XIX.

DE PHILIPPO, ET LACEDÆMONIB.

Symb. XIX.

O *Fortitudinem inclytam Lacedæmonum,*
Qui quum Philippus inſolenter admodum
Per litteras minatus eſſet, omnia,
Quæcunque conarentur ipſi, ſedulò
Se prohibiturum: quæſierunt, nùm mori
Se prohibiturus eſſet etiam ſedulò?

SEBASTIANO SELEVPENERIO GERMANO

DISCIPVLO CARISS.

NIHIL MAGE EXPETENDVM AMORE DIVINO.

Symb. XX.

PLATONICO CVPIDINI.

Symb. XX.

Vulgi profani indocta cohors tuam
Nil percipit, diuine Amor inclytam
Virtutem, & illam flammulam, vnde
Certa hominum, atq; Deûm eſt voluptas.
Mens nanque verum capta oculis bonum
Dum neſcit vſquam cernere, fallitur,
Semperq́; vitans expetenda
Inſequitur ſua damna præceps.
Aſt cognitum immortale decus tuum
Mortalibus ſi eſſet miſeris, uti
Dis eſt beatis, qui ſoluti
Carcere corporeo, & tenebris.
Viuo fruuntur lumine, rectius
Exempta ſæuis noſtra doloribus
Vita hæc iter, ſecuriuſq́;,
Quòd minimè aſſequitur, teneret.
Tunc omnium pulcherrima denuò
Forma illa rerum, ſecula & aurea
Prorſus redirent. denique omnes
Ambroſia frueremur alma.
O aure votis ſi facili adnuas
Olim vocatus, Sancte puer, meis.
En vror, vror, toto ab illis
Corde tuis facibus peruri.

PRINCIPIVM, ET FINEM PRINCEPS HABET AB IOVE SVMMO.

Symb. XXI.

CAROLI .V. CAES. AVGVSTI. SAPIENTIA IMMORTALIS.

Symb. XXI.

Imperio Auguſtus, pietate auguſtior alma es,
Maior enim in te omni eſt imperio pietas.
Quin etiam imperio Auguſtum, & te Carole vincis,
Qui regis arbitrio fataq́;, teq́; tuo.
Quid ſibi vult inſigne biceps Iouis armiger ales?
An quia dat duplex Iuppiter imperium?
Indè animi humana, hinc Mentis diuina poteſtas,
Qua tibi quæ fuerint, ſuntq́; futura, patent.
Iuſtitia hinc, animi & robur, prudentia, uisq́;,
Quæ docet humano quid ſat in officio eſt.
Talibus auſpicijs duceris ad alta beatus
Sydera, fructurus nectare & ambroſia.

OMNIA SVNT PRÆSTO CVI PRÆSTO EST INCLYTA VIRTVS.

Symb. XXII.

EIVSDEM

IMPERATORIÆ VIRTVTES QVATTVOR.

Symb. XXII.

REi militaris plurimis ſcientia,
Inuicta pluribus animi præſtantia,
Autoritas pleriſque: raris omnium
Petita votis contigit felicitas.
Quin ſingula hæc præſtare vix paucis licet,
Quæ cuncta ſumma Cæſare in vno Carolo
Extare iam vident vel ij, qui nil vident.
Iamq́; ipſe Momus id fateri cogitur. (hoc?
Mirantur autem multi. ego haud quaquã. Quid
Nempè omnia adſunt illa abundè quem penes
Eſt vera Virtus, maxima vna, & optima.

AVREA SORS REGVM EST, ET VELLE, ET POSSE BEARE.

Symb. XXIII.

AD HENRICVM VALESIVM GALLIAR. REGEM.

Symb. XXIII.

Auguſtis olim in thalamis fortuna ſolebat
Poni ab Romuleis aurea Principibus,
Nempè id magnanimos Reges inſigne monebat,
Omni ut deberent, & cuperent ſtudio
Fortunare homines. nam cæca, volubilis illa eſt
Vulgaris, paſſim quæ fauet immeritis.
Verum oculata ipſa, & ſtabilis, quæ ſceptra gubernat
Regia. cui clauum copia diua tenet.
Ergo ſi regum fortuna eſt aurea multos
Pro meritis poſſe, & velle beare homines,
Hæc Henrice eadem digno tibi Lilia defert
Aurea, qui noſtra hæc florida ſecla beas.

NON VINCI POTIS EST, NEQ. FINGI REGIA VIRTVS.

Symb. XXIIII.

FRANCISCO VALESIO GALLIAR. REGI.

VIRTVS VIRTVTEM FINGERE SOLA POTEST.

Symb. XXIIII.

Dvm tua fortunæ cedit, Rex inclyte, Virtus:
Victricem ſubigit cedere victa ſibi.
Quid duce te faciet victrix, ſi victa triumphat?
Non hominis Virtus, ſed magis iſta Dei eſt.
Ergò diuinus quum ſis, ò Maxime Regum,
Quis iam mortalis fingere te potuit?
Ipſa tamen potuit talem te fingere Virtus,
Qualem animus poſſit cernere, non oculi.

SVSPECTA IVRE EST IN SVPERBO COMITAS.

Symb. XXV.

ΕΙΣ ΟΓΚΟΝ ΤΟΥ ΑΣΤΕΙΩΣ ΠΛΕΟΝΕΚΤΙΚΟΥ.

Symb. XXV.

IDem ſis licet omnibus ſuperbus,
Et magna tamen eſſe comitate
Interdum cupias mihi videri.
Si cur defugiam tuum frequentem
Congreſſum rogitas Philippe, dicam.
Suſpecta eſt mihi comitas ſuperbi.

DE VITANDA SVPERBIA.

Eſt Vitanda Superbia Sola, vel in benefactis,
Et ſi alia in malè factis valeant vitia.
Ne captus fortaſſe cupidine laudis inani
Amittas prorſus quæ benefacta valent.

INTEMPESTA DIES, VT NOX. EST DESIDIOSO.

Symb. XXVI.

IN LENTVM INERTEM, ET OTIOSVM TVRPITER.

Symb. XXVI.

INtempeſta alijs ſi nox ſine tempore agendi eſt,
Tempus enim humanis actibus aſpicitur,
Quum tu deſideas ſemper ſine tempore agendi,
Intempeſta dies eſt quoq; Lente tibi.
Quid mereare ſedens in Choenice quæris? Vt ipſum
Perdant te lenta triſtia fata fame.

PABVLA LÆTA ANIMI HÆC NE SPERNE, BEABERIS VLTRO.

HOC ILLVD BOCCHI NOBILE SYMPOSIVM EST.

Symb. XXVII.

MENSÆ DOMESTICÆ DECEM HÆC SVNT SYMBOLA.

Symb. XXVII.

Corpus ſimplicibus cibis : Deiq;
Verbo paſce animum tuum vſq;, & vſq;.
Teſtem quicquid agis Deum inuocato.
Quod ſat eſt cupiens nihil dolebis.
Naturam ſequere omnibus magiſtram.
Continentia te beabit vna.
Semper quid decet, expeditùe noſce.
Vita eſt moribus in bonis beata.
Quiſquis ſuſtinet, abſtinetùe Rex eſt.
Id tantum cupias quod eſt amandum.

PRIMA TENET PRIMAS RERVM SAPIENTIA CAVSSAS.

Symb. XXVIII.

MATERIAM PRIMAM MENS NOTHA SOLA TENET.

Symb. XXVIII.

ORta ſalo, vro ſalum, atq; ſolum, cœlumq; profundū
Vna ego corrumpens omnia progenero.
A me omneis Natura creat res, auctat alitq;,
In me res omnis rurſum eadem ſoluit.
At licet hac videar, quæ picta eſt, prædita forma,
Omni forma prorſum ipſa tamen careo.
Sumq; mea, ac propria ratione incognita prima
Materia illa ego, quam Mens notha ſola tenet.

SIC ARS DEPRENDITVR ARTE.

Symb. XXIX.

DEPRENSVS ARTIB. SVIS.

Symb. XXIX.

IMpoſtor ille Iulianus, maximè
Qui Chriſtianos perſequi decreuerat
Artes eos docere vetuit liberis
Dignas hominibus, ſcilicet ne præpetes
Euellerent de aquila ſua pennas, quibus
Configerent etiam aquilam. Qua imagine
Vſum ferunt illum eſſe, vbi primum artibus
Seſe impetitum fortè deprehendit ſuis.

NON MVLTA POSSIDENS, SED IMPERANS SIBI DICENDVS EST DITISSIMVS.

Symb. XXX.

Symb. XXX.

Contentus eſſe qui ſuis rebus poteſt,
Aliena nec cupit, vocetur continens.
Sic Fabricius exiſtimatus omnium
Mortalium eſt iure optimo ditiſſimus,
Nec multa poſſidens, ſed imperans ſibi
Ipſimet, ipſis imperauit hoſtibus:
Quorum quidem oratoribus pecuniæ
Vim maximam offerentibus dono, ſimul
Rogantibus ne ſperneret, tum protinus
Planas ab auribus manus ad lumina,
Exinde ad os, & guttur, ac ventrem infimum
Deduxit, inquiens. dum ego hiſce ſenſibus
Obſiſtere, imperareq́ potero, mihi
Nil deerit vnquam. Ergò pecuniam, qua opus
Nil mihi eſt, non accipiam ab illis, quibus
Eam vſui eſſe neutiquam ſum neſcius.

PECVNIA HAVD CORRVMPITVR VIR FORTIS ET FRVGI, NEC ACIE VINCITVR.

Symb. XXXI.

Symb. XXXI.

MArcus Curius olim ad focum rapas coquens
Sedebat. auri pondus aſſerentibus
Samnitibus magnum, idq; miſſum publicè,
Verbis benignis, vteretur vt libens,
Rogatus illuſit. tum, abite vos, ait,
Miniſtri inepti ineptioris iſtius
Legationis. dicite Samnitibus,
Mauelle Curium imperare ditibus,
Quàm diuitem effici ipſum. abite inquã, et malo
Hoc munus hominum excogitatum protinus
Referte: memores me, nec acie vincier
Pote eſſe, nec pecunia corrumpier.

SAT EXTAT IPSA VERITAS VANA ABSIT OSTENTATIO.

Symb. XXXII.

NE TE FACERE PVDEAT PARVM RECTE ILLA, QVÆ NON POSSE MELIVS NOVERIS.

Symb. XXXII.

Nil Veritatis luce clarius, licet
Enim occulatur interim, igneo tamen
Fulgore ſemper ipſa proditur ſuo.
Non iactitant opimæ apud paſtorem oues,
Quantum diebus ſingulis comederint.
Teſtantur id re, lacte, lana, fœtibus.
Hoc ſtoicus Epictetus olim oſtenderat.
At ſtulta vulgi turba ſeculum vocat
Felix, quod eruditione plurima eſt.
Quin ſeculum id felix nego eſſe. rectius
Felix vocatur illud, vbi docti viri
Præſtant reapſe quod legunt, quod prædicat,
Alijſq; præſcribunt, vbi bonus qui audiant,
Et videat exclamare cogatur ſtatim
Certè hi loquuntur ita, vt agunt vitam, optimè,
Atq; vt loquuntur vitam agunt ſanctiſsimè.
Facere parùm rectè quæ ipſe haud melius potes
Cur erubeſcis? præſtat erubeſcere
Malè facere ea, quæ neutiquam potes benè.

SCOPVS BONOR. VERITAS EST OMNIVM.

Candorem amat Syncera ſemper Veritas:
Odit latebras: fucum abhorret: quæritat
Aditus patentes: libera, alta: neſcia
Seruire, non cupit aliena vmbra tegi:
Atqui ſuo oblectatur ipſa lumine,
Nec vlla cum ſeruili habet commertia,
Teterrimoq́ hominum genere: ſed liberis
Puriſsimisq́ præſto adeſt tantummodo.
Hic deniq́ omnis eſt ſcientiæ ſcopus.

LIBER SECVNDVS.

VIRTVS VESTIBVLVM EST HONORIS ALMA.

Symb. XXXIII.

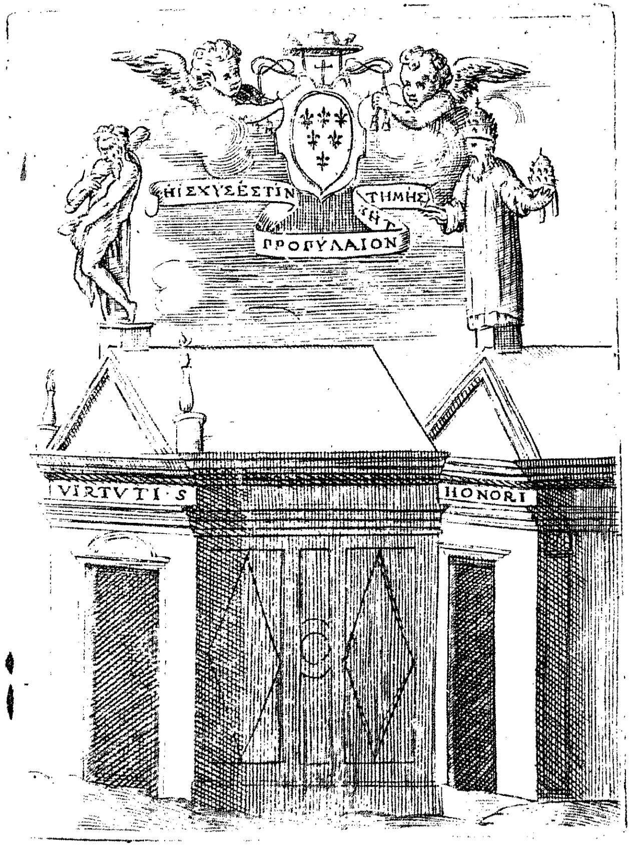

RAYNVTII FARNESII NEPOT. PAVLI III. PONT. MAX. CARD. S. ANG.

Symb. XXXIII.

Aſtat veſtibulo templi Tirynthius heros,
Poſterior ſignum cællula Honoris habet.
Dis vna fieri, niſi certis ſacra duobus,
Conſule Marcello, Relligio vetuit.
Nam ſua debetur ſeiunctim gratia cuiq;,
Si qua fortè aliquid prodigij acciderit.
Prodigium eſt quando alterutrum cõtingit abeſſe,
Abdita cauſſa latet, cognita quæ ſuperis.
Indè timore homines perculſi, numina diuum
Implorant ipſo in tempore ſuppliciter.
At natura parens almæ Virtutis honorem
Conſtituit proprium, ac perpetuum comitem.
Ad ſummam verum decus ex virtute parari,
Hocce monet vitæ nobile propoſitum.
Quod ſibi prudenter ſtatuit Raynutius Heros
Altera ſpes animi, & gloria Paule tui.

NVNQVAM BEARI POSSE AVARVM DIVITEM.

Symb. XXXIIII.

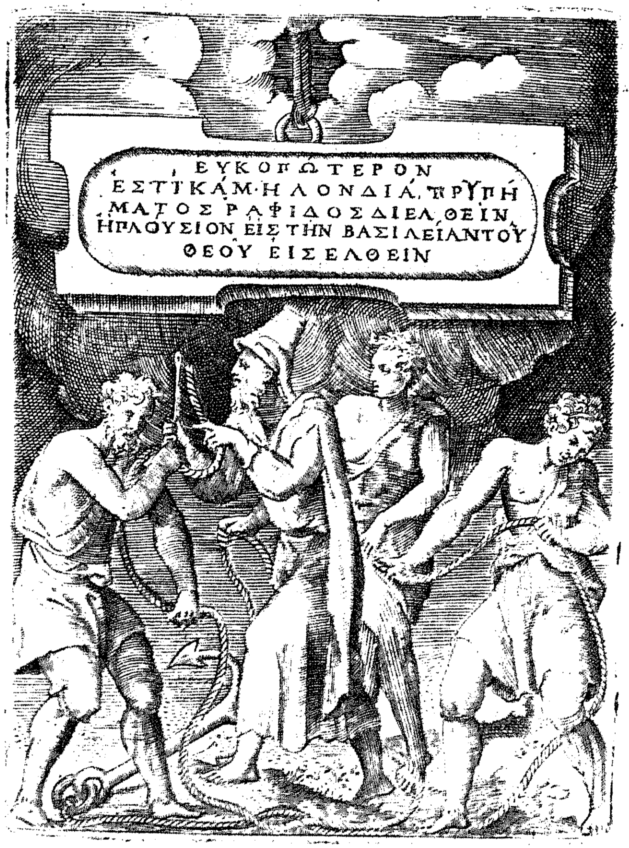

SENTENTIA EX ORACVLO CHRISTI DEI DE DIVITE.

Symb. XXXIIII.

Ante foramen acus penetrabit nauticus arctum
Funis, quo proras anchora iacta tenet,
Quàm valeat locuples, vllo vnquam tempore auarus
Scandere ſyderei regna beata poli
Ingenium fortuna bonum labefactat opima,
Et mala Luxus iners omnia progenerat.

ILLE DEI FACILE EST QVISQVIS SAPIENTIÆ AMATOR.

DVRA PATI DIDICIT PLVRIMA QVISQVIS AMAT.

Symb. XXXV.

DE CYNICO DIOGENE, ET ANTISTHENE.

Symb. XXXV.

Qvis ſapientiæ amator ſit fortaſſe requiris,
Dicam equidē, et Pythio vera magis tripode.
Si Deus omnipotens vera eſt ſapientia, verus
Huius amator erit qui Dei amator erit.
Verus amator erit, nullo qui tempore amare
Deſinet. at ſi opus eſt omnia dura feret
Olim Antiſthenico Cynicus clariſſimus ille
Terreri haud quaquam ſi potuit baculo,
Poſſet vt humanas res diſcere: Quid faciet qui
Diuinas omni perſequitur ſtudio?

ARS DOCTA NATVRAM ÆMVLATVR
VT POTEST
QVIN VINCIT: VSVS DVM ADSIT
ET DVRVS LABOR.

Symb. XXXVI.

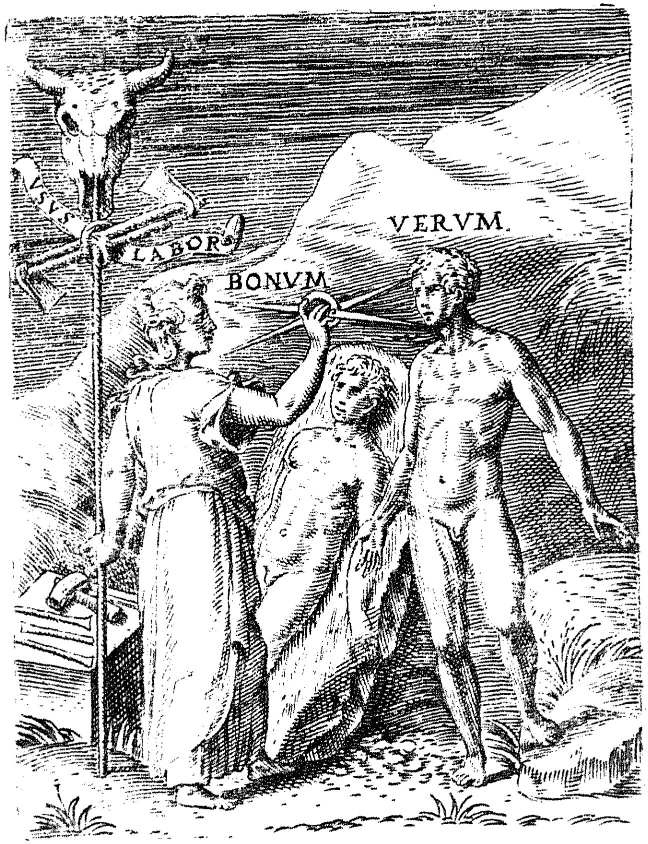

QVIS AGERE MENSVRAM VLLIVS REI POTEST
SI NESCIT IPSE MET SVI?

Symb. XXXVI.

Lvcidulis quænam hæc oculis tam viuida virgo?
Ars eſt. Quis dedit id nominis huic? Ἀρέθ.
Nil magis ingenij vires, quàm conſcia virtus
Excitat. Effingit cur hominem potius?
Ipſum vnum vt fingens ſimul omnia fingere poſsit.
Porrò quid duplex circinus ille refert?
Altera ſtans centrum pars, altera perficit orbem
Indagat verum hæc. inuenit illa Bonum.
Hinc intus ſapit. inde foris ſpeculatur vtrinq;
Finem animo aduertit callida. docta notat.
Sed quid βρέγμα bouis, quid agreſtia fixa tropæo
Arma volunt? labor eſt acer, & aſsiduus.
Dædala Naturam pro viribus Ars imitatur,
Et vincit, dum vſus præſit, & ipſe labor.

MVLIEBRIS INCONSTANTIA.

Symb. XXXVII.

VERSA EX HOMERO NOBILIS SENTENTIA.

Symb. XXXVII.

Sat noſti qualis muliebri in pectore mens eſt,
Quæ cuicunq; viro poſt nupſerit, illius omni
Vult ſtudio ditare domum, prorſusq; iuuare
Non animo nati ſua pignora cara priores,
Non coniux dulci defunctus munere vitæ
Verſantur, ſed cura noui ſubit vna mariti.

FORMICÆ ARATRA NON SIBI FERVNT BOVES.

Symb. XXXVIII.

IN EOS QVI ALIENIS LABORIB. PERFRVVNTVR.

Symb. XXXVIII.

ARantis olim fortè per cornu bouis
Formica viſa errare, Arare ſe dixit.
Sic vos aratra fertis haud vobis, boues.

Aliter.

Per cornu formica bouis dum fortè vagatur,
Quidnam ageret quidam quærit, aramus, ait.

QVAERENS NIMIS SVBTILITER ARCANA NIL PRORSVS SAPIT.

Symb. XXXIX.

CHRISTIANÆ RELIGIONIS SYMBOLVM.

INTERLOCVTORES CHRISTOPHORVS. HOSPES. RELIGIO.

Symb. XXXIX.

CHR. *Miraris quòd Atlas vaga fulſerit aſtra? ſed ipſe*
Orbis herum, atq; orbem nuper in orbe tuli.
HO. *Dum mundi autorem, mundū geſtaret & ipſum,*
Quæſo vbi tū fuerat, dic mihi, Chriſtophorus?
RE. *Deſine mirari, ſummiq; arcana Tonantis*
Quærere. Nāq; iſtuc deſipere, haud ſapere eſt.

CÆCVS QVI PVLCHRI NON CERNIT LVMINA. SOLIS.

Symb. XL.

AD ANDREAM ALCIATVM AMICORVM OPT.

LVCE CARET, PVLCHRI QVI CAVSSAM NESCIT AMORIS.

Symb. XL.

Qva ratione homines rerum caperentur amore
Pulchrarum quondam magnus Ariſtoteles
Fortè rogatus, ea eſt cæcorum quæſtio dixit,
Et benè, nanq; oculi ſunt in amore duces.
Ergo tuæ cur tam capiar Virtutis amore
Qui quæret poſthac, hic mihi cæcus erit.

VIRTVTIS HAVD VNA, ATQ. OPVM AESTIMATIO EST.

Symb. XLI.

HOC EX PLATONE SYMBOLVM.

Symb. XLI.

Diuitiæ, & virtus veluti duo pondera habentur
In trutina, quorum vnum eſt alio grauius.
Diuitias etenim quum pendit opinio pluris,
Virtutem inſipiens, eleuat illa magis.
At ſapiens ratio virtutem quò magis almam,
Tantò diuitias æſtimat ipſa minus.

VIRTVTIS VMBRA GLORIA.

Symb. XLII.

OCTAVIO FARNESIO
DVCI OPT. ET CLARISS.

Symb. XLII.

Excellens virtus reſonat tua, ſicut imago
Clara, bonis ideo nec fugienda viris.
Ecce tropæa gerit poſt ſe, optatamq; coronam,
Aurea diuinæ munera iuſtitiæ.
Gloria Virtutis comes eſt, vt corporis vmbra,
Et ſolida. at quæ præcurret inanis erit
Morio ſignificat ſtolidum, atq; ignobile vulgus.
Qui temerè anteuenit Pallada, ſtultus hic eſt.
Pinnarumq; ſcapo malè ſanos euocat omnes,
Crura agitans reſonis tintinat orbiculis.
Nempè auram ſtrepitu popularem captat inani.
Gloria, Virtutem quæ ſequitur, ſolida eſt.
PAVLVS in humanis ageret dum Tertius ille,
Mandata hæc dederat commemoranda tibi.
Quæ quoniam impleſti ſummis pro viribus ipſe,
Iure hæc debetur Gloria ſumma tibi.

HIC HERCVLES EST GALLICVS: INTELLEGAT, QVI AVRES HABET.

Symb. XLIII.

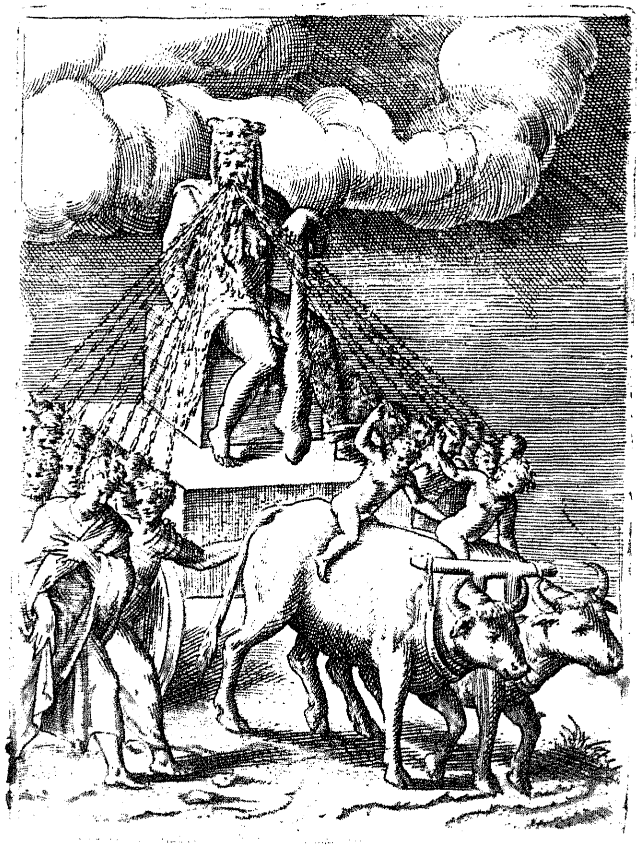

CVRA ET LABORE PERFICI ELOQVENTIAM.

Symb. XLIII.

Diſcere quiſquis auet bene dicere, diſcat oportet
Ille prius. ſtudium id, cura, laborq́; facit.
Si ſtudium affuerit ſummum, et quidã ardor amoris,
Tum nihil obfuerint cura, laborq́; tibi.
Qui Gallum Alcidem ſemel aurib. hauſerit vltrò,
Ille diſertus erit non modò, ſed ſapiens.

SIC ANIMÆ DVCTRIX, OBLECTATRIXQ. SVADÆ. A LVCIANO FINGITVR.

Qvis capite inculto, glabro, canoq́; Senex hic,
Qui cute rugata languidus, & vietus,
Torridus, & qualis extrema ſæpe ſenecta
Artifices vſtos cernimus eſſe maris?
Gallicus Alcides eſt Ogmios, omnia quanuis
Hunc fore quàm Alcidem tu mage credideris.
Monſtrifica vſq; adeo eſt ſpecies, & ab Hercule ab-
Illo qui graijs pingitur in tabulis. *(horrens.*
Cumq́; huiuſcemodi is ſit, habet nihilominus omnem
Cultum, & geſtamen verius Herculeum.
Fertq́; Leonino (vt iam dudum) tergore amictus

Clauam dextra, arcum læua, humero pharetram.
Inſidet excelſo curru, ingentemq́; triumphans
Turbam hominum vinctos auribus inde trahit.
Sunt tenues auro, atque Electro vincla chatenæ,
Quas pertuſa tenet lingua regitq́; Dei.
Temoni inſtantes firmant veſtigia tauri,
Flammata geminus quos face pellit Amor.
Dic age Calliope quid imago hæc vult ſibi? nempe eſt
Qui vetus Alcides Iunior is fuerat.
Olim Mercurius: nimirum dia facultas
Dicendi tardo præualet in ſenio.
Mens volucris iuuenum, inſtabiliſq́; vocata poetis:
Et meritò. at ſemper firma, grauiſq́; ſenum.
Propterea vates Smyrnæus mel ſenis olim
Fluxiſſe è dulci Neſtoris ore canit.
Florida Troianorum oratio creditur eſſe.
Ad linguam vinctos auribus ille trahit?
Ne hoc eſt cur mirere quidem. cognatio linguæ,
Aurium & ipſarum cognita ſi tibi ſit.
Auro diuina, aſt Electro humana notatur
Cognitio, maius qua nihil aut melius.

VT IVSTVS EFFICI QVEAS.

Symb. XLIIII.

NVLLI NOCEBIS: COMMODABIS OMNIBVS.

Symb. XLIIII.

Si iuſtus eſse vis, Deum time, atq; ama.
Amabis autem, ſi illum in hoc imitaberis,
Nulli vt velis nocere, prodeſſe omnibus.
Sic viue ſemper, deniq; ita beaberis.
Verum optimi eſt, & maximi hoc REGNVM DEI.

MANSVETVDINIS VIS
EX ISIDORO.

Magna animi Virtus, nunquàm ſi læſeris, à quo
Læſus es. At maior, ſi læſus ſponte remittas:
Maxima, ſi parcas, cui poſsis ipſe nocere.

NON EXTRA, AT INTVS AVDIO.

Symb. XLV.

CERTVM EST IVDICIVM RATIONIS OBEDIANT HVIC SVBDITA.

Symb. XLV.

Senſibus humanis vt ſit dulciſsima, ſeptem
Quæ calamis iuncta eſt fiſtula diſparibus,
Ac ſeptemgeminum exterius demulceat orbem,
Terraſq;, & vaſtum temperet oceanum,
Attamen hac triplici, quæ prima, & maxima virtus,
Interna nihil eſt dulcius harmonia:
Optima vox ὑπάτη, *atq; grauiſsima, quæ omnipotentis*
Naturæ lex eſt prima: ſecunda μέση.
Harmonia hinc cordis ſummæ propior rationi,
Cui poſtrema ſubeſt, obſequiturq; νήτη.

ΟΥΔΕΙΣ ΕΡΑΣΤΗΣ, ΟΣΤΙΣ ΟΥΚ ΑΕΙ ΦΙΛΕΙ.

NON EST AMICVS HIC, QVI AMARE DESINIT.

Symb. XLVI.

BIANTIS HAEC SENTENTIA A SCIPIONE EXPLODITVR.

Symb. XLVI.

Neſcio cuius id eſt verbum ſapientis iniquum,
Tanquàm oſurus ama. Quin ego amare velim
Vt nunquã oſurus. Nam quæ vera, aut bona tandem
In vita reliqua eſt, dic mihi, amicitia?
Si quiſq; olim ita amicum amet, ut fieri ipſum inimicũ
Poſſe putet? Virtusne iſta rogo, an uitium eſt?
Quin ego non tanquàm: ſed nunquam, oſurus amabo.
Vera ſibi conſtat ſemper amicitia.

MALE PARTA MALE DILABIER.

Symb. XLVII.

DE AVARO, ET EIVS EXITV.

Symb. XLVII.

Vim magnam loculis ſuis auarus
Flauæ condidit impius monetæ,
Cuidam munifico, & pio inuolatam
Per ſummum ſcelus, & dolum nefandum.
Quam ipſam reptilis illi perduellis
Mox tanquàm ſibi debitam repoſcens,
Iniecto laqueo tenaci, auarum
Raptat cum loculis ſuis, necatq;.
Perduntur bene parta ſæpe. ſemper
Perduntur malè parta, & author ipſe.

RESVRGIT EX VIRTVTE VERA GLORIA.

Symb. XLVIII.

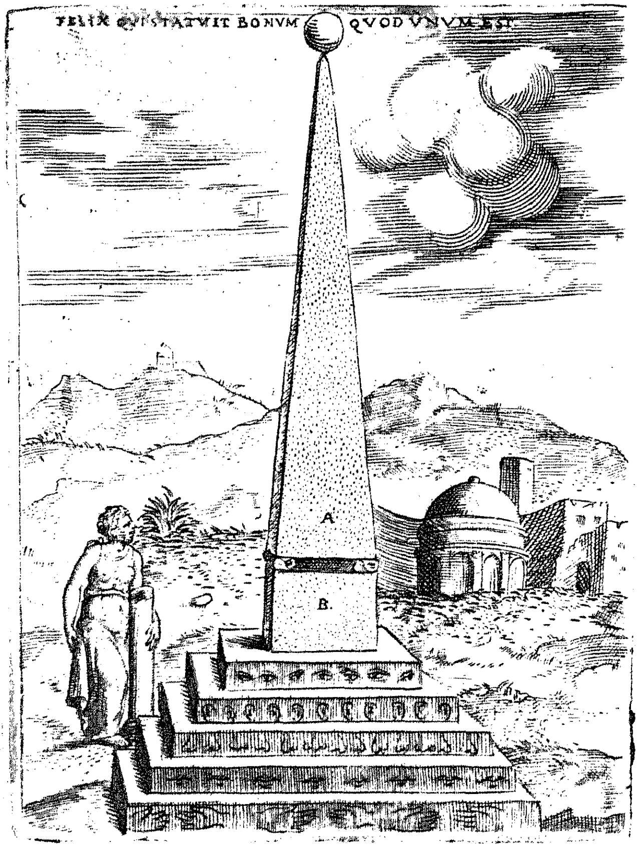

DIGNVM MAGNANIMO VIRO SEPVLCHRVM.

Symb. XLVIII.

IN FRONTE PYRAMIDIS. A.

Neſcia fortunæ virtus ceſsiſse, ſubactis
Senſibus, excelſo vertice ſumma petit.

IN QVADRATO INFERIORE. B.

Heroi merito ſedes quadrata dicatur,
Rectus enim ſemper conſtitit ille ſibi.

D. O. M.

VGONI PEPVLO, QVI OB PRÆCLARA MERITA
Nuper à Franciſco Valeſio Rege Gall.
In ord. equeſtr. D. Michaelis,

GRATIA DIGNATIONIS ALLECT.

Simul Equit. Præf. Lautrechio Duci adſcrip.
In Bello Neapolitano ſubita vi morbi oppreſſ.

INTERIIT ANN. AGENS. XLIII.

PHILIPPVS PEPVLVS *Fratri concordiſſ.* P.

M. D. XLIII.

DISCE PATI QVISQVIS VINCERE SEMPER AVES.

Symb. XLIX.

VICTRICIS PATIENTIAE MEMENTO
VRSINAE CRASSAE
VOLTEIAE BONON.
MATRONAE CLARISS.

Symb. XLIX.

ANtidotum uitæ Patientia, qua ſine poſsis
Nil vnquàm incipere, aut perficere eximium.
Hoc mihi dulce iugũ eſt. iuuat huic mea ſubdere colla,
Aurea quod cœlo miſsa catena regit.
Omnia dura libens didici tolerare, bouiſq;
βρέγμα id ſignificat, pennicoma & galea.

EX DISPVTATIONE VERITAS PATET, CONTENTIONE EVERTITVR.

Symb. L.

IN DISPVTANTES SYMBOLVM.

Symb. L.

De ſilicis venis excuſſa vt ſemina flammæ
Excipit arenti fomite materia :
Inde ſuam accendunt pro ſe ſibi quiſq; lucernam
Extemplò, & cæcas diſcutiunt tenebras.
Sic diſceptando ſtudioſi in luminis oras
Verum ipſum è latebris excutiunt facilè.
Contrà altercando nimis id plerunq; ſophiſtæ
Funditus euertunt inſidioſa cohors.

ALIVD.

IN DISPVTANDO TVRPIS EST RIXOSA CONCERTATIO.

Fieri quidem nullo modo poteſt, vt non
Dicas quid in ſententia eius, à quo ipſe
Diſſentias, minus probes. Qui enim poſſet
Extare verum, ſi probare quis vellet
Quæcunq; contra dicerentur? At non ſunt
Vituperandæ diſſerentium inter ſe
Reprehenſiones. Omnia maledicta, omnis
Iniuria, iracundia, omnis inſana
Contentio, certatioq; rixoſa
In diſputando, & pertinax, nihil dignæ
Sapientiæ ſtudijs videntur omninò.
Nil ergo ſit prius modeſtia vobis
Qui profici vultis, prius aliud nil eſt.

FORTVNA FORTI SVBLEVANDA INDVSTRIA.

Symb. LI.

SORS PALLADI SALVTIS HABET GRATIAM.

Symb. LI.

NAufraga vi ſuperum pelago fortuna profundo
Iactata emergit fluctibus è medijs,
Ad littusq; appulſa, fidem Latoidos almæ
Implorat ſupplex, nec mora diua fauet.
Subleuat afflictam dextra, cœlumq; tuendo
Sperandum à ſuperis iam meliora iubet.

DI SVPERI PRESTO FACIENTIBVS OMNIB. ADSVNT.

Symb. LII.

DE AGASONE, ET DIVO HERCVLE.

CVRANS NIHIL, PRORSVM EST NIHIL.

Symb. LII.

Tenaci aſellus quiſpiam infixus luto,
Hærebat, huic ſuccurrere
Agaſo cum deberet, Herculis fidem
Implorat ocioſus, &
Aſello inertior ſuo. Tirynthius
Reſpondit, ipſe Vt interim
Manum laboranti admoueret, atq; ita
Deum adſuturum ſedulò.
Fac ergò, quiſquis es; aliquid tute interim.
Deinde inuocato numina.
At optimates Rhintonis exaudiant
Prouerbium id notiſſimum
ΟΙ ΜΕΝ ΓΑΡΟΥΔΕΝ ΕΙΣΙΝ, ΟΙΣ ΟΥΔΕΝ ΜΕΛΕΙ
ET TVRPE VITENT OCIVM.

IMAGO IVSTI IVDICIS. DE MAGNO ALEXANDRO, ET REO.

Symb. LIII.

A

PARTEM AVDIAS PRIVS ALIAM, DEIN IVDICA.

Symb. LIII.

Olim Pelleus iuuenis cum fortè ſederet
Iudex, & actori alteram
Interea digito prudens occluderet aurem,
Interrogatus à ſuis,
Curnam ſic faceret? ſatis actori eſt, ait, vna,
Seruo alteram integram reo.

QVAE SVNT SVPRA NOS PERTINERE AD NOS NIHIL.

Symb. LIIII.

QVI SCIRE SCIT SE NIL, SAPIT.

Symb. LIIII.

Pierides, nam ſunt cordi hæc myſteria vobis,
Dicite, Cecropio ille ſenex nutritus Hymetto
Cur vigilem medico mandauit ritè litandam
Phœbigenæ volucrem, diæ quæ nuncia lucis
Suſcitat ex alto mortalia corda ſopore?
An quia diuinæ bonitati accepta referre
Conſilia, & noſtræ debemus lumina vitæ?
Ipſa patris ſummi vnigena eſt Sapientia, certa
Curatrixq; morborum animi mortalib. ægris.
Perſica auis MENS. *hæc* MEDICO *niſi vota ſupremo*
Reddatur, quis iam poterit modus eſſe laborum?
Deniq; nil ſapere vlterius, quã opus eſt, ſapere vnũ eſt.

FORTIS, MODESTVS, ET POTENS.

Symb. LV.

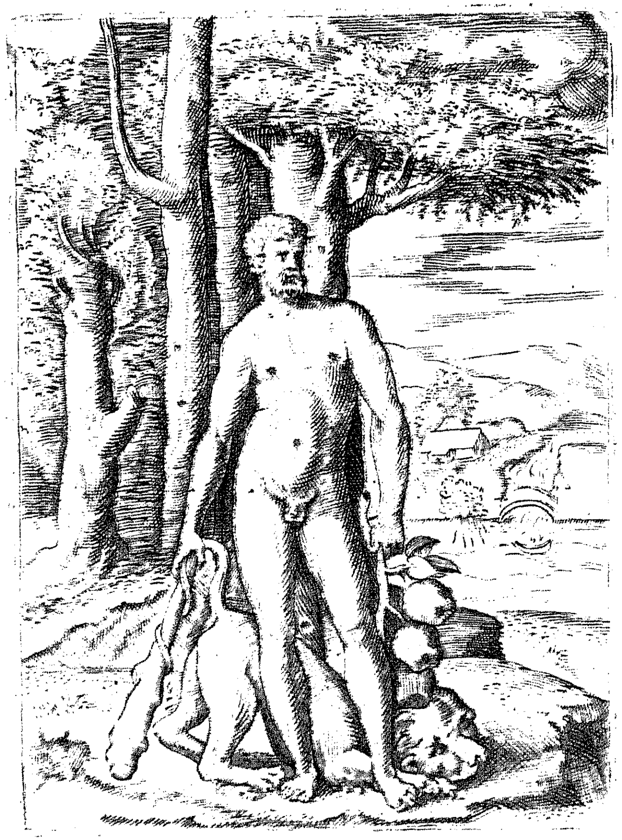

HESPERIDVM ALCIDES VICTOR FERT AVREA MALA.

Symb. LV.

Quæ ſtatua inſignis claua, nemeiq́ leonis
Exuuijs, leua quæ tria mala tenet?
Magnanimi Alcidæ vera, & ſapientis imago eſt
Aurea qui victo poma dracone tulit.
Nempè draco in nobis nihil eſt, niſi dira cupido.
Extincta hac triplex illicet extat honos.
Comprimitur furor iræ, & habendi ſacra libido
Interit, & ventris deſidioſus amor.
Fortem animum exuuiæ ſignant, claua illa potentem,
Qui domitis victor ſenſibus imperitat.

NON INVIDET, QVI IVRE CONFIDIT SIBI.

ALEXANDER ZAMBECCHARIVS.

Symb. LVI.

DE SCIPIONE, ET MARTIO.

Symb. LVI.

EA *fuiſti Scipio modeſtia,*
Vt Lucium olim Martium
Magnum imperatorem, licet tu maximus
Fores, honorandum tua
Laudatione ampliſsima putaueris.
Quippè optimo exemplo, nihil
Alius inuidere gloriæ, ſuis
Qui fideret virtutibus.

ALITER.

QVO MAGE QVISQ. SVÆ VIRTVTI FIDIT, HONORES
HOC ALIIS MERITOS INVIDET ILLE MINVS.

TENERE MEDIVM SEMPER EST PRVDENTIÆ.

Symb. LVII.

RERVM MENSVRA EST OPTIMA.

Symb. LVII.

Qvalis diſtento numerat veſtigia ſune
Contemptor magnæ ſchœnobates animæ,
Qui pede mortali ſupera ad conuexa leuatus,
Ignotas homini gaudet inire vias,
Atq; ſui compos partes ſpeculatur in omnes,
Dum forti alterem librat vtrunq; manu,
Talis ſuſcipiens humanæ munera vitæ,
Se gerit excelſo vir ſapiens animo.
Nil timet, aut temnit: ſe hinc ſuſtinet, abſtinet illinc,
Vt rectus ſemper conſtet vbiq; ſibi.
Tum demum tota lætatur mente, quod illud
Conceſſum paucis iam teneat medium.

IN SORDIDOS, NVMARIOSQ. IVDICES.

Symb. LVIII.

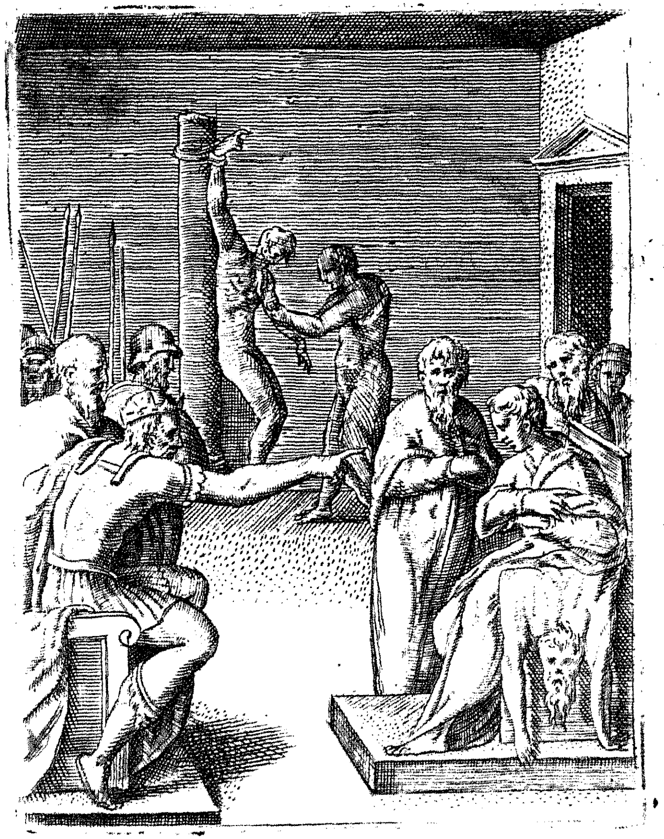

CAMBYSIS EXEMPLVM INCLYTVM.

Symb. LVIII.

Seueritatis nobile exemplum, licet
Inuſitatum, olim cruentus edidit
Rex ille Cambyſes, mali qui iudicis
Cuiuſpiam ſummos per artus diripi
Pellem, atq; ſellæ intendi, & eius poſtea
Ibi iudicaturum imperauit filium
Conſidere. Vtinam cæteri hac quidem
Pœna, & noua, tamen ſalutari admodum
Numarij omnes plecterentur Iudices.

EN VIVA E SPECVLO FACIES SPLENDENTE REFERTVR,
HINC SAPIES, POTERISQ. OMNIA, DVM IPSE VELIS.

Symb. LIX.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

IPSVM TE NOSCENS DVBIO PROCVL OMNIA NOSCES.

Symb. LIX.

Iudicium formæ ſpeculum, pulchriq́; Decoris
Conſule, Socratici dogmatis vſq; memor.
Te primum hinc noſce, vt redimas virtutibus ipſum
Quod tibi deformi corpore defuerit.
Sin formoſus eris, conatu dedecus omni
Effugias. quid enim turpius eſſe poteſt?
Porrò ſi iuuenis. florem illum temporis almum
Diſcendi, audendi & fortia facta putes.
Canis fœda ſenex euitet, deq; ſuprema
Cogitet interea funeris hora aliquid.

AD FILIVM.

Me non poſſe doles, doleo te nolle iuuare,
Iure magis noſtrum quis rogo, Nate, dolet?
Culpa tua eſt: ſiquidem tua iam corrupta voluntas
Fallitur heu prauis ſenſibus implicita.
Quid faciam? dices. illa eſt ſuprema voluntas
Imploranda tibi, te intus vt inſpicias.
Tum verò æternæ flagrans pietatis amore,
Ne dubita: poteris mox ſimul atq; voles.

MARCELLO CERVINO CARD. S. CR. AMPLISS.

CONCIPIVNT IGNES SPECVLARIA CONCAVA SOLIS.

Symb. LX.

MENS PVRA QVÆ DEVM COLIT, AMAT, ET STATIM. DIVINI AMORIS IGNE ADVRIT CÆTEROS.

Symb. LX.

Igniferi ardentes Phœbi ſpecularia flammas,
Concaua ſi fuerint, puraq́;, concipiunt.
Hinc facili oppoſitus fomes comprehenditur igne.
Sic qui mente Deum ſimpliciore capit.
Ipſi arcana libens ſidi penetralia cordis
Dedicat, atq; igni carpitur ætherio.
Vnde alij igneſcunt diuino prorſus amore,
Mox læti ſuperum regna beata tenent.

ALIVD INCERTI AVT.

Igniferum ad ſolem, ſpeculi caua corpora flammas
Concipiunt: puro qua redit orbe iubar.
Hinc facile iniecta tæda, comprenditur ignis:
Atq; vna in multos diditur è facula.
Sic qui mente Deum pura capit, ilicet intus
Corde micans, flammas concipit æthereas.
Vnde alij, atq; alij diuino prorſus amore
Succenſi igneſcant, templaq́; ſumma petant.

R

RENATAE FERRARIÆ, AC CARNVTI PRINCIPI ILLVSTISS. GALL. REG. LVDO. XII. F. VNAM VIDENDAM VERITATEM IN OMNIB.

Symb. LXI.

OPINIONIBVS SOPITIS FIRMITER TENENDA CAPTA VERITAS.

Symb. LXI.

PROTEVS.

Qva tu pingeris Proteu mirande figura,
Omnigenam in ſpeciem ſi transformaris, & idem
Sis licet, haud idem tamen es potis ipſe videri?
Non ſaxũ, nõ vnda liquens, nõ flãma coruſcans,
Non frondoſa arbor, variarumùe illa ferarum
Ora placent. ſed qualis eras quum vincla tetendit
Paſtor Ariſtæus, iam nunc mihi talis adeſto.
Ne quæſita neges dubijs oracula rebus.
Quidnàm aliud Proteus, quàm Veri ipſius imago eſt
Omnia vertentis ſeſe in miracula rerum?
Illa eadem diuina hominis forma interioris,
Quam variæ illudunt facies, & Opinio fallax.
Heic ſpecus errorum ille ingens, vbi cæca libido
Diſtrahit inſanos ſtudia in contraria ſenſus.
Quare adhibenda animi ſumma eſt contentio, Verũ
Gnauiter adprenſum vt teneas ratione ſagaci,
Quum primũ fuerit per ſomnum oblata facultas
Quumq; cupidineæ ſternent ſe in littore phocæ,
Et defeſſa ſenex componet membra quieti,
Syncerae inijcias fidei tum vincula capto:
Donec nulla fugam inueniat Pellacia, & ipſa
In ſe hominis tandem redeat veriſſima forma.

ANTONIO BERNARDO MIRANDVL. PHILOSOPHO CLARISS.

DIALECTICÆ PRÆSTANTIA, ET DIVISIO.

Symb. LXII.

ΘΡΙΓΚΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΘΩΝ
Η ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

Dic rogo, quænam es tu? Dialectica nuncupor, illa
Quam Plato ſummū apicē diſcēdi nominat. Ecquid
Inſtrumenta manu præfers? His ſigna, notasq;
Edoceo veri, & falſi, atq; probabilis. At quid
Conandum cenſes ſtudioſis omnibus: ede.
Sic citò te capiant animi, teneantq; fideles.
Verborum vim, naturam, genera omnia primùm
Simplicium, & coniunctorum cognoſcere debent.
Dein quot quicq; modis dicatur. Qua ratione
Sit verum, an falſum ſtatuatur, præterea quid
E quoq; efficiatur, conſequentia cuiq;
Et contraria quæ ſint, quoq; modo ambiguorum
Quicq; opus eſt dictorum diuidi, & explanari.
Et quia Mens ſæpe oſtendenda eſt abdita noſtra,
Inq; voluta rei vis euoluenda, neceſſe eſt
Definire quid id ſit, quo de agitur, breuiter: tum
Explicito genere vnius cuiuſq; videndum
Quæ eius ſint generis formæ, aut partes, vt in illas
Omnis diſtribui compoſta Oratio poſſit.
Aſt vbi res poſcit, ſapiens partitur, & omne
Diuidit in ſpecies certas genus: atq; ita planè
Nulla vt prætereatur earum, nèue redundet.
Quandoquidem tāti eſt vir quiſquis diuidit aptè, vt
Si talis quondam potuiſſet forte videri
Socraticis oculis, omni facilè ille fuiſſet
Obſequio, & cultu venerandus numinis inſtar.

Symb. LXII.

DE EADEM.

ARtib. hæc affert lumen diuina facultas:
Nil perturbatum, nil dubium patitur.
Ipſa vbicunq; pedem ponit: ſe non ſinit vſquam
Vincier. impauido pectore bella gerit.

FINIS SECVNDI LIBRI.

LIBER TERTIVS.

SIGILLVM AHENEVM BONONIÆ INVENTVM. ANNO SALVTIS OMNIVM. M. D. XLVIII.

Symb. LXIII.

FORTVNA ALEXANDRI INCLYTA FARNESII MINORIS, ATQ. MAXIMI.

Symb. LXIII.

Qvæ Dea? ſeruatrix Fortuna eſt, optima ſummi
Nata patris, qua nil certius orbis habet.
Aſtrifer impoſitus capiti polus ille ſupremo,
Hoc eſt diuini numinis auſpicium.
Collecti in nodum cur ſtant ceruice capilli?
Nempè ſuo capit hanc qui ſapit arbitrio.
Tum modus, atq; pudor luxum moderantur inertem,
Hinc tetricæ filo eſt virginis & ſpecie.
Aſpectu vehemens, & formidabilis acri,
Non humilis, neq; atrox, ſed reuerenda magis,
Læta bonis, truculenta malis, erecta, ſeuera,
Caſta, grauis, verax, ardua, magna, potens.
Omnia perluſtrans oculis mortalia, clauo
Inſiſtens terris imperat, & pelago.
Nanq; duces bello regit, alma in pace ſenatum.
Hæc adſit, nullum numen abeſſe poteſt.
Regnorum hæc columen, ſancti prudentia iuris,
Hæc auguſta dice, hæc Eunomia, hæc Nemeſis.
Diues opum hæc ipſa eſt variarum copia: felix
En cornu præfert interiore manu.
Otia blanda animis poſt dura negotia vitæ,
Aeternaq́; pios morte carere facit.
Deniq; magnanimi Herois ter maxima ſurgit
Farneſi hic virtus, gloria, Iuſtitia.

SILENTIO DEVM COLE.

Symb. LXIIII.

SAEPE LOQVI NOCVIT, NVNQVAM NOCVIT TACVISSE.

Symb. LXIIII.

Menti, Virtuti, & Fidei delubra dicamus:
Eſſe ſita in nobis cernimus illa tamen.
Cur capitolina Tritonia Pallas in arce
Sedem habuit? caput hæc urbis, & orbis erat.
Mens decus eſt hominis, diuinæ mentis imago,
Non ullis unquàm ſenſibus expoſita.
Noſcere qui cupit hanc ipſum ſe noſcat oportet
In primis, Pharium, & conſulat Harpocratem.

REVOCANDA MENS A SENSIBVS, DIVINA CVI MENS OBTIGIT.

Reuocare mentem qui poteſt à ſenſibus,
Et cogitationem ab aſſuetudine
Abducere, facilè ille præſtat omnibus:
Nam mente uiuit, atq; uiuit ut Deus,
Qui corpore ac ſenſibus, brutum ut pecus.
Hermetis hanc ſententiam ter maximi
Qui cordi habebit, eſſe non poteſt miſer.

Inanis est infrvctvosa gloria.

Symb. LXV.

Palladis hoc peplvm est, inspice proficies.

Symb. LXV.

Hoc ſibimet peplum fecit tritonia virgo.
Semper enim virtus ſufficit ipſa ſibi.
Lis vetus actææ nota eſt de nomine terræ,
Bis ſex auguſta di grauitate ſedent.
Cælicolum medius Rex, aſſidet armiger ales,
Stat Deus immenſi cæruleus pelagi.
Interea longo ferit aſpera ſaxa tridente
Exilit & vindex impiger vrbis equus.
Tellurem ipſa ſua tritonia percutit haſta.
Canentis fœtus prodijt hinc oleæ.
Sed meritam Ioue nata tulit ſapientia palmam.
Vnde eſt pax alma, & gloria frugiferens.
Contra equus exercens horrentia bella ſuperbit.
Aſt omnis vana eſt gloria fruge carens.

BELLVA FIT CAECAE STATVIT QVI CREDERE SORTI.

Symb. LXVI.

QVAM STVLTA SIT SVPERBIA.

Symb. LXVII.

Cæca vni Fortuna ſibi quos credere adegit, *(ces*
Magna ex parte auidos decoris magis, atq; capa
Efficit. hinc olim iuſſit ſe, non modò paſſus
Dicier Aemathius iuuenis magno Ioue natum.
Dumq; cupit tali geſtorum extendere famam
Nomine: corrumpit potius. ſic protinus ipſi
Fortunæ totum qui ſe permiſerit vltro,
Vero hominis regno ſpoliat ſe prorſus, & ingens
Bellua fit capitum multorum, luminis expers.

QVODNAM SIT VERI PRINCIPIS OFFICIVM.

Symb. LXVII.

HAEC RHAMNVSIA DIVA PRINCIPALIS

Symb. LXVII.

Qvicunque vero Principis
Vis dignus eſſe nomine,
Nil conferas magis tuis,
Quàm quod alienis commodis.
Rhamnuſia hoc iubet Dea
Seuera, vindexq́; aſpera
Titanicæ ſuperbiæ, &
Malignitatis, ſordidæ.
Ergo crumenam dextera
Plenam ſedenti porrigit,
Frenum inſuper, calcaria,
Normamq́; temperantiæ,
Ne fortè vitans incidas
Stultè in vitia contraria.

PVLVISCVLI SCRIPTORII ET HOROLOGII COMMODA.

Symb. LXVIII.

SEMPER VIDENDVM QVID SAT EST IN OMNIB.

Symb. LXVIII.

Pvlueris exigui iactu pro tempore prudens
Vtere, nulla oberit fœda litura tibi.
Temporis exigui modicum ſi cautus agendis
Addideris ſpatium, turpe nihil facies.

STVLTVS MALO ACCEPTO SAPIT.

Symb. LXIX.

TEREBRA GALLICA VTILIS.

Symb. LXIX.

Vtilis vt baculo, & loris eſt Galla terebra,
Sic ſtultus vinclis, verberibusq́; ſapit.
Mortales plerunq; ſuo didiciſſe periclo
Expedit. aduerſis Relligio colitur.

RATIONIS, ET LIBIDINIS CERTAMINA.

Symb. LXX.

Symb. LXX.

Armata vecors ſpe malè credula
Hè heu libido ſæpè mea : inſuper
Opinionum turba fallax
Impete cum ratione vaſto
Bellantur . at pulchro illa ſuo hæſitat
Vero inuoluta . heic fortè aliquando ſi
Victoria erret, nec reſiſtens
Intrepido generoſa primam
Impreſſionem ſuſtineat gradu,
Plerunq; talem res habet exitum,
Vt prælio decedat ipſa
Pars melior, ſibimetq; tutum
Quærat ſalutis præſidium fuga.
Sic prorſus inſanum arbitrium impotens
Securius iam me triumphat,
Tum ſua in exaturanda vota
Seſe vrget inſtans, conſcia mens tamen,
Et molle pectus, mox ſimul arguunt,
Quàm peius id ſit crebrò habere,
Quod genio libeat proteruo.

OCCASIONEM QVI SAPIS NE AMISERIS.

Symb. LXXI.

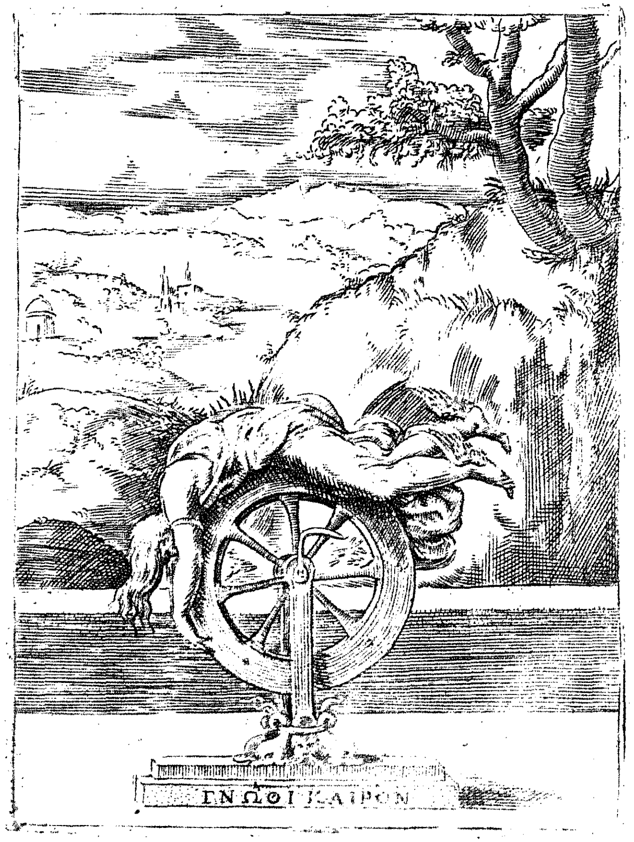

IOANNI IVNIO ANTVERPIENSI IVRISCONS. ELOQVENTISS.

Symb. LXXI.

Iam tibi dum rebus ſe occaſio amica gerendis
Opportunè offert fronte comata, tene.
Momento præteruolat haud vnquam reditura.
Occiput en calua eſt. lentus es? illa abijt.

ΑΔΗΛΟΝ.

O nihil eſt. CC. bis centum nunciat, A nil
S. Quintum, Primum, I. Rurſus &, o. nihil eſt.
Principium nihil eſt: bis Centum plurima, quinq;
Non ſatis eſt, vnus ſat, venit inde nihil.
Et licet obſcura hæc videantur carmina, poſſunt
Si benè perſpicies ſingula, clara loqui.

ACCOMMODANDA VERBA REBVS ESSE, NEC VIM VLLAM AFFERENDAM INVENTIS.

Symb. LXXII.

BALTHASSARI RVSTICELLO FACESSAT AFFECTATIO.

Symb. LXXII.

Dvm bonus inuentis animum accuratius implet
Hinc Genius: prohibet ſed malus hinc Genius
Ipſa malum tamen expellit Prudentia mater,
Nullamq; inuentis vim fieri patitur.
Optima nimirum rebus plerunq; cohærent,
Cernunturq; adeo lumine verba ſuo.
Illa tamen, tanquam lateant, ſemperq; recedant,
Quærimus, atq; locis ex alijs petimus,
Quæ Natura iubet nobis præſto eſſe benigna.
Quid quæris? Genium hoc eſt violare bonum.
Optima ſunt minimè accerſita, ſimillima veris.
Obſtant ſynceris peſſima ſimplicibus.

FERENDAM EGESTATEM ET SENECTAM HVMANITER.

Symb. LXXIII.

CONFECTVS SENIO ENNI EQVVS QVIESCIT CVLPANDA NON EXTERNA, SED MORES MALOS.

Symb. LXXIII.

ENnius ille olim paupertatem, atq; ſenectam,
Quæ duo longè maxima vulgò onera eſſe putãtur,
Dicitur vſq; adeo fortis victorq; tuliſſe,
Vt viſus ſit eis penè oblectarier vltrò.
Quod certè ſapienter fecit, vt omnia dixit.
Nãnq; petenda à ſe ipſo conſtituit bona primum
Vera: quibus facilè bene viuitur, atq; beate.
Inde malum huic poterat non vllum iure videri,
Quod Natura parens, vel ſors aduerſa tuliſſet.
Non igitur ſenium, non pannis obſita egeſtas,
Non externa alia, at mores culpentur iniqui.

RES CONSILII OPE, HAVD VIRIBVS MAGNAS GERI.

Symb. LXXIIII.

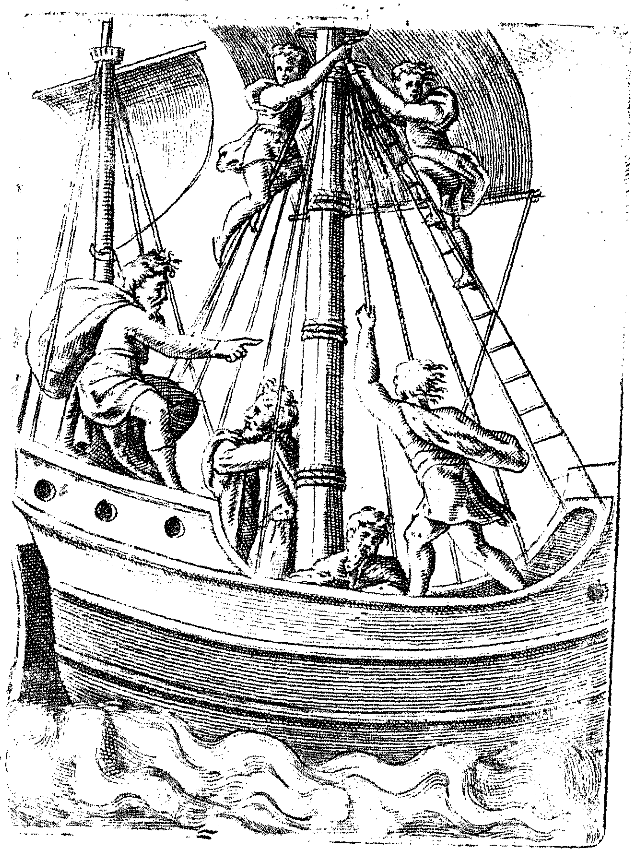

QVIETVS IN PVPPI TENET CLAVVM SENEX.

Symb. LXXIIII.

Aſpice quàm ſatagunt totis qui viribus alnum
Sollicitant iuuenes fluctibus in medijs.
En malos alij ſcandunt, trahit ille rudentes,
Per patulos audax curſitat ille foros.
Exhaurit ſentinam alius, ſecat æquora tonſis
Certatim Remex: Vela alij faciunt.
In puppi reſidens clauum tenet ille quietus,
At non quæ iuuenum robora, ſtrennuitas,
Quin multò maiora facit, melioraq; ſolus
Ipſe ſuo præſtans omnibus ingenio.
Res magnæ haud valido, aut veloci corpore fiunt,
Verum animi ſenſu, conſilio, imperio.

OMNIA CVI CEDVNT, DIVINO CEDAT AMORI.

Symb. LXXV.

PAN VICTVS A CVPIDINE IN LVCTA CADIT.

Symb. LXXV.

Te quoq; Pan ouium cuſtos digniſsime, Amori
Luctando quondam ſuccubuiſſe ferunt.
Nec tibi profuerunt ridenti cornua fronte,
Barbaq; Phœbea lampade ſplendidior.
Non illa aſtriferum referens tua Nebris olympum,
Non calamis ſeptem fiſtula diſparibus.
Non dextra geſtaſse pedum, quo cuncta gubernas,
Nempè tuum eſt Mundi totius imperium.
Ergò ſi tantum numen tu cedis Amori,
Ecquis erit noſtrum cedere quem pigeat?
Victore à ſummo vinci victoria ſumma eſt,
Teſtis naturæ es maximus ipſe parens.

MENS SEPIENDA ROBORE SVO IN OPTIMIS.

Symb. LXXVI.

PETENDA AB OPTIMO OPTIMA.

Symb. LXXVI.

Quadrato ſedet en ſaxo Phœbeius augur
Votaq; concipiens optima conſequitur.
Sed cur conſequitur? quia finem reſpicit vnum
Idq; petit conſtans quod ſemel inſtituit.
A ſuperis igitur ſunt optima cuiq; petenda,
Durandumq; alti robore firmo animi.

QVÆ SIT PRECATIO OMNIVM STVLTISSIMA MALI DEVM COLVNT MODO OB PECVNIAM.

Frui expetendis per ſe, & immortalibus
Verum eſt bonis, at ijs tamen,
Quæ propter aliud quærimus, mage vtimur
Vti ergo temporari s
Oportet, vt fruamur æternis, mali &
Præpoſteri pecunia
Frui volunt, vti Deo: hunc enim colunt
Tantummodò ob pecuniam.
Non propter illum hanc. ſcilicet ſtultiſſimum
Genus hominum, & teterrimum.

LVDOVICO BECATELLO EPIS.
AMABITVR QVI AMAVERIT.

Symb. LXXVII.

IPSVM QVI SESE VINCIT FACILE OMNIA VINCIT.

FINIS PRINCIPIVMQ. AMOR BONORVM EST.

Symb. LXXVII.

Concilij humani, conuictus, colloquiorum
Principio cauſſam præbuit ignis edax.
Attamen ignis edax corrumpit cũcta. Quid ergo?
An quia finis idem eſt, principiumq́; ſimul?
Certè Amor eſt ignis corrumpens omnia, alensq́; &
Omnia qui vincit vincitur igne ſuo.
Ipſum ſeſe igitur diſcet qui vincere, vincet
Cætera, amabitur & quiſquis amare volet.

VERA IN COGNITIONE DEI, CVLTVQ. VOLVPTAS.

Symb. LXXVIII.

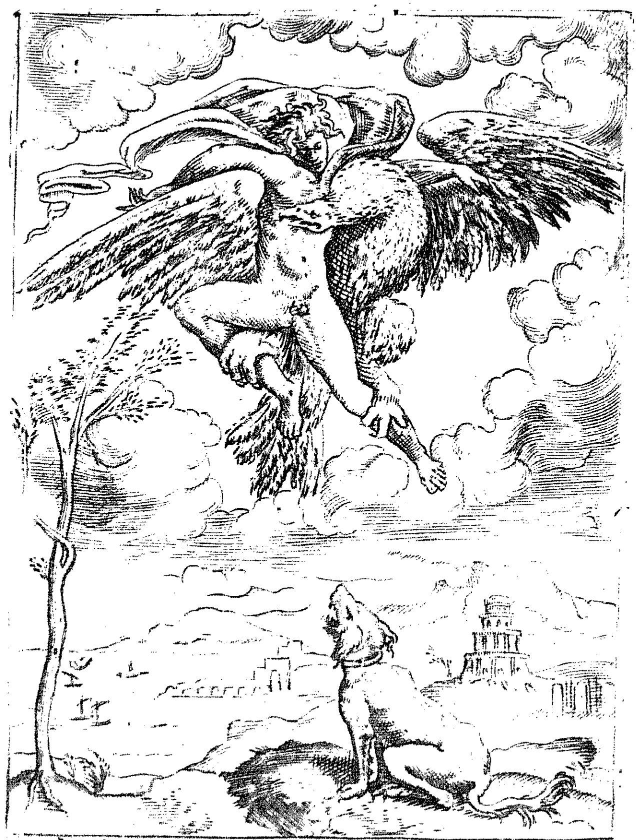

ΟΥΧ ΗΔΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΝΟΜΑΣΘΕΙΣ
ΑΛΛ ΗΔΥ ΓΝΩ[illegible]Ν

ROBERTO MAGIO.

SIC FRVIMVR DVLCI NECTARE, ET AMBROSIA.

Symb. LXXVIII.

Cvr olim pulchros rapti Ganymedis honores
Diuinæ cecinit conditor Iliados?
Nempè opifex rerum, mundi melioris origo,
Non forma capitur corporis, aſt animi.
Ipſum teſtatur nomen, nam ſumma voluptas
Eſt homini cum ſe cogitat eſſe pium,
Quid ſibi vult aliud pietas, quâm noſcere verum,
Et puro mentis flore Deum colere?
Hac ipſe allectus rex maximus, optimus, ad ſe
Nos rapiens, dira morte carere facit.
Qua mens lætitia effertur ſecura tuendo
Diuinam ſpeciem? id nectar, & ambroſia eſt.
Interea canis obſcænæ latratus in auras
Sæuit nequicquam. hæc bruta cupido hominũ eſt.
Quæ furit inferius. Sublimis at ille triumphat.
Tu quoq; ſic vtinam mens rapiare mea.
Magnum olim fuit hoc Decimo placuiſſe Leoni,
Maximum erit poſthac quod placuit Magio.

SCVLPTORIB IAM NVNC GANYMEDEM CERNE LEOCRÆ
PACATI EMBLEMA HOC CORPORIS, ATQ. ANIMI EST.

Symb. LXXIX.

REGINALDO POLO, CARD. AMPLISS.
PAX EST LÆTA PIIS VSQ. DOMI. ATQ. FORIS.

Symb. LXXIX.

Aſpice quàm ſentit magni Iouis armiger ales
Quid rapit, & cui fert in Ganymede ſuo.
Vnguibus en etiam per veſtem parcit aduncis,
Ne quid pacatis ſenſibus officiat.
Sic olim expreſsit mirè otia læta Leocras
Sculptor compoſiti corporis, atq; animi:
Tota mente Deum, ac pura noſce, & cole, preſtò
Læta domi, atq; foris pax erit vſq; tibi.

Y

GVIDONI PEPVLO PHILIPPI OCELLO.

Symb. LXXX.

HIC ANTERΩΣ QVID EST NISI VERVM ESSE AMOREM MVTVVM?

Symb. LXXX.

OLim cupidinem editum Venus dedit
Blandis alendum gratijs. mater dolens,
Quod nulla earum diligentia puer
Ipſa vt volebat, creſceret, mox Delphicum
Oraculum conſuluit: indè retulit
Hæc verba reſponſi. ἀντέρωτα, *gignier*
Neceſſe prorſus eſſe. Sic enim fore vt
Certatim vterq; ad vsq; magnitudinem
Concreſceret iuſtam: proindè quum Dea
Hunc procreaſſet, educandum & gratijs
Item dediſſet, factum in ipſo tempore eſt
Quod Delius cecinerat. Hoc quid vult ſibi
Aliud, quàm oportere eſſe amorem mutuum?
In corde amantis naſcitur quidem ipſe amor,
Non creſcit is tamen, ni ametur inuicem.
Quid quæris? hocce tu ſat intellexeris,
Guido optimorum ſpes, decusq; ciuium,
Si conſulueris ipſe Apollinem tuum, &
Almam Dionem, quin & ipſas GRATIAS,
Quæ te educarunt, & habent chariſſimum.

MARIO NIZOLIO.

Symb. LXXXI.

AMOR LABOREM FERT, EVM ADMIRATIO.

Symb. LXXXI.

Pallada miraris ceruo inſediſſe fugaci,
Quem ſequitur duplex, aſſequiturq́; canis,
Thaumaſtus petit hinc, acris Camaterus & illinc,
Admirator hic eſt: improbus ille labor,
Diſcendi mirum parit admiratio amorem.
Quid non improbitas dura laboris agit?

NEC NIL, NEC NIMIVM.

ΓΑΝΤΑ ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ.

Symb. LXXXII.

HOC BOCCHIANI SYMBOLVM ES NVMISMATIS MATVRA FESTINATIO.

Symb. LXXXII.

INclyta falcatis inſignia ſuſtinet Alce
Unguibus, & μηδέν fert ἀναβαλλόμενος
Contrà alius ſuadet magnis rationibus, atq;
Exemplis, ſemper πάντ' ἀναβαλλόμενος.
Aſt ego nec μηδὲν, neq; ſemper πάντα, ſed inter
Hæc duo: quod poſitum eſt, id ſatis eſſe puto,
Vt neq; cunctandum nimis eſt, ita nec properandum.
Maturè celeri nil prius eſt genio.
Hic regnat, iuuenis præſtò eſt huic diuite cornu
Copia, grandæuus quam regit ille ſenex.
Tertius at duris calcaria iuncta lupatis,
Sic medium oſtendens inter vtrunq; tenet.

GASPARI ARGILENSI.

Symb. LXXXIII.

NON OMNIB. FOELIX TEMERITAS ACCIDIT.

Symb. LXXXIII.

Qvam Pallas dextra ſibimet Tritonia præfert.
Attica, dic rogo, quidnàm atticè auis loquitur?
Prudens eſto, inquit, non omnibus aduolo paſsim,
Paſſim ſtulta cadunt nec bene conſilia.

INGENS ANIMVS ERRATA CORRIGIT SVA.

Symb. LXXXIIII.

SYNCERA VERI HIPPOCRATIS CONFESSIO.

Symb. LXXXIIII.

Dvm fortè curaturus effractum caput
Magnus ſpecillo explorat os Hippocrates,
Deceptus à ſutura, amicè, & liberè
Confeſſus errorem eſt ſuum ipſe poſteris
De more ſcilicet virorum illuſtrium,
Et maximarum habentium fiduciam
Rerum. ingenia enim leuia, quæ nil prorsũ habẽt,
Nil detrahunt ſibi. ſed altis conuenit
Syncera veri hæc mentibus confeßio.

SPERANDA SVMMI EST PRINCIPIS BENIGNITAS,
MALIGNA VBI VRGET TEMPORVM NECESSITAS.

Symb. LXXXV.

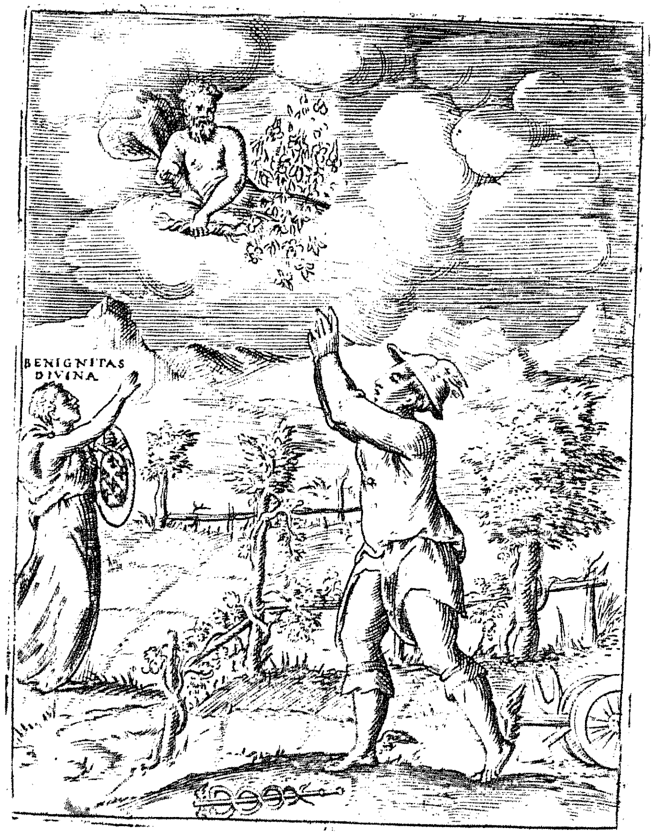

IVLIO III. PONT. MAX.

Symb. LXXXV.

ARet ager meus, ac dulci niſi protinus vnda
Tuæ irrigetur gratiæ,
Ah miſerum prorſus ſemen morietur, amœni
Spes vnde fructus plurima eſt.
Nonne perennis aquæ fons es tu maximus? à quo
Diducta riuis flumina
Sexcentas faciunt ſegetes, mirabile dictu, ex
Marcerrinis latiſsimas?
Ardentẽ ergo meã hãc, & honeſtã ſparge liquore
Sitim tuo, qui nonnihil,
Si non omnino, ſaltem illam tempore in ipſo
Extinguat, & benignitas
In me talis erit tua iam Pater optime, qualis
Spes ſemper extitit mea.

A PVBLICA RE EXTERMINANDVM ESSE AMBITVM.

Symb. LXXXVI.

PAVLO IOVIO EPISCOPO NVCERINO.

Symb. LXXXVII.

Cæſar Alexander quendam, qui auram popularem
Summo captabat ſollicitus ſtudio,
Affigi palo iuſſit, tum protinus igni
Fumifero accenſo ex materia viridi,
Extingui fumo concluſis faucibus atro.
O dignum tanto principe iudicium.
Iure, inquit, fumo pereat, ſic vendere fumum
Qui ſolitus fuerat perditus, atq; emere.
Altrix multorum, & magnorum cauſſa malorum
Ambitio fuit, ac peſſima ſemper erit.
Conſcia Paule iſtuc tua mens Emblema probauit,
Ne te illaudatum ſymbola prætereant.

BER. MAFAEO CARDINALI.

Symb. LXXXVII.

FELICITAS PRVDENTIAE ET DILIGENTIAE VLTIMA EST.

Symb. LXXXVII.

Mvtare equos ad celeritatem haud eſt ſatis
Huic, quem vides, ni diligentia vtier
In exequendo itinere ſtet ſententia, &
Segni ſine intermiſſione ſtrenuè
Noctes, dieſq; pergere, vſq; dum ſemel
Curſum liceat olim inſtitutum confici.
Nam inchoando, tum remittendo, omnium
Rerum in dies profertur euentus, licet
Paruarum, & abit amiſſa procul Occaſio.
Benè inchoare, diligenter progredi
A carcere ad metam, vltima eſt felicitas
Conceſſa paucis, expetenda & omnibus.

LVSCINIAE HAVD DEFIT CANTIO.

Symb. LXXXVIII.

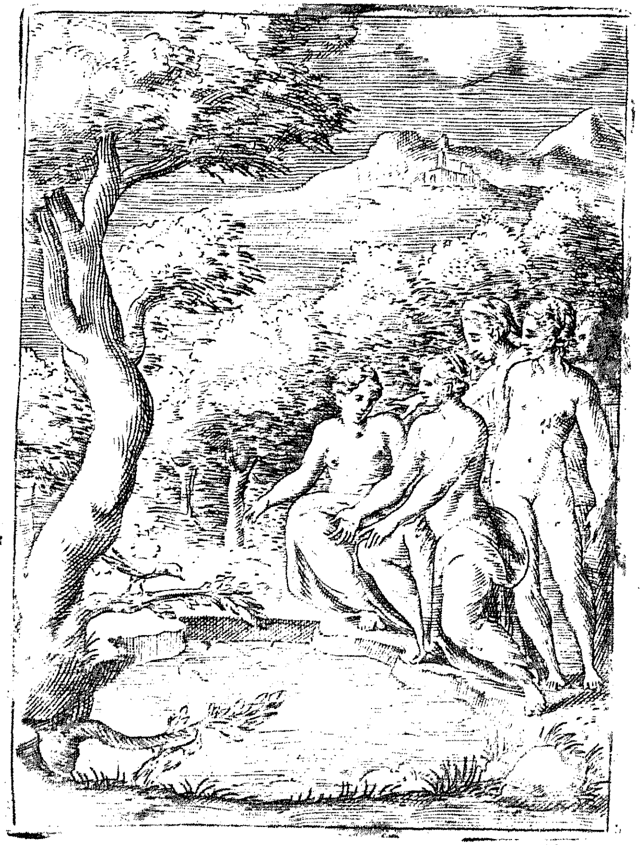

CONTENTIO LVSCINIÆ OB VICTORIAM.
IVLIO CAMILLO FOROIVLIENSI.

Symb. LXXXVIII.

PRopter limpidum aquæ caput
Illimis zephyro dum genitabili
Arridens aperit ſe humus,
Dum ſe mollia paſsim viridantium
Denſant germina frondium,
Florenti teneræ ramulo ab arboris,
Dulci, garrula, murmure
Cantabat Philomela. interea nemus
Promptis vndiq; voculis
Argutum reſonare. indè ſua nitido
Vmbra fontis in æquore
Viſa, fortè timens vincier, integrat
Certatim varium, nouum,
Mellitum, lepidum cantũ animoſior.
Porrò ſuſpicioſula
Paulum conſtitit. hinc præcipiti volans
Lapſu falſæ ad imaginem
Formæ, vndã oppetijt. Naiades interim
Riſere. illa vbi plumulas
Iam tota vuida ſe deniq; fallier
Senſit, mox vacuum ſecat
Euro diffugiens ocyus aera.

SEMPER IVVAT PIOS DEVS.

Symb. LXXXIX.

CAROLO CRASSO CARD.

IVSTVS IVVATVR A IOVE.

Symb. LXXXIX.

Dvm pius auxilium mergendæ afferre puellæ
Vorticib. iuuenis ſub rapidis ſatagit.
Improbus hanc petiturus amor ſua tela parabat,
Nec tulit id ſummus Iuppiter æquo animo.
Quin ſubitò è manibus tacti omnipatente ab olympo
Præreptas triſido vendicat igne faces.
Aeterno præſens ab rege hominum, atq; Deorum
Quiſquis iuſta facit præſidium inueniet.

IVDEX INEPTVS PESTE PEIOR PESSIMA.

Symb. XC.

COCCYGIS, ET LVSCINIÆ CONTENTIO.
OFFENSIO ASPERA EX INEPTO IVDICE.

Symb. XC.

Dic Muſa quæſo, cur diutius canit
Coràm homine, & accuratius luſcinia?
M. Illa, & Cucullus anni eodem tempore
Olim canendo, vt aſſolent in maximam
Contentionem ſorte quadam venerant,
De ſuauitate cantionis, & quia
Lis de ſono erat, aſellus eſt aptiſsimus
Tum creditus iudex, quòd auriculis ſoret
Præter animantes cæteras maioribus.
Aſellus autem repudiata protinus
Luſcinia, negare enim harmoniam illius
Se intelligere, palmam Cucullo adiudicat.
Illa ad hominē appellat, quē vbi videt, ſtatim
Cauſsam ſuam agit, & diligenter cantat, vt
Ei approbet ſe, ad vindicandam iniuriam
Acceptā ab aſino. Hinc diſcat ergò quilibet,
Vitare peius peſte ineptos iudices,
Nec belluinis auribus tam credere,
Præpoſtera vt fiducia, atq; offenſio
Naſcatur indè, pœnitenda, & aſpera.

COMPENDIOSA FAMA QVÆ ET PVLCHERRIMA, TALIS, QVALIS HABERI AMABIS, ESTO.

Symb. XCI.

CVPIDO NIMIA GLORIAE PLEROSQVE TRANSVERSOS AGIT.

Symb. XCI.

MAgnos habere gloriæ ſitim impetus,
Multosq́ tranſuerſos agi affectu hoc patet.
Ex numero eorum interrogabat Socratem
Quidam, an uia aliqua comparare maximã
Famam ſibi compendiò, & pulcherrimam
Valerent? Ipſum ſi modò talem te, ait,
Decreueris præſtare, qualis omnibus
Optas haberi. Dicier nihil poteſt
Compendioſius, vel abſolutius.
Non eſt petenda fama, quæ vltrò nobilis
Virtutis eſt comes, vt ſceleris infamia.

OBRVIT INVIDIAM NON VLTIO, SED BENEFACTA.

Symb. XCII.

VOTVM HERCVLI FERRARIAE DVCI INCLYTO.

Symb. XCII.

Qva fera Lernæi potuit vi colla draconis
Confeciſſe heros Amphitrioniades?
Dic rogo diua: tui nullo ſic tempore fama
Inclyta diuini nominis intereat.
M. Tot capitū ille olim haud dubiè exitiabile mōſtrū
Non ferro, at graio contudit igne magis.
Ignis enim graius medijs quoq; flagrat in vndis:
Igne hoc infelix vritur Inuidia.
Si qua laceßierit te iniuria forte malorum,
Si ſapis ignem adhibe hunc fortis, & aßiduus.
Iam nec cede malis, nec te malè ſana cupido
Vindictæ quicquam diſtrahat. illa Dei eſt.
Nec deſiſte tamen benè de quocunq; mereri.
Perpetuo inuidia extinguitur officio.

IN PARVVLIS VIM SAEPE INESSE MAXIMAM.

Symb. XCIII.

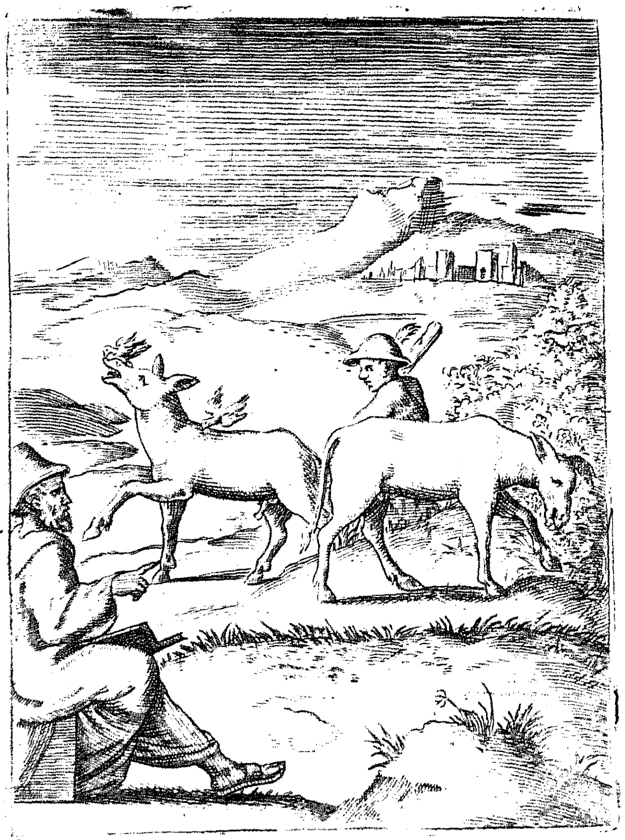

BENEDICTO ACCOLTO ARRETINO.

Symb. XCIII.

Cvr tantula aſinum tantùm Acanthis oderit,
Obſcura non eſt cauſa, ſpinis affricat
Se ſe ille acutis. in quibus cubilia
Texens auicula nidulatur, eius &
Depaſcitur flores. Acanthis uſq; eò
Terretur, vt procul rudentem ſi audiat,
Deijciat oua: decidant pulli metu
E nidulo. nec fert inultum hoc. nam illius
Quà fuſtibus, quà ſarcinis facta vlcera
Paruo fodit roſtro, atq; pungit narium
Mollisſimas partes. Id omnes admonet,
Ne humillimis quidem inferendam iniuriam,
In paruulis vim ſæpe ineſſe maximam.

LIBER QVARTVS.

VIS ELOQVENTIÆ POTEST VNA OMNIA.

Symb. XCIIII.

CLAVDIO PTOLEMÆO EPISC. MODEGNETTI ORATORI SAPIENTISS.

Symb. XCIIII.

Fvlgurat ecce, tonatq́, & miſcet cuncta Pericles
Ut rutilans perterricrepũ, & penetrabile fulmen:
Utq́ imitata ipſum fulmen bombarda triſulcum
Munitas arces, immenſa repagula, turres,
Oppida, & horribili euertit concuſſa fragore
Mœnia lata ſolo. non illi cominus audent
Siſtere ſe fortes turmæ, ingenteſue manipli:
Non clypei, non vlla queunt obſiſtere tela,
Deniq́ cuncta ruit peditumq́ equitumq́ per auras
Horrendum dictu glomeratos diſiicit artus:
Abſterretq́ adeo aerias diſploſa volucres
Quum boat, & penitus conceptos euomit ignes:
Sic oratoris ſummi admiranda facultas,
Quum ſe ſe ipſe refert totum à cæleſtibus illis
Rebus ad humanas, excelſius omnia certè, &
Magnificentius eloquitur, ſentitq́ mouetq́
Fortius, vt valeat prorſum nil ſiſtere contra
Igniuomo fatuos propulſans ore ſophiſtas.

VALERE PLVRIMVM CELERITATEM AD LVCRVM.

Symb. XCV.

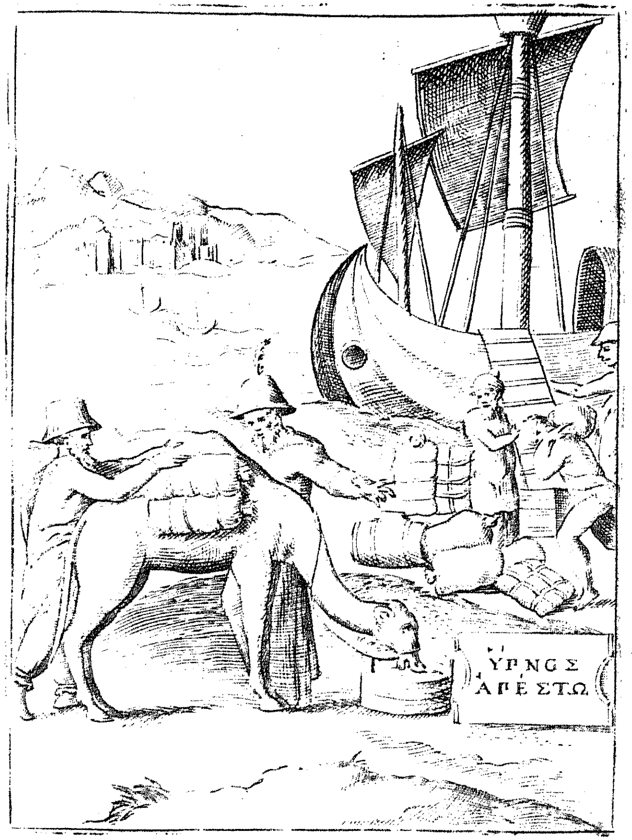

IANO RVSTICELLO BONON.

MERCATORI IMPIGRO ET INTEGERR.

Symb. XCV.

A subeunte alno portum, ſopor abſit oportet,
Strenuus, & nautas anticipes auidos.
Tolle recens primus piper è ſitiente Camelo
Quiſquis dulce lucrum conſtituis facere.
Vili emptæ conſtant merces, at carius indè
Venduntur. melior ſors noua ſæpe venit.

SEMPER SVORVM CVRAM HABENDAM REGIBVS.

Symb. XCVI.

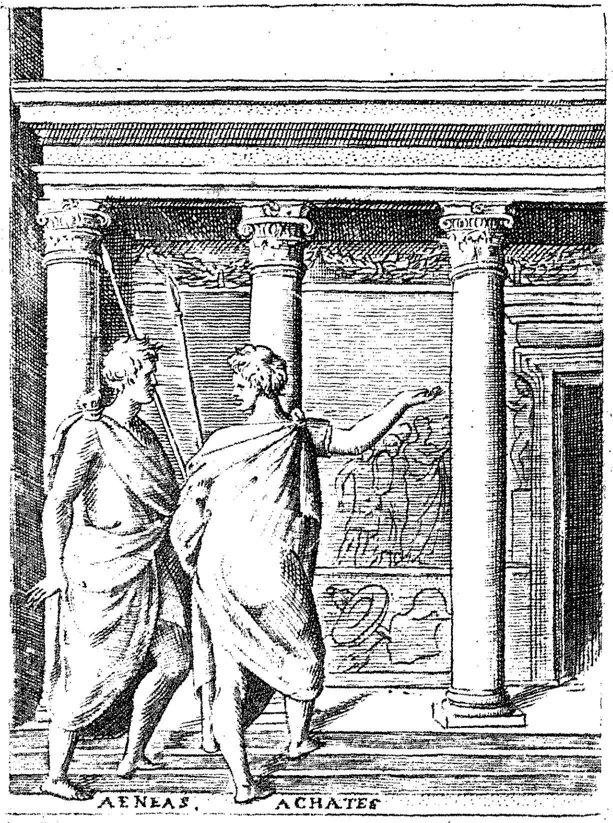

BERNARD. MAPHAEO CARD.

Symb. XCVI.

Semper AXOS *Regum comes eſt, hos nanq; ſuorum*
Indefeßa omni tempore cura tenet.
Inde pio Aeneæ prudens, & fidus Achates
Coràm ſemper adeſt conſilio, auxilio.

QVATE FIERI NVLLO IMPETV MENTEM BONAM.

Symb. XCVII.

POMPEIO ZAMBECCHARIO.

Symb. XCVII.

Pyramis excelſo vaga ſydera vertice lambens
Quattuor en ſolidis nititur aſtragalis.
Peruigil huic oculus ſuper excubat, atq; ſupremo
Fungitur eximij principis officio.
Corporeos ſenſus reliquos immota crepido
Continet in medijs fluctibus intrepidè.
Non vi ventorum valida, non Tybridis vllo
Impete, non rapidis vorticibus quatitur.
Vnde quater ſolidæ virtuti gloria nixa
Tollit honoratum celſa ſub aſtra caput.
Mens ſecura manet, circum fluitantibus undis
Fortunæ, caſus nec timet ancipites.

ARCANA QVÆRENS CVRIOSIVS, PERIT.

Symb. XCVIII.

SEBASTIANO PIGHINO CARD. SAPIENTISS.

Symb. XCVIII.

NAm cui fas vidiſſe fuit cæleſtia regna?
Quæ ſi fortè aliquis temerarius audeat olim
Quanquam intenta acie, atq; inconniuente, tueri
Totius ingenij, medijs infirma repentè
Lumina deficiunt conatibus, ægraq; in ipſis
Caligant radijs, vt ſi quis fortè videndo
Tentet Apollineos demens comprendere vultus.
Ilicet ecce illi obtutus torpeſcit, & atris
Paulatim inficitur tenebris lux candida, certant
Et lux, & tenebræ. mox circum tempora oberrat
Caligo, noctemq; oculis prætendit opacam.
Sic maieſtatem quiſquis ſcrutabitur, illum
Opprimet extemplò diuinæ gloria lucis.
Hic requies Petro, tibi Moſes legifer ille,
Heliasq; aderunt in montis vertice ſummo,
Victori hic Domino ſtatues ſublime tropæum.

NON APPETI DEBERE GLORIAM, AT SEQVI VERAM.

INVIDIA ENIM PESSIMA VNA HAC VINCITVR.

Symb. XCIX.

IO. BAPTISTAE EGNATIO.

Symb. XCIX.

Nota Paretonij Crocodilus bellua Nili
Sectantes fugitat, qui fugitant ſequitur.
Vſu etiam ille caret linguæ, morbiſq; leuandis,
Vtile corporeis, ſuaueq; ſtercus habet.
Sic vera inſtantes ſpernit, ſpernentibus inſtat
Gloria, quin maior ſpreta redire ſolet.
Nil opus eſt lingua, celebris quum fama loquatur,
Et virtus merces ſit ſibi pulchra ſatis.
Præcipuam vtilitatem affert quoq; gloria, tollit
Multa animi vitia, atq; inuidiam ſuperat,
Contra vana illa eſt popularis, quæ Crocodili
Fucatur ſuaui ſtercore gloriola.

VITA EST SINE QVERELA OPTIMA.

Symb. C.

HIERONYMO FERRIO CIVI BONON. INTEGERRIMO.

Symb. C.

SIC viue, ne ſit cur olim quiſpiam
De te, vel ipſe conqueri
De quopiam, aut de ſorte poſſis: ipſe nec
Cuiquam volens iniuriam
Facito: nec vnquam credito factam tibi,
Si vis beatè viuere,
Aſſueſce conditione quantula tua
Vti, & minus de illa queri.
Apprēde quicquid commodi circa ſe habet.
Quippè vſq; adeo acerbum eſt nihil,
In quo æquus animus quidpiam ſolatij
Non inuenire ſit potis.

IN MALARVM PERFIDOS SATORES LITIVM.

Symb. CI.

PAVLO PINO IVRISCON. BONONIENSI.

Symb. CI.

INter gemellum Caſtorem, atq; Caſtoris
Gemellum, iniquus tetricas
Eurymnus artibus ſerere lites malis
Aggreſſus, vt committeret
Vtrunq;, iuſtas poſtmodò pœnas dedit,
Cum fortè vterq; in gratiam
Rediſſet, vt ſit, agnita calumnia.
Quod accidat vtinam omnibus,
Qui ſeu propinquos, ſiuè amicos perfidi
Fidos ſtudent diſiungere.

SAPIENTIAM MODESTIA, PROGRESSIO ELOQVENTIAM, FELICITATEM HAEC PERFICIT.

Symb. CII.

STEPHANO SAVLIO.

IN HERMATHENAM BOCCHIAM.

Symb. CII.

Qvis tibi ſancte puer, vires animumq́ miniſtrat
Maximũ, vt exiguo monſtrum adamante regas?
Nonnè vides ſummi eductam de vertice patris,
Auſpice facundo Pallada Atlantiade?
Hanc cole totius mentis penetralibus ardens,
Sic animo poteris quicquid & ore voles.
Incipe age: en virga te iam Deus euocat orco,
Me duce perficies; tu modò progredere.
Iam pater en STEPHANVS *te* SAVLIVS *ille bonorũ*
Præſidium, atq; decus, macte animo eſſe iubet.

FIDES EX BONITATE, CHARITASQ. AC SPES EST, DECVS INDE SEMPITERNVM.

Symb. CIII.

ALEXANDRO FARNESIO CARDINALI AMPLISSIMO.

Symb. CIII.

In te ſperaui ſemper mitiſſime princeps,
Nec tua ſperantem deſtituit bonitas:
Quippè ea ſic voluit, quæ maxima, & optima virtus,
Cuncta creans reficit, perficit vna ſimul.
Me tamen oppreſſum tenebris nox atra malignis,
Hactenus optata luce carere facit.
Ergò ſplendidior tu ſydere lucifer omni
Exoriens almum iam mihi pande diem.
En calathis Aſtræa tibi fert lilia plenis
Lata, tui memores vt facias alios.
O qui das tibimet decus immortale merendo
Si memorem facias me quoq; diue tui.

AVGVSTA SPES HAEC SFORCIAE EST.

Symb. CIIII.

Ascanio Sforciæ Card.

Symb. CIIII.

Spes facit ambigua Tiphym ſulcare triremi
Aequora, & inſanis tradere vela Notis.
Spes facit Eleum curſorem carcere pulſo
Ad metam rapido ſollicitare gradu.
Spes facit incerto peditem ſe exponere Marti,
Et conclamatam ſæpe redire animam.
Mille quoq; afflictum curis ſpes hactenus una
Erigit, atq; bono me iubet eſſe animo,
Quam tua in eximia illa habeo bonitate, tuaq;
Iuſtitia, ac vera nobilitate ſitam.
Nam mihi qui poſſunt nolunt prodeſſe, volunt qui
Non poſſunt. tu vis vnus, & ipſe potes.
Flora Auguſta igitur nunquam interitura, bonorum
Tu caput, & medium es, mox quoq; finis eris.

VVLGO EST MINOR LVCELLO HONOR.

Symb. CV.

FREQVENTIAM AD SPECTACVLA LVCRVM EXCITAT MAGIS, QVAM HONOS.

Symb. CV.

Receptus, & probatus ille mos fuit
Olim iam Athenis, diuidendæ nonnihil
Pecuniæ vulgò affluentibus ſacræ.
Frequentiores nanq; ſic libentius
Allecti adibant publica ad ſpectacula.
Mercedulæ ſpe vulgus indoctum magis
Longè mouetur ac honore vt maximo.

IBI EST SALVS TVTELAQ.
VBI REVERENTIA ET PVDOR.

Symb. CVI.

IVSTA SOPHOCLEO SENTENTIA
DIGNA COTHVRNO.

Symb. CVI.

Svperbus ille habendus eſt, & inſolens,
Nihil ferendus, principum qui ſubditus
Mandata perſequi ſuorum negligit,
Nam legibus fundarier nulla vrbs valet
Rectè, vnde prorſum abeſt verecundus timor.
Ecquis regi prudenter vnquam exercitum
Poſſe abſq; propugnaculo tutisſimo
Metus, pudorisq; integerrimi, aſſerat?
Sed cogitare oportet, hominem, vt corpore
Magno ſit, attamen vel à paruo malo
Plerunq; conſternari. Vbi reuerentia
Pudorq; ſanctus, ibi ſalus tutelaq; eſt.
Veh ciuitati, in qua viget nefaria
Contemptio legum, atq; per licentiam
Abiecta obedientia fit quod libet.
Talem, vt beatam vrbem, tamen mox iudica
De vertice alto peſſum ituram funditus.

ET LINGVAM ET IRAM CONTINE.

Symb. CVII.

IOANNI ANGELO MEDICI CARD.

Symb. CVII.

Nil agis ò furor. incaſſum mea corda fatigas.
Magno animo Herculeus me iubet eſſe labor.
Ora Cleonei hic fregit diſcerpta Leonis,
Allidens linguam dentibus implicitam.
Vim ſtomacho appoſitam noſtro compeſcere verũ eſt,
Et ſeptis linguam continuiſſe ſuis.
Angele Cardinei ſplendor, columenq́; Senatus,
Aulæa hoc olim nos docuere tua.

ACVMINE, RATIONE, DILIGENTIA BEARIER QVIVIS POTEST.

Symb. CVIII.

CLARISSIMO BERGVNCIO.

Symb. CVIII.

COGNOSCE, ELIGE, MATVRA, *Berguncius Heros*
Hæc tria poſſe olim quemq; beare putat.
Idq; notis prudens ſeptenis explicat hiſce,
Quo nil diuino ſanctius eſt numero.
Circumſpecta etenim Prudentia cor oculatum eſt
Principium vitæ fons, & origo animi.
Colli ornamentum torques, & pectoris alti
Aurea, doctrina eſt Cyclica, cordis honos.
Libram Virgo tenens quadrata, rotundaq; penſat,
Delphino & vehitur lentius approperans,
Cuius honoratam impediunt redimicula frontem
Laurea, amica bonis, atq; inimica malis.
Ille autem in medijs portus tutiſſimus extans
Fluctibus, excelſi læta quies animi eſt.
Poſtremò nitidus radiantis fulgor olympi
Vitæ immortalis ſpemq;, decuſq; notat.

ΜΗΔΕ ΔΟΜΟΝ ΠΟΙΩΝ ΑΝΕΠΙΞΕΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΙΠΕΙΝ.

Symb. CIX.

ALEX. FARNESIO CARDINALI.

NE LINQVE ÆDIFICANS DOMVM IMPOLITAM.

Symb. CIX.

Quicunq; ædificas, domum videto
Vt linquas malè cautus inchoatam,
Ne fors crocitet inſidens ſupernè
Cornix garrula, & inſolens, nec ab re
Inuiſa vnigenæ vſq;, & vſq; Diuæ.
Sic Vates heliconius monebat.
An quia ante hyemem domus niuoſam
Abſoluenda? etenim hæc amica fida, hic
Cenſus optimus. An quia inſtitutum
Quod rectè ſemel eſt opus: ſit ipſum
Primo tempore quoq; finiendum?
Ergò perficere vt queam ſecundis
Rem cœptam auſpicijs tuis, auiq;,
Quo nil terra videt beatius, iam
Pro veſtra eximia benignitate,
Præſentem obſecro vos opem feratis,
Ne vulgus mihi detrahat malignum,
Fidum deſpiciens clientem iniquè
Qui vos ſuſpicio, & colo patronos.

EST NVLLA VITA LAVTIOR DOMESTICA, NEC LAETIOR.

Symb. CX.

AD EVNDEM.

Symb. CX.

Genus animantium magnus Iuppiter
Rogauit olim ad nuptias, tum cætera
Venere. Teſtudo vna reſtitit, neq;
Niſi peracto aduenit hæc conuiuio.
Miratus autem Iuppiter, quid in mora
Fuiſſet illi: interrogauit protinus.
Reſpondit illa. Amica ſemper eſt domus,
Et ſemper optima domus. At Diuũ pater
Iratus imperauit, vt domum ſuam
Vnà vſq;, & vſq; in poſterũ, quocunq; iter
Intenderet, ſecum ipſa circunferret. Id
Iam ne accidat, manere ſemper vt domi
Cogar, patrone, opes meis conatibus
Imploro, & appello tuas, ſimul fidem
Quancunq; ſuadet liberalitas tibi
Da tu facultates, quibus benè, & cito
Abſoluere inceptam domum ſit fas duce
Te, & auſpice, vt vocatus ab Ioue
Noſtro ad cupitas nuptias queam
Bonæ Hermatenæ adeſſe in ipſo tempore,
Cui deeſſe turpe cæteris, nefas mihi eſt.
Quin annuat præſens benignitas tua
Quod ſpero, & opto tunc procul negocijs
Domi manebo ſemper ex ſententia,
Egoq; apud me ero, otia ipſe feceris.

ILLÆSVS CANDOR SEMPER VBIQ. MANET.

Symb. CXI.

IVLIO MEDICIO CARDINALI, QVI POSTEA FVIT CLEMENS VII. PON. MAX.

Symb. CXI.

Clara olim rebus fortiſsime Iule ſecundis
Illa tui ſemper vis animi fuerat.
Sed tamen aduerſis multo præclarior extat,
Vt nitidus medijs Heſperus in tenebris,
Nanq; tibi plures adſunt, mirabile, amici
Tempore tam duro hoc, rarior hoſtis obeſt
Extinctæq; faces prorſus liuoris iniqui,
Ac tuus illæſus candor, vt ante, manet.
Quin magè floret adhuc. haud illum iniuria ſæui
Temporis, haud hominum conficiunt ſcelera.
Eſſe quid hoc dicam? magna eſt fortuna, potensq;,
Sed virtus longè maior Iule tua.
Nec tu fortunam. iam te fortuna veretur,
Et colit, & ſummi numinis inſtar habet.
Hæc tibi mox iuſſu virtutis deferet vltrò
Quod prius Inuidia diſtulit imperium.

VIRTVTIS OMNIS EST IN ACTIONE LAVS.

Symb. CXII.

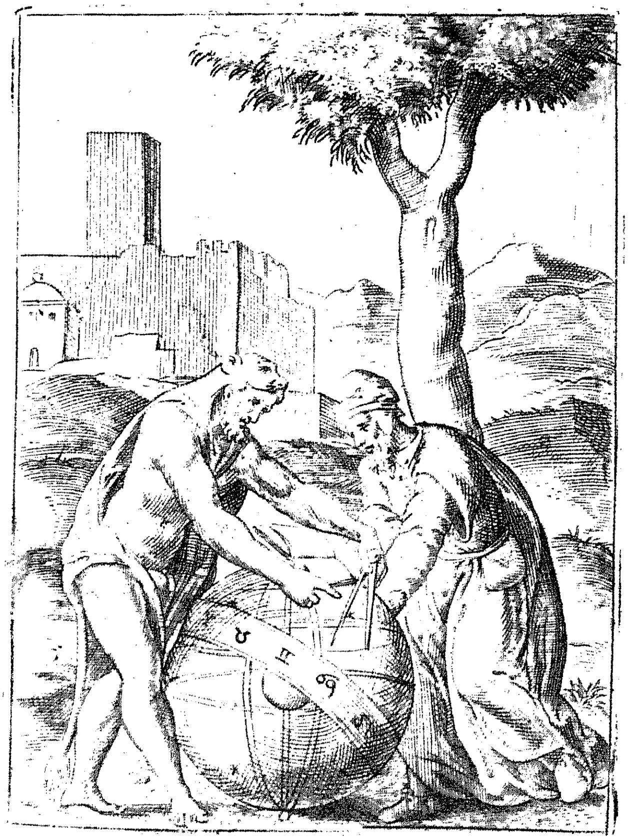

PRO MAXIMO FARNESIO.

Symb. CXII.

Monſtrorum Alcides domitor, Iouis inclyta proles,
Circinum agens orbem perficit eximium.
Magnus Atlas librum retinens circumſpicit aſtra,
Quæ quondam Alcidæ fulſerat uuxilio.
Diuini Heroes ambo, cœlestibus ambo
Imperitant astris. hic videt, alter agit.
Quæris vter potior? potuit qui vincere monstra,
Et ſe qui potuit vincere, monstra potest.
Verus hic Alcides ſolida est qui mente, animoq́
Impauido, iustus propoſitiq́ tenax.

VIRTVS SAT AD FELICITATEM STOICA EST.

Symb. CXIII.

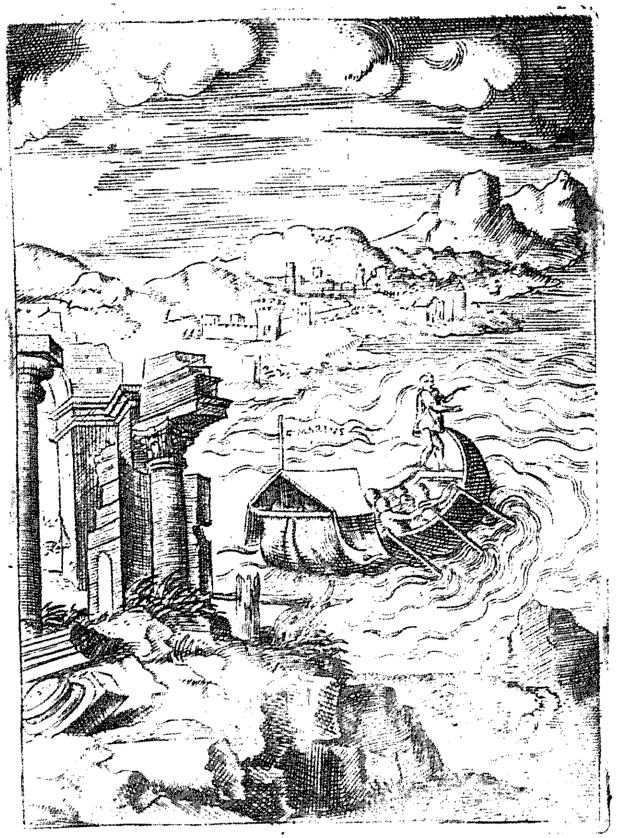

VIRTVS IPSA SIBI NISI CONSTET, NOMEN INANE EST.

Symb. CXIII.

Svmmus in aduerſis, fortunatusq́ ſecundis,
Quiſquis erit felix, atq́ beatus erit.
Vt Marius quondam, cui fortiter inclyta virtus
Proſpera magnanimo ferre, & iniqua dedit.
Qui tantum vſurpas virtutis nomen inane
Diſcito quid conſtans ipſa ſibi valeat.
Nam cui ſpes omnis, ratioq́ ex ſorte volucri
Pendeat, huic certi iam nihil eſſe poteſt.
Nilq́ quod exploratum habeat ſibi permanſurum
Ne eſſe quidem puncto temporis exiguo.

MAGNAM PARVA FACIT FAVILLA FLAMMAM.
HÆC PVLVERIS INVENTIO BOMBARDICI.

Symb. CXIIII.

FRANCISCO BOLOGNETO BON.

Symb. CXIIII.

Avriferam ſummis, certa ſpe viribus artem,
Rerumq; ſpecies vertere.
Alcumiſta malus dum quærit, nuper aheno
Terebat in mortario,
Admixtum ſulphur nitro, & carbone ſaligno.
Tum excuſa parua ferrei
Piſtilli incerto ſcintillula protinus ictu eſt.
Vnde excitatum incendium
Ingens corripuit rutilantibus omnia flammis,
Ipſumq; opificem perditum
Vi decuma abſumpſit Phlegræi fulminis inſtar.
Inuentio Bombardici
Pulueris iſta fuit. Sic ignem ſæpe fauilla,
Vt minima, maximum facit.

QVADRATO NVMERO PATRVM BEANDA EST LIBERTAS POPVLI BONONIENSIS.

Symb. CXV.

S. P. Q. B.

FORTES SALVTEM AFFERT SIBIMET IPSE IMPERANS. SIC FINGITVR BONONIA.

Symb. CXV.

Felſina docta tibi denus quater imperat ordo
Denus quadrato perficitur numerus.
Libertas, cenſus, leges, cuſtodia, fines
Quattuor hos virtus continet vna patrum.
Purpurea hinc albo crux interſecta ſalutem
In pace, illa decus lilia fulua notant.
Signifer id ſtatuit ſignum Leo, vincit & iram
Fortis, vexillo hoc imperat ipſe ſibi.

CONSVLTVM MALE CONSVLTORI PESSIMA RES EST.

Symb. CXVI.

In obloqvvtores loqventes barbare.

Symb. CXVI.

MVgitus hominis ferus igni ſubdito aheni
Tauri opifex Siculo pollicitus Domino.
Primus opus, primusq; periclum iure Perillus
Fecit, in autorem pœna ſequax rediјt.
Non etenim melior lex eſt, neq; iuſtior vlla,
Quàm necis artifices arte perire ſua.
Leniter ò vtinam ſic comburatur iniquus
Romano quiſquis detrahit eloquio:
Vt, quando rectè ille loqui contempſerit: olim
Planè mugitus edere percipiat.

SEMPER LIBIDINI IMPERAT PRVDENTIA.

Symb. CXVII.

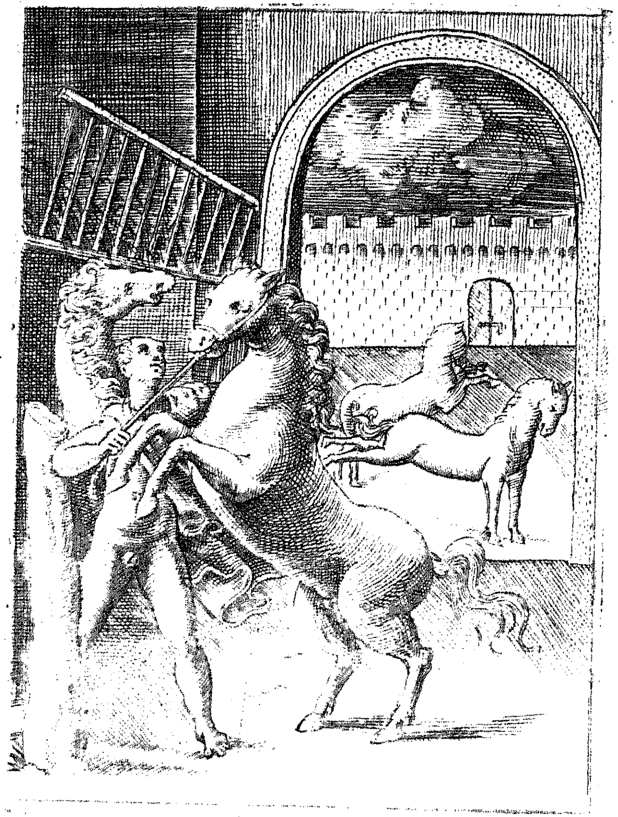

AD CAROLVM CRASSVM CARD.

Symb. CXVII.

Nil violentum, quod citò idem non ſit ruiturum
Quandoquidem proprium eſt rationis
Humanæ interea nunquam requieſcere, donec
Ipſa ſuum ad rectum redeat. quin
Abruptis, vt equi indomiti, duro ore lupatis
Stare loco nequeunt, furibunda
Diſcurſant rapti vſq; licentia, & impete vaſto,
Dum captos, preſſoſq; capiſtris
Ad palum innodent, aut ad præſepe magiſtri,
Dædala ſic miſeræ ambitionis
Atq; libidinis inſanæ Prudentia ſemper
Eſt correptrix, & moderatrix.

SPERNE VOLVPTATES
NOCET EMPTA DOLORE VOLVPTAS.

Symb. CXVIII.

IOANNI POGIO CARDINALI BONONIENSI.

Symb. CXVIII.

Nuper Pogius hoſpitalitatis
Fons, idem & pater elegantiarum,
Hamatum cochlear dedit ſecundis
Menſis, quo ſibi quiſq; poſſet aptè
In os inſerere, vt minutiora eſt
Mos bellaria, prandio peracto.
Tunc res ridicula accidit, grauiſq;,
Nanq; hamum ſibi quenq; deuoraſſe
Senſit Bocchius, atq; ita eſt locutus.
Ne factum temerè putes, ſed alta
Mente, & conſilio optimo. Quid ergo?
Nempè id ſignificauit, vt voluptas
Triſti hamata dolore non amanda.

ARCANA CONTINEBIS ET CALVMNIAS.

Symb. CXIX.

EXEMPLVM ALEXANDRI INCLYTVM HVMANITATIS ET FIDVCIAE.

Symb. CXIX.

Legebat olim miſſam epiſtolam ſibi
A matre Alexander Macedo, quæ plurima
Arcana continebat, & calumnias
In Antipatrum, vnaq; cum Rege, vt ſolet,
Hepheſtion legebat. hunc autem neq;
Legere vetuit, at lecta epiſtola annulum
Repentè ſignatorium è digito ſuo
Detraxit, atq; ori eius appreſſit, monens
Geſtu hoc, tacenda arcana. Diſcant poſteri
Fiduciæ exemplum de amico nobile,
Tum humanitatis ſingularis. qui licet
Inuiſum haberet Antipatrum, latius
Spargi tamen non paſſus eſt calumnias.

DISCE CITO, NAM VITA BREVIS.

SPINOSA FACESSANT.

Symb. CXX.

IACOBO CASONIO CENTANO DISCIPVLO.

Symb. CXX.

GRatia quàm florum breuis eſt, præcepsq́ rapina,
Et dum pubeſcunt conſenuere roſæ.
Tam nobis breuis eſt ætas, præcepsq́ iuuenta,
Et dum pubeſcunt conſenuere genæ.
Ergo agè dum potis es, præſentibus vtere: ne cras
Expectes. Si vis diſcere, diſce hodie.
Sed malè doctorum prudens à ſentibus aſpris
Ne lædare prius, quàm doceare, caue.
Sentibus hamatis turpis lætatur aſellus.
Hinc meritò Craſſus riſerat ille ſenex.

FORTVNA NOSTRI SECVLI, FERENDA QVAMVIS PESSIMA.

Symb. CXXI.

SIGILLVM AHENEVM MALAE FORTVNAE ADINVENTVM BONONIAE. M. D. XLIX.

Symb. CXXI.

Fortunæ quõdam Auguſtæ hæc fuit integra imago,
Iſto ambas duro tempore trunca manus.
Vt leua amiſit cornu, ſic dextera clauum
Sola gubernacli en infima pars reliqua eſt.
Otia digna viris periere, negotia vitæ
Plena periclis ſunt exitiabilibus.
Fex poſtrema hominum ſupereſt. polus ille faceſſit
Aſtrifer, & ſummi numinis auſpicium.
Compoſitis fuerat, paſsis nunc crinibus illa eſt,
Nam modus omnis abeſt, & pudor ingenuus.
Fert præ ſe obſcœnam faciem meretricis auaræ,
Luſca, procax, petulans, improba, triſtis, atrox,
Impatiens iuris, mendax, furibunda, ſuperba,
Sæua, maligna bonis, læta, benigna malis.
Ante pedes vacui veſtigium, inanis & vmbra
Reſtat, vbi ſolidus, verus & orbis erat.
Quid plura? expreſſa hæc noſtrorũ temporũ imago eſt.
Auguſtam ergò colas qui ſapis, hanc fugias.
Quin imò, vt veteres olim fecere, ne obeſſet
Huius perſanctè numen & ipſe colas.

IN CORDE PVRO VIS SITA PRVDENTIÆ.

Symb. CXXII.

SEBASTIANO CORRADO.

Symb. CXXII.

Cor fons venarum: illinc ſemita ſpirituum: illud
Senſibus, & vitæ creditur eſſe caput.
Quin ſi animus Deus eſt, animus cor, cor Deus ergo eſt.
Mens quoq; ſub puro corde profunda manet.
Hinc cordatus homo: hinc laudauit corculum, honeſto
Nomine, Naſicam martia Roma ſuum.
Olim adeo Hetruſcis ſumma obſeruantia, ſumma
Relligio fuerat cordis haruſpicibus.
Corde ſilente etenim, vel deficiente, minacis
Omnia fortunæ plena fuere malis.
Sed raptum à coruo Hermocrati dis fortè litanti,
Cor felix quondam fecerat auſpicium.
Caſto, atq; integro, mihi crede, litatio corde
Nulla poteſt ſummo gratior eſſe Deo.
Auſpicijs Academiæ Corrade ſecundis
Hocce tibi nomen cœlitus impoſitum.
Excors noſtra, tuo ſine corde, futura iuuentus,
Ipſa tuum concors expetit auxilum.
Huic fons conſilij, huic viuendi ſemita rectè,
Huic tu diuini numinis inſtar eris.

SIT CVM NEGOTIO OTIVM, SIT CVM OTIO NEGOTIVM.

Symb. CXXIII.

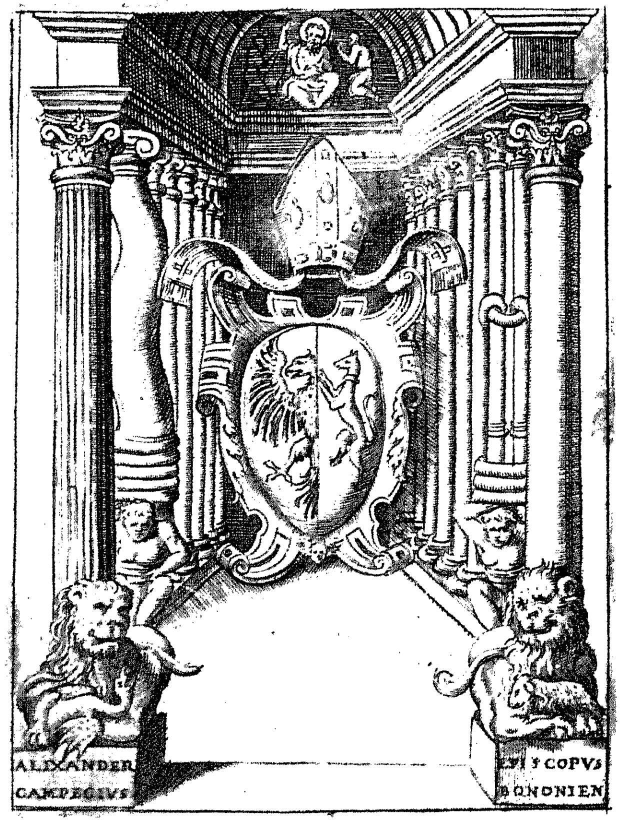

ALEXANDRO CAMPEGIO CARD. BONON. AMPLISS.

VITA EST BEATA IVSTA TEMPERATIO.

Symb. CXXIII.

Luminibus vigilat clauſis Leo. dormit apertis,
Hinc ſacris cuſtos peruigil appoſitus.
Ac geminas valido geminus dorſo ille columnas,
Humana, & diuina omnia iura tenet.
Quiſquis aues rerum cuſtos bonus eſſe tuarum
Sic dormi, vt vigiles intus, & exterius.
In medio cum opus eſt mens alta labore quieſcit.
In media vigilat ſæpe quiete labor.
Iuſto in ALEXANDRI *moderamine vita beata eſt,*
Irrequieta quies abſq; labore labor.

IOANNI CAMPEGIO EPISCOPO BON.

SVNT GENTILITIA HÆC INSIGNIA CAMPEGIORVM.
FELIX CVI VIGILAT, PIETASQ. FIDESQ. PERENNIS.

Campegiæ præclara vides inſignia gentis,
Quam multa Heroum lumina nobilitant,
Dextra ſemiaquila, at leua latrator Anubis
Abſiſtit, reliqua eſt Aurea planities.
Omnibus aduigilat cuſtos fidiſsimus iſte
Nocte, dieq; bonis, grata ſed illa Deo.
Immortale aurum: felix æquiq; boniq;
Campus, vbi & pietas floret & alma fides.
Fœlices, quibus hæc ſemper duo nomina ſummus
Iuppiter, aut virtus viuida adeſſe iubent.

MISERIAM HONORATAM ESSE CVRIALIVM, NEC EXPETENDAM VLLATENVS.

Symb. CXXIIII.

M. ANTONIO FLAMINIO.

Symb. CXXIIII.

QVicunq; diram perpeti poteſt famem,
Sitim, vigilias, frigora, æſtus feruidos,
Occulta odia, curas perennes, iurgia,
Lites, ſimultates, dolos, mendacia,
Fraudes, calumnias, venena, vulnera,
Pericla mille, mille in hora incommoda,
Ad hæc furores, æſtuantem gloriæ
Cupidinem: inſolentium arrogantiam,
Licentiamq; diuitum, libidinem, &
Turpem tenacitatem, & impudentiam,
Et gratiam ingratiſsimorum Principum
Infidam, inaneis ſpes, metus, mutabiles
Fortunæ iniquæ in omnibus rebus vices.
Porrò videre deprimi paſsim bonos
Contra cynædos, aleones, deſides,
Scurras, voraces, temulentos, perditos,
Fictos amicos, factioſos, inuidos
Hoſtes domeſticos, malignos, perfidos,
Ac proditores peſsimorum peſsimos,
Quos vel ſciens, vel inſciens, nunquam ſatis
Vitare poſsis. tum imperitos, impios,

Sicarios, adulteros, Veneficos,
Falſarios, leuiſſimosq́ tranſfugas
Et id genus homines malos, tantummodò
Amari, & vſq́ ad aſtra tolli, deniq́
Poſt mille toleratos dolores, ac neces,
Atq́ omne tormenti genus, grauiſſimam
Iacturam honoris, & laborum, & temporis,
Is Marce veſtram iſtam ſequatur curiam.
Non me profectò, non habebit æmulum.

LIBER QVINTVS.

QVALEM VIRVM PRAESTARE PRINCIPEM DECET.

Symb. CXXV.

INCLYTO ALEXANDRO FARNESIO CARD.

Symb. CXXV.

PRima luce ſui roſeum quum Aurora cubile
Tithoni formoſa relinquit,
Vidi ego adhuc clauſis oculis in lumine lumen
Præclarum quod cætera prorſus
Lumina ſyderei reſtinxerat omnia olympi.
Vidi inquam ipſe Deam ducis inſtar
Vndiq; ſtipatam comitatu incedere magno,
Mulcere & dulci æthera cantu
O fortunatos mortales, inclyta vobis
Si modò tanti eſſet mea virtus:
Quanti nuper erat priſcis Heroibus illis,
Inter qui glandes, & aquas, &
Hirſutas pelles, contenti viuere paruo,
Vitam inopem vixere beatam.
Quale decus iam nunc, qualem aurea ſecla ſalutẽ
Vera darent, me vltrò auſpice, vobis?
Quando æternus amor Phœbum Phœbiq; ſororẽ,
Et cælum, & reliqua aſtra creauit.
Nata ego ſum gremio illius bonitatis in alto.
Virtutes almæ, atq; adeo res

Forti, & pulchro animo geſtæ, omnia ſunt mihi cara
Pignora germanæq; ſorores.
Mecum etenim ſunt, & de me genitæ ſimul omnes.
Sed tamen excellentior ipſa
Vna ego ſum, & magni prima admiratio cæli.
Quumq; magis pater ille ſupremus
Vos amat aſpiciens toto me conſulit vnam
Tunc ſtudio. ſum etenim magè cara,
Et magè ei ſimilis. cui quidnam ſic rogo carum,
Et ſimile eſt: vt proſore cunctis?
Ipſa ego proſum, & amo, & gratis cæleſtia dona
Eius diſpenſo arbitrio, qui hæc
Deſtinat, & nutu ſpatioſum temperat orbem,
In terras veniens reſeraui
Plutonem, vobis clauſum quondam, inq; Samo illam
Seruam habui, omnipatentis Olympi
Quæ regina potens fuerat. Sed furta, rapinæ,
Atq; auri ſcelerata cupido,
Anguibus implicitas volucres, olidamq; Mephitim
Traxere ab Stygia vſq; palude.
Vnde ſceleſto prorſus, & infecto orbe, meum illud
Contemptum regnum fuit: exin
Protinus ad ſuperos ira ſtimulante reuerti.
Iam nunc caro ab amante benignè

Exorata meo ad vos haud inuita reducor,
Vt vobiſcum habitem: vnius ergò
Aduenio, qui mortali ſub veſte beatus,
Atq; beans ſedet altitonanti
Conſimilis celſo deſcendit ab æthere, & imi
Viliſq; iſtius regni quotacunq;
Pars eſt ætherea, accepta huic vni referenda.
Quippè qui habet quantum æther habebat.
Armipotens Pallas, ſimul Citheræa caduco,
Ac æterno pectus honore,
Et vultum ornauere, manus huic repleo vtraſq;
Ipſa potens, prudenſq; guberno.
Sic igitur quicquid colere, & ſpectare ſoletis,
Siue à nobis defluit vltrò,
Siue in vobis naſcitur, omne id viuida in illum
Virtus, & ſors contulit anceps.
Inde libens alios ipſe impartitur amicè.
Si quando exemplum hinc caperetis,
Sicut opem imploratis, vulgus auare, benignam,
Tum vos certatim auxilium inter
Vos ferretis, nil fædum, nil impium, amarum
Vita iſthæc terreſtris haberet.
Vnde in continuo verſatur mæſta dolore.
In more, ac veſtro foret vſu

Quod iuuat, & prodeſt, nec habendi pluſuè, minuſuè
Triſtitia, aut malè ſana cupido
Quæ nunc vos cruciare videtur, corda ſerena
Turbaret veſtra, aut aliena.
Semper amor verax mecum regnaret, & vna
Pura fides. totus foret orbis
Lætitia plenus geniali, & pace togata.
Aſt illud quoq; tempus erit, cum
Vos reget imperio ſuaui, & virtutis auitæ
Auſpicio veſtræ efficiet vitæ
Aeternam de more ſuo per ſecula legem.
En byſſo, aurora, & tyrio oſtro
Inſignis tam formoſæ expectata diei
Iam huic legitur ſub fronte ſerena.
En fulcit cælum, & regit, en domat effera monſtra.
O ſanta eius, raraq; geſta,
O pulchram Italiam, ò felicem Tybridis urbem.
Nunc clarè video aurea ſecla, &
Magnificis veterum monimentis plena virorum
Omnia, quæ mare fluctiuomum ambit.
Vos animæ illuſtres, diæ virtutis amicæ,
Mecum proiectæ ad genua vltrò,
Vos mecum pedibus libantes oſcula ſanctis,
Hunc colite obſequio illicet omni.

Sic ait, ò Clio, & gremio de diuite nunquam
Non patulo, iam me quoq; ſupra
Cæruleum effudit felicia lilia nimbum.
Exinde ipſa ſuo agmine ſeſe
Extendit, quà orbem Sol axe ab vtroq; pererrat.
Aſt mihi tunc oculos reſeranti,
Mira & lætitia exultanti, oblata repentè eſt
Farneſi noua gloria magni.

HIERONYMO SAVLIO ARCHIEPIS. BONONIÆ PROCOS.

Symb. CXXVI.

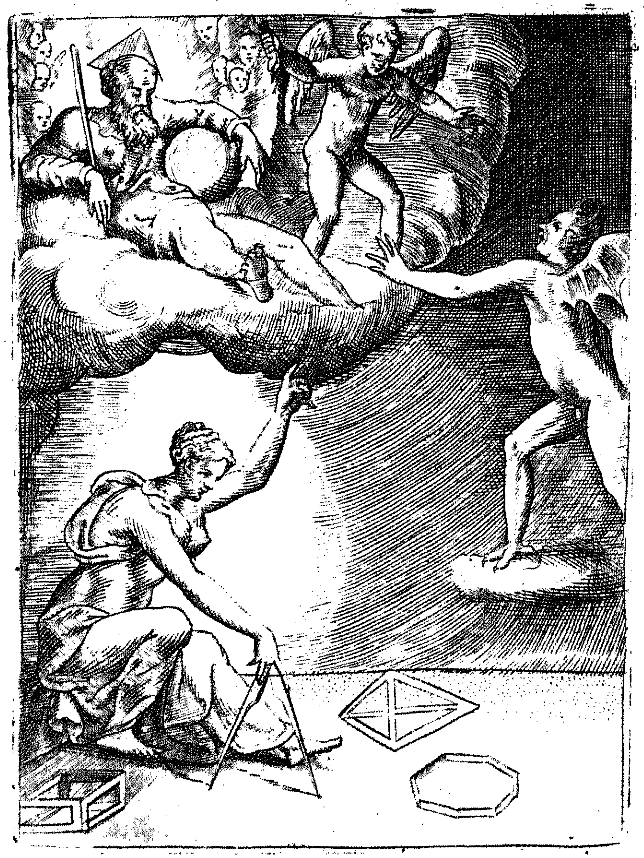

NEMO ABSQ. TEMPERANTIA A DIVINA OPE RITE IMPETRATA, PROFICI PVTET SIBI.

Symb. CXXVI.

Nemo Academia ſine me dignabitur vnquam,
Pura heic ſecuri eſt temperies animi.
Heic ſtudioſa cohors diſcet ſapere intus & extrà,
Dum ſciat vt toto ſit magè dimidium.
Verùm difficile id demens facit impetus. at quid
Auſpice diuino numine difficile?
Quare illud ritè implorabit ſemper, honeſtis
Moribus intendens & ſtudijs animum.
Quod facis ipſe, ideo ſperamus ſumma bonorum
Omnia SAVLI *omnes de bonitate tua.*
Ergò Academia poſthac dignabere noſtra
Noſq; tuis memores iam facies meritis.

VIRTVTIS ET FELICITATIS FORMVLA.

Symb. CXXVII.

ALEXANDRO MAGIOLO.

Symb. CXXVII.

MAgiole vtilitas ſi nobis ædificandi
Siue medendi artes, alias commendat & omneis
Iure bono ars debet nulli non illa placere,
Deſcriptas certo quæ cõtinet ordine formas (eſt,
Virtutum, ſiquidem uitæ haud minus vtilis hæc
Quàm quæcunque alia humanæ. & ſi talia noſti
Experiar tamen vt potero parere tibi nunc, (ſus
Quo mãdante aliquid mihi nec quod neſcio pror
Fas neſcire puto, neque non quod non queo poſſe.
Principio diſcentum animos hæc vita ab agreſti,
Ac fera ad humanum cultum, et ciuilia paſſim
Officia incenſos miro deducit amore.
Quiſquis enim ipſius ſpecies cognoſcit honeſti,
Has velut in tabula propius, meliuſque tuetur
Depictas, quàm vulgus iners, indoctaque turba,
Propterea magè ad officia is præſtãda mouetur,
Nanque abeũt ſtudia in mores, habituſque perennãt.
Porrò fundatis ſtabilitiſque vrbibus olim
Qua doctrina orta eſt legum venerãda poteſtas,
Publica iudicia, et Ratio, quæ cuncta gubernat?
Qua magè diſciplina ipſi quibus vtimur, iſta

Mm 2

Tempeſtate, boni ſcriptores, iure in vtroq;
Imbuti fuerunt? Quid quæris? cuncta ſeueri
Iuris prima elementa, & ſemina flexilis æqui,
Ocia digna viris, tum vrbana negocia quæq;
Accepta huic arti diuinæ ſunt referenda.
Præterea herbarum vires, Libycoſuè lapillos,
Aut veterum cœlo Phœnicum inuenta ſereno,
Si laus eſt cuiquam non vltima noſcere, quanta
Laus fuerit naturam hominis, quæq; optima in illa
Emineant vidiſſe, & quò ratio vocet alma
Aut ducat, penituſq; ipſos cognoſcere noſmet?
Quid frutices, gemmas, magnumq; inquirere cælum
Profuit, & dulcem non exaudire parentis
Naturæ vocem interea, monituſq; ſalubres
Præmonſtrantis iter benè viuendi, atq; beatè?
Dormitare domi, atq; foris ſapere id fuit olim.
Aſt vbi Socratico auſpicio ſapientia ad vſum
Communem æthereo nobis demiſſa ab olympo eſt,
Vnde videre licet quoſdam motus animorum,
Et quædam cunctis mortalibus inſita ſenſa,
Quæ recta oſtendunt ciuilis commoda vitæ.
Tū demum cœpere homines ſapere intus & extra.
Quin ſi hæc cognitio nihil vtilitatis haberet,
Ipſa tamen genere humano digniſſima longè, &

Optima debebat cenſeri, ac maxima: nam quid
Tota in Natura rerum præſtantius extat,
Aut melius, veri quàm perſpicientia honeſti?
Cuius ſi noſtris ſimulachrum haurire liceret
Luminibus, quales animis incenderet ignes?
O quanto illius deſyderio afficeremur?
Nulla magis capiunt noſtras ſpectacula menteis
Ac virtus, ipſam propius ſi cernere ſit fas.
Iam verò noſtris ſi mentibus anticipatæ, &
Innatæ agnitiones ſunt cæleſtia dona,
Nos ea, ne immemores videamur temnere, tantò
Acrius ad cognoſcendum inuitarier omnes
Debemus, cum nulla homini maiora ſupremus
Munera contulerit ſummi regnator olympi.
Tu verò quæ ſponte facis Magiole, memento
Perficere egregij monimenta æterna laboris.
Nanq; oſtrum vt melius collato noſcitur oſtro,
Sic precium eſt operæ veterum conferre ſophorum
Doctrinam eximia ad pietatis dogmata noſtræ:
Nec miſcere tamen, quippè hanc diſcernere ab illa
Haud poterit, niſi qui, ceu tu, bene norit vtranq;.

ADVERSVS IRAM SYMBOLVM.

MOS EST NOCENTVM LÆDERE INNOCENTIAM.

Symb. CXXVIII.

AGNI INNOCENTIS VINDICI INTEGERRIMO
IVRE HOC DICATVR REGINALDO NERLIO.

Symb. CXXVIII.

Dignum quid ira exiſtimari eſt par. niſi
Quo lædimur? proindè cum potiſſima
Sit noſter animus ipſe noſtri portio,
Præſtare quo cenſemur vno cæteris
Animantibus, quæcunq; ſine animi queunt
Offenſione adimi. ea verò temnere
Debemus, ad nos vt nihil ſpectantia,
Damno nec vllo vnquàm putemus affici
Nos, ſiuè fortunæ bonorum lubricæ
Ablatione, ſiuè grauibus corporis
Incommodis, doloribusuè acerrimis.
O qui ſecundus es Adamus, CHRISTE *optime,*
Qui conditus ad imaginem terreni es, at
Cæleſtis ipſe, iudicium id omne auferas
Quod noxa nobis omnibus primi indidit
Parentis olim. da obſecro tu vim integram,
Puramq; noſtris iudicandi cordibus.
Lædi innocentiam vt malum grauiſſimum,
Iraq; iudicemus id digniſſimum.
Nobis tuæ inuictæ illius conſtantiæ
Robur da, ut hoſtes diligamus inuicem
Noſtros: crucemq; humaniter tecum ſimul
Feramus almæ ſub crucis ſigno tuæ.

Vsvm magistrvm vnvm optimvm.

Symb. CXXIX.

IOANNI BAPTISTAE PIO.

ET DECVS ET PRETIVM RECTE FERT EXPERIENS VIR.

Symb. CXXIX.

Qvi nuncupari haud immeritò Pie
In rebus humanis ſapiens cupit,
Non diſciplinis ſat vacare eſt
Rhetoricis, Dialecticiſuè,
Verùm diù verſari etiam eſt opus
Illum, diù exercerier omnibus
Conſtanter in rebus videndis
Cominus, atq; periclitandis,
Atq; omnia acta, euentaq; firmiter,
Dum viuit, alti ſub penetralibus
Seruare cordis, tum ſecundis
Temporibus, dubijsq; ſemper
Rectum eſſe, & ex ijs, quæ docuit ſagax
Vſus magiſter, quæq; pericula

Ipſa ante monſtrarunt, perindè
Conſulere, ac ſapere eſt neceſſe.
Quicunque enim ſcit facta per omnia,
Et dicta prudens ingredier, diù
Secum reuoluens cuncta, ſiuè
Sole dies referatur orto,
Seu nigro opacum nox Erebo caput
Obſcura profert, haud facilè is poteſt
Inducier, quin expetenda,
Aut fugienda repentè norit.
Hinc nomen adſciuere ſibi patres
Illi priores, & meritò Sophi
Dicti. hinc decus, famamq; adeptus
Pythagoras Samius perennem,
Qui præter Aegyptum, & Babylonias
Luſtrauit oras, & Lacedæmona,
Perſasq;, minoamq; Cretam,
Atq; ſalutiferam Crotonem.
Vix docto Homeri ad ſydera carmine
Elatus eſſet Siſiphides, niſi

Vidiſſet vrbes plurimorum &
Acta hominum, variosq; mores.
Indè optimè ipſius ſapientiæ
Uſum parentem, & Mnemoſynen ferunt.
Nam longa quid non præſtat omni
EXPERIENTIA MAIOR ARTE?

SVMMVM BONVM PRAESTAT FIDES, FIDEM INTIMVS AMOR IN DEVM, RITE IPSE CVLTVS OMNIA.

Symb. CXXX.

ANDREAE CASALIO SENATORI BONONIENSI.

SVMMA PETAT QVICVNQ. BONVM SVMMVM EXPETIT VLTRO.

Symb. CXXX.

Diuinum nobis animum generoſe Caſali,
Quandoquidem diuina cupit, ſat conſtat ineſſe,
Si benè ſeſe ipſum cernat: veruntamen illa
Haud quaquàm apprẽdit, dũ q̃ cognata ſibi ſunt;
Hoc eſt, aut ſenſus, & ſenſilia aſpicit, aut quas
Concipiunt animæ formas ſæpe horum obiectu.
Nanq; à diuinis procul hæc ſunt omnia rebus.
Nec diuerſa magis tenebroſi frigida Ditis
Tartara, & aſtriferi flãmantia mœnia Mũdi,
Hinc animus diſcedens à ſe cogitur olim
Errare, ac malè de ſuperis ſentire loquiq;.
Verum igitur quicunq; bonum comprehendere prudẽs
Optat, eoq; aliquandò frui, terrena relinquat
Summa petens, ſummo ſtudio, ſummoq; labore,
Sed prius inſtituenda inueſtigatio rectè.
Nam niſi ter purum per certa piacula quis ſe,

Per certas leges diſcendi reddidit, ab mox
Ingreditur ſceleriſq; viam, infandumq; furorem
Vſq; adeo, vt vel perneget eſſe Deũ omnipotentẽ,
Vel de illo falſa affirmet, vera vnde repentè
Relligio perit, & cunctorum elementa bonorum,
Contra luxuriat ſubitò genus omne malorum.
Inde iubent omnes ſemper procul eſſe profanos
Fatidici vates, totiſq; abſiſtere ſacris
Haud ab re. ſiquidem malè ſana affectio ſtulti
Exagitans animos vulgi contraria prorſus
Diſtrahit in ſtudia, & rapit ad tetramq; grauẽq;
Materiam, atq; Deo miſeros alienat ab alto,
Quo nihil eſt immobilius, nil fortius vno,
Nil à materia quicquàm ſemotius ipſa.
Quin pote nil intelligier minus, aut finiri
Humani captu ingenij, ratione, modòve
Nam ad finita infinito proportio nulla.
Hunc autem licet intellectus noſter agendo
Conſequier nequeat, tamen interdum patiundo:
Luminis æterni authore aſpirante benigno
Aſſequitur, dum mens ſe colligat vndiq; totam
In caput ipſa ſuum: qui flos pulcherrimus, atq;
Intima vis animæ fertur, centrumq; profundum.

Tunc diuinæ illius ſimplicitatis imago
Exprimitur, ſolo quæ nutu cuncta gubernat:
Quæ nos ſole ſuo à nebulis, & carcere cæco
Vindicat incenſos vitæ immortalis amore.
Heic vbi mira pijs plærunq; arcana reuelat,
Sed nunquàm eſt fas illa loqui mortalibus ægris.
Propterea noſtris ſapientes myſtica cenſent
Inuentis nunquàm referenda accepta, ſed almæ
Lucis inexhauſto ſub pectora mũda vigori (theus
Cælitus infuſo. Hinc homines animaſſe Prome
Igne domo æthereа ſubducto fingitur audax
Palladis auſpicio. ſine qua frigeſcimus omnes
Nilq; ſumus, præter graue cœnũ, et inutile põdus.
Pallas enim ſummi eſt ſapientia dicta Tonantis,
Cui nos conciliat perculſos corda ſua ui.
Quare diuinas quum res ſine luce ſuprema
Per ſe nulla queat ſpeculari humana facultas,
Nedum verbis exprimere, aut cõmittere chartis,
Semper eo de his conſilio pia turba loquamur,
Scribamuſq; uiciſſim, non quo oſtendere poſſe
Quæ nulla oſtendi poſſunt ratione, ſed olim
Speremus magis exhortari, animoſq; parare,
Atq; ſtatum ſenſim perducere mentis ad illum,

Cui tandem ex alto domus omnipatentis olympi
Panditur, & mundo fas eſt meliore potiri.
O vanas hominum curas, ò pectora cæca
Queis potior rerum veſana ſcientia, & acris
Ingenij meditatio, quàm tranquilla, quieta,
Sancta fides. Atqui hãc iampridẽ iuſsit habendã
Ore ſuo verbum, Ratio, Sapientia vera,
Synceriq; oblata ſibi penetralia cordis
Commendanda, & in hoc præcluſis ſenſibus vno
Gnauiter hærendum, vt dubio procul eſse beatos
Credamus quicunq; patri confidere magno
Conſtituunt, totisq; illum peramare medullis.
Sic nihil obſcurum nobis, nam dia repente
Lux oritur, tenebras omneis quæ noctis opacæ
Diſcutit, & cauſsarum dat cognoſcere cauſsam.
Cuius ab æterno perfecta ſcientia fonte,
Gratia, certa ſalus, pax, virtus, gloria, vita,
Aurea libertas, immenſaq; gaudia manant.
Tantum iuſta fides habet ex ſe ſe vna bonorum.
Salue igitur veneranda altæ Pietatis alumna,
Qua ſine nec tutũ eſse poteſt, nec amabile quicq;.
Te colimus. noſtris præſens adlabere cœptis
Inclyta. nanq; boni dona immortalia ſummi

Solus homo per te quam primum intelligit, optat,
Poſsidet, ijs fruitur. Solus generi omni animantiũ
Mõtibus, & pelago, et cœleſtibus imperat aſtris.

INEPTIIS HOMINVM VORATIS VNICA INTELLIGENDA VERITAS.

Symb. CXXXI.

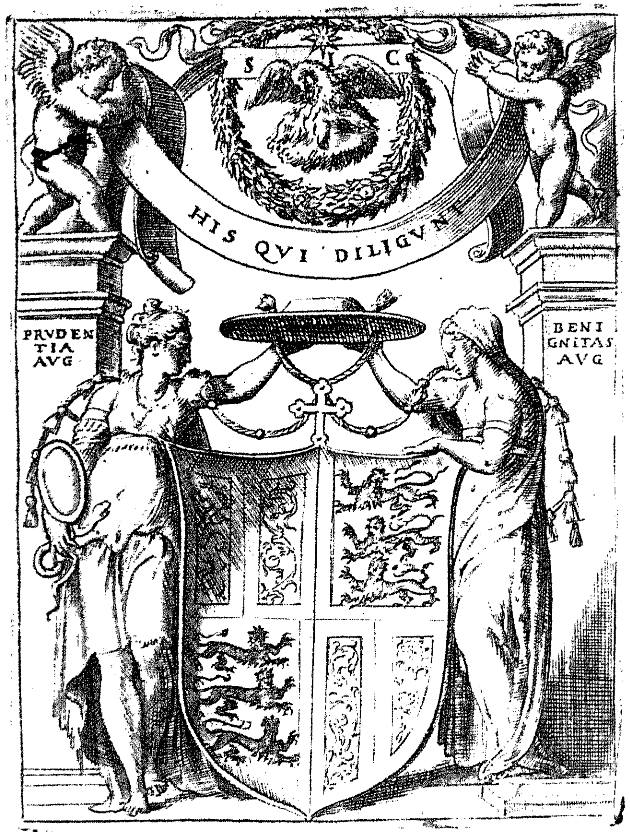

AMPLISS. CARD. OTHONI EPISCOPO AVGVSTEN.

AVGVSTA PASTORIS BONI PRVDENTIÆ, ET BENIGNITATIS NOTIO.

Symb. CXXXI.

Est Platalea, vocat πελέκανον *Græcia, conchas*
Illa auis, vt fama eſt, deuorat æquoreas,
Quas vbi concoxit rurſum euomit, vt facilè ipſas
Diſcuneet. poſt hinc veſcitur elicitas.
Stultitias hominum ſapiens patienter ineptas
Sic vorat, atq; imo digerit in ſtomacho.
Tum digeſta vomens verum elicit, inde potitus
Hoc fruitur, veluti nectare, & ambroſia.
Sic ſe habet Auguſti prudentia maxima Othonis,
Virtus, & bonitas, iuſtitiæq; ſoror.
Quin conſtans pietas, & amor ſibi neſcius ipſi
Parcere, quod volucris myſtica ſignificat.
Pullos illa ſuos, monſtrum mirabile dictu,
Aſpera quos ſerpens fortè necare ſolet,
Ab latere incuſſo, atq; inſperſo ſanguine nidis
Dicitur in vitam reſtituiſſe ſuo.
Diſcite mortales Plataleæ nobile poſthac
Exemplum Auguſta de pietate legi.
Hac quicunq; frui cupit, alto diligat illum
Pectore, cui ſatis eſt verus, & vnus amor.
Lucifer hinc nobis clariſſimus ille coruſcat,
Diuini indè pios aura beat zephyri.

MENS ORBEM ILLVSTRAT, RETINET SAPIENTIA MENTEM.

Symb. CXXXII.

ROMVLO AMASAEO.

HÆC EST LVCERNA PENSILIS FARNESII.

Symb. CXXXII.

Effigiem mentis, qua nil diuinius eſſe
Nemo neget niſi vecors, eia age fingere iam nunc
Aggredior, quoniã ſic tu mihi Romule mandas.
Aſpice quam noſtri ſit magna potentia amoris
Qui me velle etiam quæuis duriſſima cogit,
Nec quæ non poſſum mihi vult non poſſe licere.
Adſis Calliope tanto duce, & auſpice amico,
Cui te iure bono multùm debere fateris.
Sic faueat ſemper votis Farneſius Heros
Ipſe tuis, & materiam ſegetemq; canendi
Det tibi quod facere inſtituit, nec deſinet unquàm:
Tanta eſt diuinæ illius conſtantia mentis.
Aurea fortuna hinc, quæ regia dicitur: illinc
Alma ſuo inſiſtens prædiuite copia cornu
Stat complexa globum mundi, quem ſuſtinet illa
Cæleſti demiſſa manu miranda catena
Aurea Mæonij nunquàm interitura poetæ.

Accenſa in medio centri quadrata lucerna
Penſilis ipſa ſuo librans ſe pondere cyclis
Septa tribus; tum diſpoſitis ſex axibus aptè,
Et facilè vſque volubilis vndique, nec tamen olim
Non erecta, licet vehementer ſæpe agitato
Exterius quatefacta globo manet, & ſibi conſtat,
Immenſa replens mundum luce intus, & extra,
Et mage comprehēdit quàm cōprehēdatur ab illo.
Tum repetens flāmis rutilātibus æthera, tanquàm
Incenſura manum, pendens fulua vndè cathena
Illam cauſſarum ſeriem notat immortalem,
Per quam principium, non immemor ipſa ſui mēs
Finemque agnoſcens miro inflammatur amore, &
Aſtra ſuper celeri lapſu volat ardua, nanque
Igneus eſt olli vigor, & cœleſtis origo.
Attamen interea vero nil ſecius vni
Puncto hæret medio, orbiculis circundata ternis.
Conſulit interius ratio, dein ſceptra voluntas
Imperioſa tenet; memor hinc cuſtodia rerum
Exterius vigilat, mox vt depromere poſsit
Theſauros, olim in varios quos condidit vſus.
Nec mētē illa regūt potius, quàm à mente regūtur.

Emicat in tenebris lux pura, atque omnia ſecum
Fert ſua, ſex innixa polis ſic vertitur, vnquam
Subuerti vt nequeat. grauitas id ponderis ipſa
Efficit, ima petens, facile vt virtute ſuapte
Mens valeat ſuperas animoſa euadere ad auras.
Quid memorem quàm mirifica ſenarius eſſe
Vi numerus fertur? nonne hoc mundi genitura
Eſt confecta? ſimulque tener concreuerat orbis?
Nōne huic eſt incluſa Monas? quæ myſtica ſacræ
Perficit hebdomadis connubia? Nempè ita quōdā
Panthoides Samius numerum laudauerat illum,
Nanque ſuis iuxta poſitis de partibus ipſe
Gignitur, & ſimilem reddit genitum genitori.
Nonne idem facit, ut nunquam mens exeat ex ſe.
Vtque ſibi inſiſtens luſtret radioſa iacenteis
Lampade inexhauſta terras camposque liquentes.
Et uolucres auras, atque ultima mœnia mundi?
Hinc totidem noſtro iam cærula lilia ſeclo
Florent, atque aura zephyri aſpirante benigna
Diuini: florent pariter ſapientia, uirtus,
Pax, Aſtræa, fides, & pleno copia cornu.

Ergo ſi me audire voles non plura aliunde
Symbola præterea mentis quærenda, ſed vnum
Id mecum ſtatues propriũ, quod & ante rogabat
Inclyti Alexandri Farneſi nomine, quodq́;
Purgatam mihi perſonuit Latonius aurem.
Nam quæ forma poteſt effingi expreſſior eius,
Quam non percipere eſt oculis, non auribus, vllo
Deniq; nec ſenſu? tantum, mirabile dictu,
Mente licet pura puram comprehendere mentem.
Signum optas? Ecquid pote ſignificantius eſſe
Quàm viuentis Alexandri maioris imago?
Quare huius poſitã effigiẽ ante oculos habeamus,
Siuè manu expictam Bonarottæ, ſeu Titiani,
Siuè tuo potius calamo, quam nulla vetuſtas
Deleat ex animi penetralibus. hinc erit olim
Cernere quid valeat grauitas, conſtantia, ſancta
Integritas, firmum & caſto ſub pectore robur
Deniq; quid virtus, quæ in tempeſtate quieta,
In tenebris lucet, tum pulſa loco tamen hæret,
Et manet in vera ſummi pietate Tonantis.
Nunquàm per ſeſe non ſplendet, nunquàm alienis

Sordibus obſolet. hoc quicunq; negat, neget idem
Vſq; licet lucere die ſolem æthere in alto.

NEC VIXIT MALE QVI NATVS, MORIENSQ. FEFELLIT.

Symb. CXXXIII.

ROMVLO AMSAEO.

ΛΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ.

Symb. CXXXIII.

Conſilium, quod nulla queat vis frangere, iniui
Romule iampridē, latebras mihi quærere, et antra
Auia conſtitui, contentus viuere paruo,
Securumq́; ſequi dulcis genus id mage vitæ,
Quàm cum tot, tantisq́; laboribus, atq; periclis,
Vel terrarum orbis totius ſceptra tenere.
Nanq; parùm facio, ne tantillum quidem, honores
Hoſce fugaceis, quos vulgus miratur, & optat,
Quandoquidem inuidiæ morbo, curiſq́; videntur
Sollicitis, penitusq́; malis eſſe vndiq; pleni.
Nec me cunctorum coget pater ille malorum
Plutus opes inhiare ſuas, & inania regna,
Plutus, quem ſpinis confert ſapienter acutis
Oraclum ſemper verax, nam pungit habentum
Infima ſexcentis agitans præcordia curis,
Nec pungit modò, ſed miſeris corda intima rodit:
Nec prodeſſe ſinit potus alimenta, cibiuè,
Nec feſſa irriguo perfundi membra ſopore.
Vita breuis docet omneis ſpes præcidere inanes,

Quæq; meas ſuperant vires, ac mille pericla
Omnibus intendunt horis. Verum quia nemo
Tempore perpetuo heic manſuram poſſidet Vrbem,
Quærenda haud dubiè eſt nobis illa illa perennis,
Quã nunquã aſſequitur qui mũdi huiuſce doloſis
Se ſemel illecebris permiſerit irretiri.
Vni igitur, veroq; Deo ſeruire, nec Vlli
Præterea ſtatuo. eſt etenim verus Deus vnus.
At contra falſi reliqui omnes prorſus, humiq;
Serpentes, genuit quos noxæ deditus olim
Fatali pater infelix ab origine prima.
Ac nullum excipio, vt magnus, paruusuè ſit ille.
Ter vero execrandus, & amplius eſſe putatur
Diuinis niſi ſi ſcriptis nil credimus, is qui
Perquirit toto mortalia pectore demens,
Quiq; ſuas homine in ſolo ſpes collocat omnes.
Quare etiam, atq; etiam fateor, ſemperq; fatebor
Tantum Vni ſeruire Deo me conſtituiſſe.
Hei mihi quàm multum effluxit præterq; volauit
Temporis incaſſum? ſed id irreparabile cum ſit,
Quid faciam? ſerò, quod dicitur, eſt ſatius quàm
Non vnquàm ſapere. ob commiſſa piacula tecum
Si doleas: uitia & uitans, benè ſemper agendi
Firmũ habeas poſthac animũ: tum gratia magni

Sat tibi ſola Dei fuerit: qui tempore in ipſo
Poſtremis eadem quæ primis munera donat.
Hunc igitur primum colere, hunc uehementer amare
Tota ex mente uolo, ex anima, ex penetralibus imi
Cordis. cumq; ualere ſcius iam dixero multis,
Quæ prius admirabar, tanquàm maxima, prorſus
Abijciam, meq; huic, ſic ſtat ſententia, dedam.
Hanc mihi propoſui certam, faxis modo Chriſte
Decurſo poſſim ſpatio contingere, metam.
Spei uerò, pietatis, & alti factus Amoris
Muneribus locuples, inimicos æquè, & amicos
Diligere, exemploq; tuo facere ijs benè ſemper,
Cumq; bonis pacatam, & honeſtis degere uitam,
Forti animo, quæcunq; dedit Deus, omnia ferre.
Deniq; cœleſti ex auro expectare coronam,
Qua redimere pios ſe uelle æterna poteſtas
Pollicita eſt, uana nec ſpe fruſtratur amantes.
Plutus hic eſt uerus. qui maximus, optimus unus
Autor inexhauſtæ lucis largitur honores
Aeternos, & opes ueras, uitamq; beatam.
Non ueluti Stygius ſcelerum ſator ille tyrannus
Qui falſas oſtentat opes, oſtentat honores,
Dum parat exitium ſtultis, noctemq; profundam.
Ad ſummam falsò cæcis bona credita uitæ.

Quippè hominũ ijs fruitur uita, aurum, gloria, Mun-
Quæ tanti plæriq; ſolent facere, omnia planè, (dus,
Omnia planè inquàm à uita diſiuncta ſuperna,
Nil propè ſunt aliud, quàm puluis, inanis et umbra,
Luctus atrox, nugæq; meræ, & lachrymabile lætũ.

QVAM SE SE CVNQ. IN PARTEM SAPIENS DEDERIT, STAT.

Symb. CXXXIIII.

IOANNI BAPTISTAE CAMOTEO.

Symb. CXXXIIII.

Eximiam noſtri Camotei Diua figuram
Fare age. nã incertus ſum, an ſit dicenda tricuſpis,
An quadricuſpis? enimuero ſic voluitur ipſa
Quattuor in partes, tres imæ ut ſemper earum
Defigantur humi: à reliquis ſeiunctior vna
Terq́ quaterq́ beata petat ſublimis olympum.
Quales, & quantas habeat Trias vnica vires
Indicat omnipotens Monas, olim Pythagoreis
Cognita, qui rerum primordia quattuor omnium.
Eſſe rati numeros, ſtatuunt ante omnia primum
Ens vnum fieri, ſic omnia reſpicere vnum
Poſſe, nec vlla alia prorſus ratione, modoue.
Adde quod ad triada eſt monadis proportio mira.
Nonne vides hominem cœlum ſpectare, ſuumq́
Principium, ſurrecta facit quod Pyramis illa?
Iam noua acuminibus ſurgit proportio in ipſis
Quattuor, en totidem tibi ſtant fundamina earũ.
Quæ vero dici potè conuenientior eſſe?
Sicut enim in trinas acies cadit alma figura hæc,

Qq

Vna ita quæq; trium laterum patet inclyta cuſpis.
Hæc eadem eſt ſemper talis ſapientia vera,
Quancunq; in partem incumbat feliciter vltrò
Ipſa ſibi conſtat, nec tempore corruit vllo.
Quid magis æternum ſignat, quàm Pyramidata
Illa, triũ & laterũ forma ignẽ quæ alta patentem
Aſſequitur, decima & vi diſsipat vndiq; frangens
Omnia, conſumens volat, & rapit omnia ſurſum.
Eſt illi perpendiculum rectiſsima cuſpis,
Et medium ex æquo quæ linea diuidit orbem,
Quem paribus diſtans circummeat interuallis.
Ad Summam nil non æquale eſt ſchemate in ipſo.
Quattuor ex medio ſerpentes orbe figuræ,
Quos proferre vides caput, hæc ſapientia, rerum et
Optima cunctarum menſura, caput Iouis illi
Cauſſa ortus fuit. haud fœdisſima corporis vlla
Pars alia, ore hiſcunt, indè vt ſapientia ſeſe
Efferat eloquio, noceat nulli, omnibus adſit.
Vtitur his Pallas tritonia ſæpius armis.
Ferrea machinula infeſtis quadrangula fingens
Cuſpidibus, quam ſe cunq; in partem dederit, ſtat.
Nomine qui latio murex, tribulusq; pelaſgo

Dicitur, occultè arcendos hanc ſpargere in hoſtes
Mos fuerat. Dolus an virtus quis in hoſte requirat?

PRÆ SE FERENS LIBRVM LEO
ALATVS ILLE QVID NOTET:
HOC NANQ. VENETVM EST SYMBOLVM.

Symb. CXXXV.

DIVO MARCO, ET REIPVB. VENETAE.

PAX TVTA EST SEMPER AVSPICE IVSTITIA.

Symb. CXXXV.

MAgnanimus furor eſt, ira & generoſa Leonis,
Tum caput eſt ingens, lumina flammifera,
Eſt corpus teres, eſt iuba fulua, ſimillima Phœbo
Omnia. ſic Pharius credidit Harpocrates,
Aegyptusq; parens rerum, conſueta Leonem
Semper Apollineo pingere ſub ſolio.
Perfectam Venetum hæc inſignia myſtica ſignant
Imperij ſpeciem, mirificumq; decus.
Nam quis Marce librum placidæ tibi Pacis apertũ,
Iuſtitiæ niſi ſol: antetuliſſe dedit?
Ille pedem dedit in terris te ponere, & alto,
Ille ingens iuſſit te caput eſſe pijs.
Regnare, & paci tranquillum imponere morem.
Debellare malos, parcere ſupplicibus.
Lumine flammifero, atq; alis ſuper aſtra volare:
Cuſtodem Adriaco peruigilare mari.
Hic vbi præcipua Auſoniæ ſunt clauſtra potentis,
In qua Relligio ſceptra beata tenet.
Corporis hinc robur teretis, ſpecioſaq; forma,
Hinc iubaris ſplendor flammicomi exoritur.
Auſpice Iuſtitia, tua Pax, Leo maxime, pacem
Secu ram nobis, perpetuamq; facit.

SCENÆ, QVOD AIVNT, SERVIENDVM, ET TEMPORI.

Symb. CXXXVI.

ROMVLO AMASAEO AMICORVM OPTIMO.

Symb. CXXXVI.

Qvod tempori, & ſcenæ putes mi Romule
Nunc ſeruiendum, maximè
Laudo, & probo: nec eſt, quod inconſtantiæ
Crimen timendum ſit tibi,
Si permanere priſtina in ſententia
Certum eſt, vt inquis, amplius
Te nolle, mutato omnium rerum ſtatu:
Prudens es herclè, qui optimè
Sciſti foro vti. non enim vnquàm eſt publica
In re gubernanda viris
Præſtantibus laudata flecti neſcia
Mens, perpetuauè immobili
Vna modò in ſententia permanſio. at
In nauigando vt obſequi
Sæuiſsimis plerunq; tempeſtatibus
Eſt artis, etiam ſi interim

Portum occupare non queas: ꝟeruntamen
 Cum fortè cautus ſenſeris
Te poſſe ꝟelificatione protinus
 Mutata id aſſequi, nimis
Stultum eſt, eum tenere cum periculo,
 Quem cœperis curſum ſemel
Potius, quàm eo mutato in ipſo tempore
 Mox peruenire quò ꝟelis.
Sic cum adminiſtranda iam in hac Republica
 Proponere in præſentia
Nobis honeſtum debeamus otium,
 Haud quaquàm idem ſemper loqui,
At ſemper omnes ſedulo ſpectare idem
 Debemus illud, quod benè
Elegimus: quandò in negocio ſine
 Periculo ꝟerſarier
Non poſſumus. Quare optimè & ſententiam
 Tuam, & ꝟoluntatem, ꝟt reor,
Mutaſti. enimuero iubet id Plato
 Diuinus ille, quem ſequor

Autorem, & in primis colo, tantummodò
 Contendere in Republica,
Quantum tuis probare poſſis ciuibus.
 Vim per ſcelus nefarium,
Manu impia, nunquam parentibus, neq́;
 Ipſi afferendam patriæ.

ARS RHETOR. TRIPLEX MOVET, IVVAT, DOCET,
SED PRÆPOTENS EST VERITAS DIVINITVS.
SIC MONSTRA VITIOR. DOMAT PRVDENTIA.

Symb. CXXXVII.

IOANNI BAPTISTAE CAMOTEO.

Symb. CXXXVII.

MAndas Chimeræ enucleari ſymbolum,
Rectè id quidem: nam Muſa vatis maximi
Molita nunquam quicquã ineptè eſt. Verũ ego
Fortaſſe ineptus ſus Mineruam, vt dicitur.
Vtcunq; fas erit, tibi obſequar tamen.
Sunt qui indicari treis velint partes, quibus
Diues facultas conſtat omnis Rhetorum,
Siuè in foro, ac ſubſellijs cauſſas agant,
Siuè meditentur roſtra, ſiuè curiam.
Forenſe enim horridus Leo notat genus:
Nam exterret, ac elinguat aduerſarios.
Sed capra: ideſt, Chimera ipſa, obtinet typum
Plauſibilis laudationis: lætius
Laſciuit etenim orator ore, vt auribus
Auditor. At quod conſulit, draconis eſt
Perſimile varij, ac flexuoſi anfractibus.
Matrem Poetæ monſtri Echidnam huius ferunt,
ποικίλον εἶναι νοῦν τε πολυειδῆτε, *ideſt*
Variam admodum, atq; multiformem viuidæ
Vim mentis eſſe: qua nihil potentius.
Indè orta fertur artifex audacia
Mortalium in vetitum nefas ruentium, &
Vomentium ore fulgura, & tonitrua
Imitantium Iouis ſupremi, & Dædalæ
Rerum creatricis voluptates ſimul.

SVMMA OMNIA TENET, SCIRE QVI SCIT SE NIHIL.

Symb. CXXXVIII.

IOANNI HANGESTO EPISCOPO NOVIODVNENSI.

Symb. CXXXVIII.

Ivre nomiſma tuum ſibi poſcunt Symbola noſtra,
Dulce, Hangenſte, decus, preſidiumq; meum.
Nobis tu digitum fontes intendis ad ipſos,
Stratus humi, pandens brachia, ſumma tenes.
Omnia ſunt etenim tendenti ad ſumma tenenda,
Scire nihil qui ſcit ſe, omnia ſumma tenet.
Sic ſe ſuppoſuit placidi conuiua Molorchi,
Ardua cum feſſus ſydera fulſit Atlas.
Sic docuit quondam Actæo nutritus Hymetto,
Oraclo ſapiens dictus Apollineo.
I modò, ſcire tibi attribuas ſtultè omnia, ni iam
Stratus humi diſcas te quoq; ſcire nihil.

CONTEMPTIO MORTIS, METV COR LIBERAT.

Symb. CXXXIX.

FRANCISCO CAMPANO COLLENSI.

Symb. CXXXIX.

CAmpane, me nunc ſi, quid agam, roges
Dicam. Hoc tam acerbo tempore, quo meum
Chariſſimum amiſi parentem,
Quo patria, teneriſq́ amicis
Te maxime vno, quem ante alios amo
Dira vt carerem peſtilitas nimis
Diu coegit, vitam amaris
In lacrymis traherem miſellam
Ni præſto adeſſet conſilio graui
Diuinus Arpinas meus, ac ſuis
Me perditè ægrum recrearet
Colloquijs ita diſſerendo.
M. Mortale quicquam ſi ſaperet genus,
Mortem vel optare inciperet, vel hanc
Deſiſteret ſaltem timere,
Dogmate Socratico vt monemur,
Nam quid poteſt optabilius dari,
Noſtris ſupremus ſi ille animis dies
Mutationem affert loci, non
Interitum, omniauè auferentem
Extinctionem? Sin perimit ſtatim
Ac delet omnino, an melius putas

Quicquam eſſe nobis quam repente
In medijs miſeræ: & caducæ
Vitæ huius obdormire laboribus,
Somnoq; conniuentia lumina
Mox consoporari perenni,
Unde mala omnia finiantur?

A. Ergò miſer non interitum mei
Flebo parentis; quo mihi carior
Nemo fuit? M. Quin temperare
A lachrymis, penitusq; edaci
Debes dolori parcere. fata enim
Sic lege ſanxere irreuocabili,
Aucta ut ſeneſcant, occidantq;
Serius, ocyus orta quæq;.

A. His maximas ipſum memini Patrem
Extremo agentem tempore gratias
Vultu ſereno prætuliſſe
Lætitiam, ac ſibi gratulantem,
Quippè ille felix iam appeteret dies
Quo liberum ſe cerneret è graui
Custodia emitti, atq; vinclis
Corporeis ſubito leuari.
O verba ſemper fixa animo meo.

M. Ergo vltimum illum nos etiam, vt decet,
Nobis diem fauſtum putemus,

Qui ſolet horribilis videri
Vulgò imperitis. Quin nihil in malis
Ducamus vnquàm, quod Deo ab optimo
Sit constitutum. nanq; fruſtra
Si nihil ille opifex ſupremus,
Siue omnium natura parens facit
Quis fortuitò, quis temerè ſatos
Nos, & creatos arbitretur?
Nemo quidem, niſi mentis expers.
Sed vis profectò, crede mihi, potens
Quædam vltimo indè à principiò fuit,
Quæ ſedulò humano vſq;, & vſq;
Conſuleret generi, nec ipſum
Id gigneret ſemper, ne aleret quidem,
Quod quum labores innumerabileis
Caſus iniquos, & tot æſtus
Anxiferos animi tuliſſet,
Tum demum in æternum incideret malum
Mortis, velut contingere beſtijs
Sat conſtat. Aſt portum, & perenne
Perfugium potius putemus
Nobis paratum promeritis benè
Quo peruehi paſſis vtinam omnibus

Velis, cito curſu, & ſecundo,
Iam liceat. ſed enim indè ventis
Reflantibus ſi reijciemur, haud
Multò tamen poſt diua Neceßitas
Omnes eodem vult referri.
Non homines, neque Di repugnant.
Sed quod neceſſe eſt omnibus, obſecro,
Vnìne tantum eſſe id miſerum poteſt?
Hac nuper ille oratione
Flexanima mihi conſulebat,
Quum noſtra plectrum Melpomene interim,
Et Lesbiam præ ſe Cytharam ferens,
Iſta vt referrem iußit, ac non
Erubuit canere ipſa mecum.
Tum effecta mortis maxima protinus
Contemptio eſt, quæ non minimùm valet
Ad liberandum cor timore,
Atq; labantem animum erigendum.
Qui nanq; quod vitare nequit, timet,
Eſſe is quieto nunquàm animo poteſt.
Qui autem mori non extimeſcit,
Non modò propterea, quod olim
Planè id neceſſe eſt, verum etiam quia

Nil Mors, quod horrendum ſit, habet, ſibi
Certißimum omninò ad beatam
Præſidium parat ille vitam.

ΕΝΤΕΛΕΧΙΑ ΤΥΧΗ.

Symb. CXXXX.

CAESARI CATANEO.

Symb. CXXXX.

Nvlla inueniri animorum origo prorſus in
Terris poteſt, nanq; in animis mixtum nihil
Eſt, atq; concretum, aut quod ex terra ſatum
Eſſe videatur, atq; fictum. ad hæc nihil
Ne aut humidũ, aut ſpirabile quidẽ, aut igneum.
Nam in hiſce naturis ineſt nil, viuidam
Quod vim memoriæ, mentis, atq; dedalæ
Cogitationis habeat admirabilem,
Quod præterita tenens, futura prouidens,
Complectier præſentia queat, quæ ſola ſunt
Diuina, nec fas inuenire vllatenus
Vnquam fuerit, vndè ad hominem, niſi à Deo
Venire poßint. Ergo natura abdita eſt,
Ac ſingularis quæpiam animi vis, procul
Ab vſitatis, atq; notis cæteris
Seiuncta naturis. Ità illud quidquid eſt
Quod ſentit in nobis, ſapit, vult, ac viget,
Cæleſte, Diuinum, & ob id æternum quoq; eſt.
Quid quæris? hæc perfectio ſumma, hic Deus
Semper colendus mente ſyncerisſima.
Eſt nempè mens ſoluta quædam, & libera
Mortali ab omni ſegregata protinus
Concretione, ſentiens cuncta, & mouens,
Atq; ipſa motu ſempiterno prædita.
Hinc orta mens humana: non humanitus.

PAVLO III. PONT. MAX.

Symb. CXLI.

PRVDENS AC FORTIS RATIO, MEDITATIO, ET VSVS.

EDOCET OMNIPOTENS OMNIA DVRA PATI.

Symb. CXLI.

Dic age Melpomene, quæ ſit medicina dolorum
Optima, quam tuus ille docebat
Arpinas nuper cuius de fonte perenni
Mellifluos haurire liquores
Te iuuat, atq; adeo Aonios traducere in amnes.
Sic te turba colat pia vatum,
Sic tua doctus amet nunquã non carmina Paulus,
Paulus ſpes ſecli vltima noſtri,
Cui tantum meritò tribuis, nulli vt placuiſſe
Vſq; adeo, atq; illi ſtudeas. ſic
Formoſus faueat tibi ſemper Apollo canenti,
Sic aliæ quoq; ſpontè ſorores
Aſſurgant, primiq; tibi reddantur honores.
M. Principiò proponere debes
Hoc tibi, nil potius ſtudio Sapientiæ, & alti,
Magnanimiq; viri generoſo
Pectore, qui humana infra ſe putat omnia ſemper,
Qui vera nunquàm à ratione

Deſciſcens nunquàm ipſe ſuæ confidere vitæ
  Neſcius anteactæ, atq; futura
Proſpiciens ex præteritis, ſibi recta probanti
  Ipſe placet, iudex bonus idem
Ipſe ſui: indocilis nequicquam credere vani
  Iudicio vulgi, omnia vincit,
Non aduerſa timet, non fracta mente dolores
  Fert, contemnit lætum animoſus,
Solus hic eſt verè felix, vereq; beatus.
  Hic diues. quippè omnia rectè
Eius dicentur, ſolus ſcit qui omnibus vti.
  Hic multò pulcherrimus extat,
Ipſe animus ſiquidem rerum pulcherrimus extat.
  Hic rectè inuictus, quoniam & ſi
Corporeos artus conſtringant mille catenæ,
  Nulla tamen poſſunt cohibere
Vincla animum. Hic rectè liber, cui nulla cupido
  Imperat, hic Rex deniq; Regum,
Nam ſeſe regere ante alios ſolus bene nouit.
  Nimirùm Sapientia, & alma
Perficit hoc Virtus, qua nil diuinius vna.
  Nempè ſalutarem medicinam
Illa animis adhibet, curas & detrahit omnes.
  Protinus, illa cupidine cæca,

Liberat, illa metus pellit, temnitq; dolores.
  Huic igitur ſi pectore toto
Ipſum te dederis, celſa ſecurus ab arce
  Tu quoq; deſpiciens hominum orſa
Ridebis cum illa, & ſtatues nil pulchrius eſſe
  Conſtanti patientia, in omni
Fortunæ genere, externæ quæ haud indiga laudis
  Nec plauſum captans popularem
Ipſa modò oblectet ſeſe, tum fortiter audax
  Sit, certa potius ratione,
Quàm ſtudio quodã vehemente, & gloria inani.
  Quin etiam laudanda magis ſunt
Quæ nihil oſtentant ſeſe, at ſine teſte popello
  Fiunt. non quò ſit fugiendus:
Quæq; etenim ſe in luce volunt benefacta locari:
  Mente tamen ſibi conſcia honeſti
Nullum maius habet virtus præclara theatrum,
  Nec putat eſſe malum, niſi turpe
Flagitium, id læto peius refugit, timet, odit.
  Nec putat eſſe bonum, niſi honeſtum,
Viribus id totis vnum ſequitur, cupit, ambit.
  Quare nil facit illa abiectè,
Nil timidè, nihil ignauè, aut ſeruiliter vnquàm.
  Non muliebriter eiulat immò

Nec tacitos edit gemitus, niſi fortè dolori
Quo magis obſiſtat, velut hoſti,
Intendat ſeſe ad robur. ſic curſor anhelus
In ſtadio exclamat vehementer,
Sic athleta bonus, media & gladiator arena,
Sic in iactandis pugil audax
Ceſtibus. aſt idem contuſus non gemit vnquàm.
Vſq; adeo vir fortis abhorret
Dedecus, idq; malum maius putat eſſe dolore.
Quod facilè vt faciat docet vſus
Omnipotens, gnauusq; labor, quibus omnia cedũt.
Hoc cæſi teſtantur ad aram
Verberibus Spartæ pueri, tum virgo Lacena,
Cui magis Eurotas Sol, puluis,
Militia, & ſudor, quàm cultus mollis, & vlla
Barbara fertilitas fuit olim
In ſtudio. tantum meditatio præualet, & mos.
Sed quid conſtanti ratione
Fortius, aut melius? quodnam mortalibus ægris
Certius eſſe poteſt medicamen?
Quam tibi quum mater dederit Natura magiſtrã,
Atq; ducem vitæ, hanc dominari
Eſt operæ pretium, ne animi pars mollior illa
Imperet interdum, ſimul omnes

Eneruet vires, & te ſuccumbere cogat.
An tu quum Lacedæmone cernas
Quales extiterint pueri, innuptæue puellæ
Atq; adoleſcentes in olympico
Olim puluere, quamue graues plagas in harena
Barbarus excipiat, tacitusq;
Perferat, an tu inquam virtutem natus ad ipſam,
Ac decus; vt muliercula flebis?
Non conſtanter; non ſedatè ferre valebis,
Si quis te peruellerit acris
Fortè dolor? Scio quid dicas: natura repugnat,
Non patitur. quin prorſus aberras.
Non etenim hoc patitur modò, verũ et poſtulat vltrò,
Nam quid habet præſtantius: aut quod
Expetat illa magis laude à virtute profecta?
Quid porrò vſq; adeo fore tetrum,
Vſq; adeo à ſpernandum, quid ſe indignius, atq;
Turpe putat? nunquam illa dolorem
Eſſe malum ſtatuit ſummum, ſed opinio mendax
Quæ tenebras prætendit opacas,
Et pleroſq; omnes tranſuerſos ſæpius egit.
Ergò te regina volente
Si ratio extiterit, ſæuo indulgere dolori
Non ſinet. Aſt tecum ipſa loquetur,

Inſtruet, armabit, ſpecies proponet honeſtas,
Clarorumq́ exempla virorum.
Tum veri decoris tanto incenderis amore,
Fortiter vt paſſos grauiora
Iure bono ſtatuas felices, atq; imitandos
Summa ope. ſed contentio magna
In primis adhibenda animi, nam fida tuendi
Officij ſola eſt ea cuſtos.
Ac velut aduerſo ſubigit qui flumine lembum
Remigijs, ſi fortè remittat
Brachia, nequicquam conatur. & alueus illum
In præceps prono rapit amni:
Contemptumq́ onera vt leuius fert vaſta, remiſſũ
Opprimitur corpus facilè, ſic
Intenti obſiſtunt animi, vrgenturq́ remiſſi.
Quæ tecum mediteris oportet
Noctes, atq; dies: quippè iſthæc latius olim
Manabit ratio: tum aliquantò
Maiorem præſtabit opem, quàm rere, Libido
Scilicet infrenis cohibetur
Hac duce, veſanusq́ furor compeſcitur iræ,
Quandoquidem ſi lumen honeſti
Aſpicies ſemper, fugies ſi turpe, doloris
Tutus non ſtimulos modò, verum &

Fulmina fortunæ contemnas cuncta licebit.
Hæc memini muſam ceciniſſe
Nuper voce mihi liquida, quam ſummus eburno
Cum plectro genitor dedit olli,
Et cythara: ad cuius modulamina dulcia ludunt
In numerum Fauniq́, feræq́.
Hic vbi cõueniunt nymphæ te PAVLE *vocantes,*
Vt PAVLVM *syluæ vndique, & arua*
Cuncta ſonent. Pater interea Sapina amne vadoſo
Emergens, paruusq́ madenteis
Concretus multa crines Calamuſcus harena
Ingeminant PAVLVM *ſimul omnes.*

MORS NORMA VITÆ EST OPTIMA.

Symb. CXLII.

PHILIPPO CAROLO GHISILIERIO.

Symb. CXLII.

Accenſum dextra lychnum, extinctumq; ſiniſtra
Ad perpendiclum hic indè dioptra tenet.
Nodoſa inſignis claua, ſpolioq; leonis,
Hanc trutinat conſtans Amphitryoniades.
Librandæ hinc normam vitæ, mortisq; notari
Quid memorē? hæc ratio: hæc temperies animi eſt,
Quam præſtans virtute ſua Fortis, Sapiensq;,
Nil eſt quod timeat, quod doleat, cupiat.
Hæc tua erit iuuenis certiſſima notio, vitæ
Optima libra. BENE EST VITA BEATA MORI.
Nanq; alius ſemper de alio, & tamen ille ſupremus
Iudicat ipſe dies de omnibus haud dubiè.

FERT TACITVS, VIVIT, VINCIT DIVINVS AMATOR.

Symb. CXLIII.

PEREGRINO ZAMBECCHARIO.

Symb. CXLIII.

ARdenti tacitus fero, viuo victor in igne,
Non ego diuino hoc igne mori dubitem.
Cernis vt ad patrium ſublimis fertur olympum.
Huc noſtra, vndè orta eſt, mens ſimul approperat.
Eugè beate ignis zephyri aura incenſe ſupremi,
Mortale in nobis excoque quicquid ineſt.
Deniq; felici nos terq; quaterq; corona
Dignare, atq; tua perfice iuſtitia.

ΙΑΤΡΟΣ ΓΑΡ ΑΝΗΡ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΑΞΙΟΣ
ΑΛΛΩΝ.
ΕΝ ΑΠΑΝΤΑ.

Symb. CXLIIII.

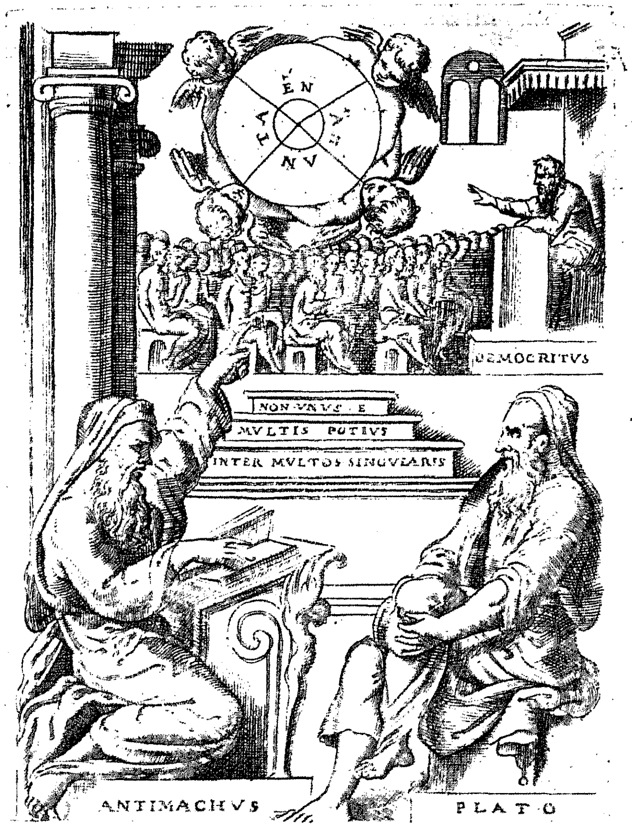

IANO VITALI POETAE CLARISS.

Symb. CXLIIII.

VT Cato pro centum Ciceroni millibus vnus,
Vtq; Plato Antimacho olim omniũ ad inſtar erat.
Scribo: Epicurus ait: non multis, at tibi amico,
Nanq; Theatrum ingens alter vtriq; ſumus.
Vnum pro populo, pro vno populum fore dixit
Quondam Abderites Phyſicus ille ſibi.
Sic mihi lectores pauci ſatis, eſt ſatis vnus,
Ac ne diſsimulem ſat quoq; nullus erit.
Dum modò Iane velis mihi tu doctiſsime adeſſe,
Ipſe Theatrum ingens, ipſe Cato, ipſe Plato es.
Quin, vt Democrito, populus pro vno eſt mihi, et ipſe
Vnus pro toto ſufficies populo.
Nam plus multò etiam, atq; alij vidiſſe uideris,
Complectens animo maxima quæq; tuo.
Vnum eſſe, una ui, uno conſtricta ingenioſæ
Conſenſu Naturæ omnia mirifico.
Quocunq; ingreditur Sapientia ſemper eodem eſt,
Inſtructu, atq; ornatu comitata ſuo.
Omnibus expicta, at perpaucis ſcripta dicatur,
Hæc oculos paſcit dulcius, illa animum.

PHILOLOGIA SYMBOLICA.

MAGNAM HISCE HABENDAM GRATIAM LABORIBVS.

Symb. CXLV.

ALBERICI LONGI SALENTINI SYMBOLVM IN SYMBOLA ACHILLIS BOCCHII.

Symb. CXLV.

Hic labyrinthus erat tenebris conte ctus, & atris
Nubibus, hæ fuerant ſæptæ adamante fores.
Quas duce Mercurio, Phœboq; ſecundus Achilles
Fregit, & intrepidus per loca cæca ruit.
Quæq; olim in nebulis, ſomnoq; ſepulta fuere
Symbola deduxit, Symbolicamq; Deam.
Cernis vt optata iampridem luce fruatur,
Secteturq; ſui vindicis illa pedes?
Negligit vt nigrum labens è vertice velum;
Nudaq; ceſaries aurea tota micet?
Vtq; voluminibus gaudens incedat apertis;
Condita quæq; prius iam manifeſta ſient?
Cernis & vt duplici mulier formoſa corona
Exornet vatis tempora docta ſui?
Aurea prima datur, donata corona triumpho,
Hanc ſequitur Phœbi laurea vatis amor.
Illa coronatrix mulier, bona Felſina dicta eſt,
Per quam ſtant vati pulchra tropæa ſuo.
Aſpicis vt claris ſint verba inſcripta tropæis?
Nunc lege, vt agnoſcas quid ſibi verba velint.
En tibi dat Bocchi vitam qui gentibus affers
E labyrintheis flexibus hæc patria.

Carolo Rvino Antonii F. et Isabellæ Filicinæ Rvinæ Matri.

Symb. CXLVI.

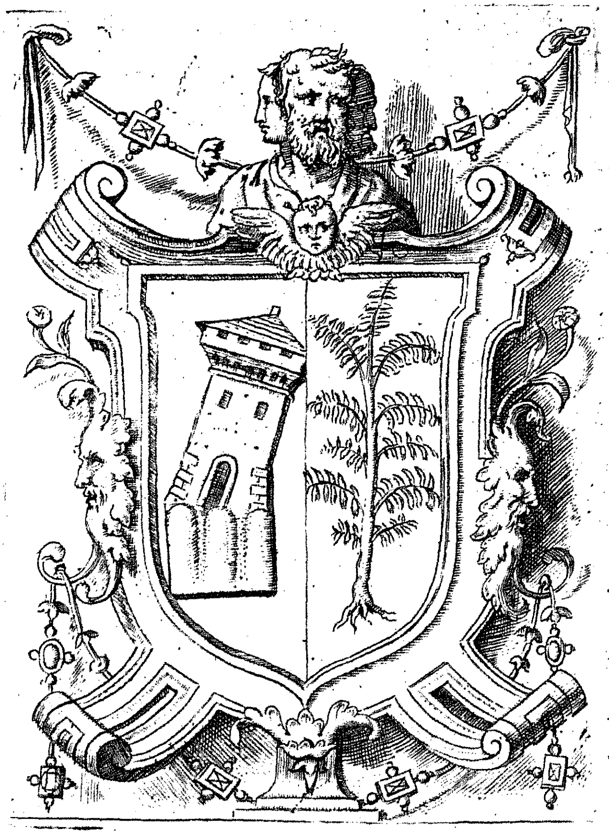

Qvi fidit, sperat, qvi sperat proficit instans.

Fastvm is desidiam pigritiemq. fvgit.

Symb. CXLVI.

Qvam turrim video? Gentis domus illa Ruinæ eſt,
Cum celebrata ſatis, tum celebranda magis.
Atqui caſuram dicas; caſura videtur,
Fallat vt inuidiam, non cadit illa tamen.
Mirum. Sed quæſo: tibi ſic Di vota ſecundent,
Quæ vis tanta domum hanc liberat excidio?
Suſtinet hanc humeris virtus, fortuna, genuſq;,
Nam tria ſignantur montibus iſta tribus.
O firmas baſes. Sed quænam inſignia cerno
Iuncta his? obtinuit quæ Filicina domus.
Attamen illa filix torquet me, vera fatebor,
Non habita eſt etenim planta beata nimis.
Nonne beata nimis; talem florem vnde Ruini
Antonij potuit carpere digna manus?
Floremne è filice? ecquiſnàm hic? Iſabella pudoris
Ac fidei exemplum, coniugijq; decus.
Dij tibi ſint faciles, tua nec mala grando, nec imber,
Aurea perturbet germina caſta filix.
Vis caput alatum eſt Mentis quæ tempora quæq;
Vel puncto abſoluit temporis exiguo.
Deniq; felicem faciat Deus ille triceps, cui
Quæ fuerunt, quæ ſunt, quæq; futura patent.
Quære, pete, inſta, ſpe, officio, ſtudioq; fideli,
Quæ cupis inuenies omnia, & accipies.

PYRRHO BOCCHIO FILIO.

Ex mysticis Ægyptiorum literis.

Symb. CXLVII.

Iuste, innocenterq. genium colas tuum.

Symb. CXLVII.

Qvicunq; rebus vis benè tuis profici,
Numen tuum, et proprium Genium honore affice
Sibi debito, vt ſe familiarem præbeat
Ac ſeruet omni tempore illæſa omnia.
Cuſtos fidelis, ſingularis, optimus
Cæcutientem ducit ipſe te videns,
Stultumq; ſapiens, imbecillem fortis, &
Gnarus viæ ignarum. ipſe idem domeſticus
Speculator, indiuiduus arbiter manet,
Inſeparabilisq; teſtis: omnia
Seuerius mala improbat, probat bona,
Si ritè mens aduertitur, ſi ſedulò
Cognoſcitur, piè & colitur, vt attico
Ab Socrate olim cultus eſſe dicitur,
Iuſtitia, & Innocentia integerrima
Proſpectat ille in rebus incertis, adeſt
Præmonitor in dubijs, viator diligens
Periculoſis, opitulator omnibus
Potens egenis, qui queat tum ſomnijs,
Signisq;, tum etiam fortè cum vſus poſtulat,
Coràm bona tibi proſperare, auertere
Mala, excitare humillima, titubantia
Fulcire, clarare tenebroſa, ſydera
Aduerſa corrigere. Quid hoc ſalubrius
Dici poteſt magni Platonis dogmate?

IVLIO III. PONT. MAX.

Symb. CXLVIII.

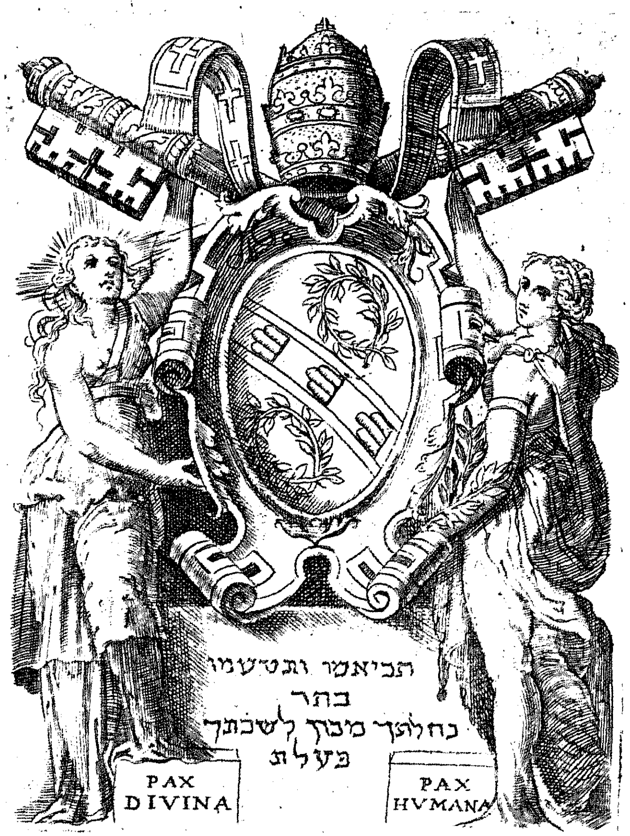

Symb. CXLVIII.

Trigeminus, eugè, Mons adeſt ſanctiſſimæ
Hæreditatis, vbi ſupremus cœlitum
Rex, pro benignitate, perductos ſua
Nos collocabit, vbi ſtatuet altam ſibi
Domum, atq; ſedem æternitatis inclytam,
Tandemq; lætis eriget mortalibus
Templum illud optatiſſimum, aureum optimi,
Pulcherrimi, iuſtiſſimiq; principis,
Vndè Benignitas interminata, Caritas,
Perfectioq; nos creat, nos allicit,
Beatq; dignatos corona duplici
Laurea: nempè vna diuina, altera
Humana, Pax eſt mentibus noſtris data
De viuida Virtute, de Prudentia,
Fide, Modeſtia, Aequitate, Gratia, hinc
Domi, ac foris ter maxima eſt felicitas.
Ergò ter ampliusq; IVLVM *tertium*
Clamemus, vt montes ſonent ter maximum
IVLVM, IVLVM, *& vndiq; æquora omnia.*

IN PSAL. CXV. PARAPHRASIS.

NON ERGO *noſtræ gloriæ victoriam à*
Te cœlitum Rex præpotens,

Non ergò noſtræ gloriæ victoriam à
Te, inquam, precamur, atq; ſi
Tanti merita ſint noſtra. Sed vt impijs
Ne gentibus ludibrio
Sit nominis diuina maieſtas tui.
Nos itaq; ſerua pro tua
Benignitate inenarrabili, & fide,
Quam olim dediſti, te optimum
Et maximum ſemper Deum noſtrum fore.
An obſecro diutius
Potes videre, & perpeti, vt qui nos malè
Vexant, tui cum nominis
Iniuria dicant, vbi iſtorum eſt Deus?
At noſter in cœlo eſt Deus,
Nihilq; non arbitrio facit ſuo.
Sed perditarum gentium
Simulacra inania, aurum, & argentum, et manu
Hominis opera facta omnia
Pro Dis coluntur. artifex quidem his dedit
Formam oris: at vocis tamen
Vſu carentem, quem nequiuit addere.
Oculos dedit etiam nihil
Quicquàm videntes, tum quibus nil hauriant
Aures. habent nares ſine
Vlla vi odora. ad hæc manus nil tangere

Aptas, pedes nil ingredi,
Guttur nihil ſoni prorſum edere;
Sanè hiſce confidant ſuis
Statuis inanibus homines vaniſsimi.
Tu MENS amata, cui Deum
Licet videre, quanquàm inaſpectabilem,
Omnem tuam fiduciam
Sitam in Domino habeto: ipſe præſens ijs adeſt,
Qui confugere ad eum ſciunt,
Illoſq; liberat periclis omnibus.
O FORTIS, AVREI Genus
MONTIS BEATVM, AARON DOMVS, confidite
Domino: auxilio erit protinus
Quotquotq; dant ſe illi, velut ſcuto teget.
Qui debita obſeruantia
Dominum colitis, huic fidite omninò ſine
Dubitatione: veſter enim
Adiutor, & vindex erit certiſsimus
Nunquam immemor noſtri fuit
Dominus. Proindè & nunc benefaciet viris
Ipſum videntibus piè
Benefaciet quoq; FORTIS, AC TER MAXIMI
MONTIS FAMILIÆ Olympicæ.
Faciet idem verentibus minoribus
Natu, atq; grandioribus.

Magis, magisq́ beneficentiam in dies
Augebit erga vos ſuam.
Augebit inquam in vos, & omnes poſteros.
Nam præter alios totius
Cæli, atq́ terræ fabricator vos amat.
Cælum hocce: vaſtum, inquam, arduum
Cælum hocce ſibi Dominus reſeruauit ſine
Humana ope. habitandas tamen
Laborioſis credidit mortalibus
Terras iacentes, à quibus
Coleretur inuiolatè, &, hymnis, & ſacris
Honoribus perenniter.
Quod ſi Domine, deleri ab impijs tuam
Gentem ſinis, laudes tuas
Quis prædicabit? Quis piè, & ſanctè, vt decet,
Venerabitur te? an perfidi
Hoſtes, tuum ſanctiſſimum nefariè
Qui nomen execrantur? an
Demortui? at terris nouam illi gloriam
Celebrare qui poſſint tuam?
Itaq́ Domine nos, atq́ noſtros poſteros
Saluos, & integros iube.
Non nominis noſtri id quidem cauſſa, at tui.
Vt ſemper aliqua natio
Sit, quæ tuo ſanctiſſimo adhibeat preces,
Cultus, honores, numini.

ΙΝΝΟΚΕΝΤΙΩ, ΤΩ ΙΕΡΩ, ΟΡΩ,
ΒΟΥΛΕΥΤΗ. ΓΙΓΓΛΥΜΑΙΩ.

ΑΒΛΑΒΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑ.

Symb. CXLIX.

Ιχνεα τίς στάσιμα στερεώσει ὑπέρτατι πάντων
Νεῷ ἐν ἀγλαῷ σεω;
Νήνεμον εἰ τίς ὅρον σοῦ ἀνήσει, μήτιγε Ρώμη,
Ον Ιννοκέντιον καλεῖ,
Κηλίδος ἐκτὸς ὅλης, νόμιος νημέρτεα φάσκων,
Ερῶν ἀλήθειαν σφόδρα.
Νητρεκέος τόδε θεσπέσιον σπούδασμα λόγοιο,
Τόδ' εὐδοκίας ἔμπεδος
Ιμερος. Ευσεβείης ὁσφαντικὸς ἔνθεν ἐβλύσθη
Οσμὸς, πόθεν κλυτ' ἄδεια.

SECVRITAS VERISSIMA INNOCENTIA.

Symb. CXLIX.

INNOCENTIO CARD. MONTANO APHORISMVS EX PSALMO XV. DAVIDIS.

Symb. CXLIX.

Quis tua Cœlicolũ Pater optime, Maxime, tẽpla
Beata tutus incolet?
Aut quis Olympiaca ſancti requieſcet in arce
Montis tui? Nempe INNOCENS
Integer & vitæ, macula ſemotus ab omni,
Qui veritatem diligit.
Aeterni hoc ſtudium illud inenarrabile verbi, hæc
Iuſti tenax fiducia
Propoſiti, expreſſa hinc ſolidæ pietatis imago,
Vnde inclita eſt SECVRITAS.

ΕΙ ΘΕΟΣ ΥΠΕΡ ΕΜΟΥ, ΤΙΣ ΚΑΤΑ ΕΜΟΥ?

A ME DEVS SI EST, ECQVIS ADVERSVM ME ERIT?

Symb. CL.

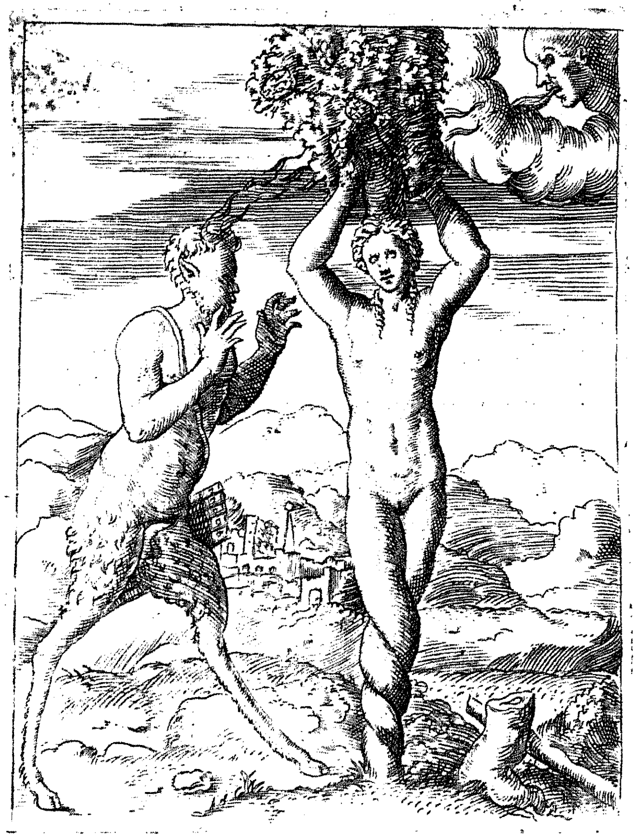

IO. BAPTISTAE PIGNAE PHILOSOPHO FERRARIENSI.

FABELLA BELLA PINVS EX PAVSANIA.

Symb. CL.

Diui riuales duo quondam ardenter amabant
Formoſam, Capripes Pan, Boreasq; Pitym.
Hanc ſibi connubio iungi, propriamq; dicari
Inſtabat parili captus vterq; face.
Ipſa vnum modò, detur ſi optio libera, malle
Pana, & Threicium poſthabuit Boream.
Impatiens, vt ſors ferè amantum eſt, ille repulſæ,
Mox furiali odio percitus infremuit,
Deprenſam & fortè in medio vaſti æquore campi
Adliſit duro ſoliuagam ſcopulo,
Mox terræ accepta in gremium cognominis arbor
Efficitur, ſancta pro pietate Deum.
Eius perpetuos dein Arcas frondis honores
Præcinxit capiti pignora cara ſuo.
Iam licet aduertas, Borea ſpirante doloris
Antiqui memorem nunc quoq; flere Pitym.
Quid lachrymas formoſa Pitys? ſi Pan tibi præſto eſt,
Quænam vis Boreæ tanta vt obeſſe queat?
Virtus Pan: Vitium Boreas: Anima eſt Pitys ipſa:
Diuina hanc pietas vna beare poteſt.

OMNIA MENS SPECVLATVR, AGIT PRVDENTIA ET ARTE.

Symb. CLI.

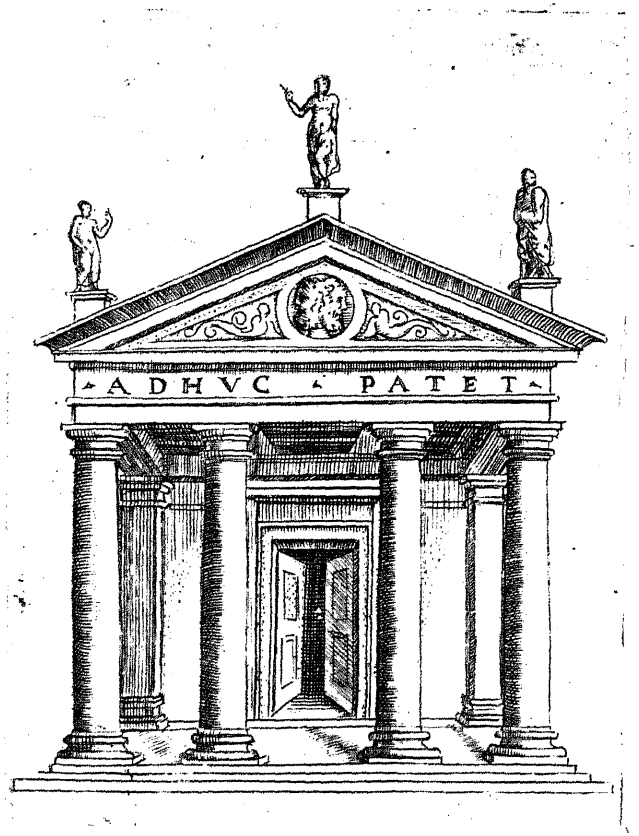

FRANCISCO BAIARDO PARMENSI.

Symb. CLI.

INgenioſa hominum, ac rerum Natura creatrix
Inſtrumenta dedit nobis duo maxima, quorum
Vti opera in primis extrinſecus inſtrumentis
Sit pote. corpori enim manus inſerta eſt, animo mẽs.
Quippe recenſeri mens inter maxima debet
Munera naturæ, hanc anima pater altus in ipſa
Haud ſecus accendit, quàm lumen in igne coruſco,
Quid quæris? duplex vis noſtræ mentis habetur.
Hinc gnaua inferior ratio, diuinior illinc
Mens ipſa, & longo ſublimior interuallo.
Illa humana regit, diuina hæc ſuſpicit altè
Contemplãs, cælo, & cæleſtibus imperat aſtris.
Hinc tu IANE bifrons, qui numine claudis aperta
Clauſa aperiſq; tuo, modò nanq; Patulcius, idem
Et modò ſacrifico uocitaris Cluſius ore,
Cum reſerare diem exoriens Sol crederis almum,
Claudere & occiduus ſpatioſi clauiger orbis,
Ianitor immenſus ſuperis, & manibus imis.
Da pater omnipotens in tempore ferrea nobis
Limina: adhuc quamuis pateãt: tua claudere poſſe,
Expetit hoc Heros patriæ Baiardus amatæ
Octaui redeant fœlicia ſecula pacis.

LIBRI QVINTI SYMBOLICA-
RVM QVAESTIONVM
FINIS.